## அத்தியாயம் 10

# உத்தேசிக்கப்பட்ட பரிகாரங்கள் சமூகம் மற்றும் பொருளாதாரம்

*மதுவிலக்கு மற்றும் பெண்களின் வாக்குரிமை - தாராளமயமாக்கப்பட்ட வெள்ளி மற்றும் பாதுகாக்கப்பட்ட விலைப்பட்டியல் - "கம்யூனிசம்" - "எல்லாவற்றையும் அவர்கள் பொதுவாய் பெற்று இருந்தனர்" - அராஜகவாதம் - "சோஷ-சம்" அல்லது "பொதுவுடைமைக் கொள்கை" - சமுதாய கட்டுமான பணியில் பாபிட் - சோஷ-சம் குறித்து ஹெர்பட் ஸ்பென்சர் - இரண்டு சோஷ-ச சமுதாயங்களின் உதாரணங்கள் - "நாட்டுடமை" (நேஷன-சம்) - ஒரு பரிகாரமாக பொதுவான இயந்திர தொழில் கல்வி - "ஒற்றை வரி" என்ற பரிகாரம் - உழைப்பாளிகளைப் பற்றி போப் 13ம் -யோவுக்கு ஹென்றி ஜார்ஜின் பதில் - சூழ்நிலையை பற்றி டாக்டர். லேமேன் அபாட் - ஒரு எம்.இ. பிஷப்பின் ஆலோசனைகள் - பிற நம்பிக்கைகளும் அச்சங்களும் - ஒரே நம்பிக்கை - "ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட அந்த நம்பிக்கை" - இந்தக் காரியங்களைப் பார்க்கும் தேவ ஜனங்களுக்கு சரியாகப்படுகின்ற மனோநிலை - உலகத்தில் இருந்தும் கூட அதற்குரியவர்களாக அல்ல.*

*"கீலேயாத்திலே பிசின் தைலம் இல்லையோ? இரணவைத்தியனும் அங்கே இல்லையோ?" "பாபிலோனைக் குணமாக்கும்படி பார்த்தோம், அது குணமாகவில்லை; அதை விட்டுவிடுங்கள்; நாம் அவரவர் நம்முடைய தேசங்களுக்கு போகக்கடவோம்; அதின் ஆக்கினை வானமட்டும் ஏறி ஆகாய மண்டலங்கள் பரியந்தம் எட்டினது." எரே 8:22; 51:7-9*

தற்போது மிகத்தீவிரமான வேதனையில் இருக்கும் சிருஷ்டிகளின் உதவிக்கான 'சர்வ நிவராணி'யாக பல்வேறு மாற்றுவழிகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன; துயரப்படும்

மக்களுக்காக அனுதாபம் காட்டுகிற யாவரும், இந்த விஷயத்தை ஆராய்ந்து அறிந்திருக்கும் அதனுடைய பல்வேறு மருத்துவர்களின் விடாமுயற்சியைக் குறித்தும் அனுதாபப்படவேண்டும். இந்த மருத்துவர்கள் தங்களுடைய மருந்துகளை முயன்று பார்க்கவேண்டும் என்பதில் மிகவும் தீவிரமான ஆர்வம் காட்டுகின்றனர். ஒரு நிவாரணத்தை கண்டுபிடிக்க முயன்று, அதை பிரயோகப்படுத்திப் பார்ப்பது என்பது நிச்சயமாய் மெச்சத்தகுந்தது, அத்தோடு இளகிய உள்ளம் கொண்ட மக்களுடைய பாராட்டையும் பெறுகிறது. அத்தோடு மட்டுமின்றி, தேவனுடைய வார்த்தையினால் உணர்த்தப்பட்ட நிதானமான நியாயத் தீர்ப்பானது நமக்கு சொல்வது என்னவெனில் இப்படியாய் உத்தேசிக்கிற எந்த நிவாரணமும் இந்த வியாதியை குணப்படுத்தாது என்பதே. மிகச்சிறந்த மருத்துவரின் பிரசன்னமும், சேவையும் - அவரது நிவாரணங்களான - மருந்துகள், சிம்புகள், கட்டுத்துணிகள், உயிர்காக்கும் உடுப்புகள் மற்றும் கத்தி ஆகியவை இன்றியமையாததாய் இருக்கும்; அத்தோடு மனித குலத்தின் ஒழுக்கக்கேடு மற்றும் சுயநலமாகிய தீராவியாதிக்கான நிவாரணத்தை இவர்களது குறைசொல்ல முடியாத, திறமைமிக்க, உறுதியான பிரயோகங்கள் செயல்படுத்தமுடியாது. ஆனால் மற்ற மருத்துவர்களது மருந்து சீட்டையும் நாம் சோதித்து பார்ப்போம். அப்போது தேவ ஞானத்துக்கு ஏறக்குறைய ஒத்துப்போகும் அளவிற்கு இவர்களில் சிலர் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்பதையும், சிலர் அதி-ருந்து எவ்வளவு தூரம் (தேவைக்கும்) அதிகமாய் விலகி நிற்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் கண்டுகொள்ளக்கூடும். முரண்பாட்டுக்காக அல்ல, ஆனால் தேவைப்படுகிற உதவியை எதிர்பார்க்ககூடிய ஒரே ஒரு திசையை அவர்கள் யாவருமே இன்னும் தெளிவாக காணும் பொருட்டாகவே.

### நிவாரணங்களாக மதுவிலக்கும் பெண்களின் ஓட்டுரிமையும்

இவ்விரண்டு பரிகாரங்களும் சாதாரணமாய் ஒன்றோடொன்று கலந்தே இருக்கின்றன. மது விலக்குக்கு பெண்களது ஓட்டுரிமை இல்லாமல் பெரும்பான்மையான ஆதரவு கிடைக்காது என்பது ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட விஷயம். ஓட்டுரிமை இருந்தால் கூட அது சந்தேகத்துக்குரியதே. இந்த பரிகாரத்தை முன்வைக்கும் பரிந்துரையாளர்கள் இதை நிரூபிப்பதற்காக காட்டும்



புள்ளி விவரக் கணக்கு என்னவெனில் - கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் உபத்திரவமும், பஞ்சமும் பெரும்பாலும் மதுவகைகளின் வியாபாரத்தினால் தான் என்றும், அத்தோடு இந்த வியாபாரம் ரத்து செய்யப்படுமேயாகில் சமாதானமும் அபரிமிதமும் ஆளுகை செய்யும் என்றும் இவர்கள் உறுதியாய் அறிவிக்கிறார்கள்.

இப்படி கூறுவதை நாம் மனப்பூர்வமாய் மிகவும் அனுதாபத்தோடு ஏற்கிறோம்: குடிப்பழக்கம் என்பது நிச்சயமாய் நாகரீக வளர்ச்சியின் பலன்களில் மிகவும் தீமை விளைவிக்கின்ற ஒன்றாக இருக்கிறது; மேலும் ஓரளவிற்கே நாகரீக வளர்ச்சி பெற்றவர்களிடையேயும், நாகரீகமற்றவர்களிடையேயும் கூட இது தீவிரமாய் பரவிவருகிறது. அது என்றென்றைக்கும் ரத்து செய்யப்படுவதைக் காண நாங்கள் மிகவும் ஆனந்தம் அடைவோம். மதுவை ஒழித்துக்காட்டுதல் இன்றைய ஏழ்மையின் பெரும் பகுதியை அகற்றிவிடக் கூடும் என்று கூட நாங்கள் ஒப்புக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறோம், ஏனெனில் பல நூறு மில்-யன்கள் செல்வமானது இதனால் வருடந்தோறும் படுமோசமாய் வீணடிக்கப்படுகிறது. ஆனால் சுயநலமிக்க தற்போதைய சமுதாய சூழ்நிலைக்கும் மற்றும் ஜனத்தின் ரத்தத்தை பிழிந்தெடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு முன்னேறக் கூடியதான தேவை மற்றும் விநியோக விதியின் கொடுமையான அழுத்தத்தை தவிர்க்கவும் சந்திக்கவும் இது ஒரு பரிகாரமே அல்ல.

உண்மையில் கோடிக்கணக்கான பணத்தை ‘மது’வுக்காக வருடந்தோறும் செலவழித்து விரயம் செய்வது யார்? மிகவும் ஏழையாய் இருப்பவரா? இல்லை, உண்மையில் பணக்காரர்களே! முக்கியமாய் செல்வந்தர்களும், இரண்டாவது நடுத்தர வர்க்கதாருமே! வரும் நாட்களில் மதுவின் வியாபாரம் ஒருவேளை ரத்து செய்யப்படுமேயாகில், மிகவும் ஏழ்மையில் இருப்பவர் மீதான பொருளாதார அழுத்தத்தை இலகுவாக்குவதை பொருத்தமட்டில், தலைகீழான விளைவையே அது ஏற்படுத்தக்கூடும். மற்ற தானியங்களை விளைவிக்க உதவிபுரியும் என்று நம்பி மதுபான தயாரிப்பில் உபயோகப்படுத்தப்படும் கோடிக்கணக்கான மூட்டை பார்- மற்றும் ரை போன்ற தானியங்களை ஆயிரக்கணக்கான விவசாயிகள் விளைவிக்கின்றனர். இதற்கு மாற்றாக மற்ற

பொருட்களை விளைவிக்கும் போது (தானியங்களின்) பண்ணை பொருட்களின் விலையில் இன்னும் இறக்கம் ஏற்படும். மேலும் மதுபானம் காய்ச்சி வடிகட்டுபவர், பீப்பாய்களைத் தயாரிப்பவர், புட்டிகளை நிரப்புகிறவர், கண்ணாடி சம்பந்தமான வேலையாட்கள், மற்றும் மதுபான கடையில் அதை விநியோகிப்பவர் என்று இந்த வியாபாரத்தின் உள்ளேயும் வெளியேயும் பணியில் இருக்கும் பெரிய சேனையாகிய ஆயிரக்கணக்கானோர் வேறு வேலைகளை தேடிக் கொள்ளும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுவர். இதனால் உழைப்பாளர் சந்தையில் சரிவு ஏற்பட்டு அதன் விளைவாக தினசரி ஊதியத்தின் அளவு இன்னும் சரியும். இந்த வியாபாரத்தில் தற்போது முதலீடு செய்யப்பட்டிருக்கும் கோடிக்கணக்கான மூலதனம் பிற தொழில் பிரிவுகளில் நுழையக்கூடும். அதனால் வியாபார போட்டியும் ஏற்படும்.

அதற்குரிய பெரும்பான்மையான ஆதரவு கிடைப்பது சாத்தியமாகும் பட்சத்தில், இந்த சாபத்தை நீக்குவதற்கான விருப்பத்தி-ருந்து இந்த காரியங்கள் எல்லாம் நம்மை தடுத்து நிறுத்தக்கூடாது. ஆனால் பெரும்பான்மை ஆதரவு என்ற ஒன்று என்றுமே காணமுடியாது (சில பிரத்தியேக இருப்பிடங்களில் தவிர). நேரடியாகவோ, மறைமுகமாகவோ அதனுடைய பொருளாதாரத்தில் ஆர்வமுடையவர்கள் மற்றும் அதன்மீது ஆவல் கொண்ட அடிமைகளே பெரும்பான்மையாக இருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கு என்பது தேவனுடைய ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படும் வரையிலும் நடைமுறைப்படுத்தப் படமாட்டது. செயல்முறைக்கு வந்தாலும் கூட, தற்கால சமூக - பொருளாதார பிணியை சுகப்படுத்த முடியாது. என்பதை இங்கே சுட்டிக்காட்டுகிறோம்.

## தாராளமான வெள்ளி மற்றும் பாதுகாப்பான விலை போன்ற பரிகாரம்

கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்கள் மூலம் வெள்ளியின் மதிப்பைக் குறைத்தல் என்பது, பணத்தின் மதிப்பை குறைப்பதற்காக பணம் - கடன் கொடுப்பவரது மகாப்பிரதானமான சுயநல கொள்கை என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். மேலும் அவர்கள் கொடுக்கும் கடனின் மதிப்பானது உயர்த்தப்படும்; மற்ற வியாபார முதலீடுகள், பணியாளர்கள் ஆகியோர், விநியோகம் மற்றும் போட்டி கூடிக்கொண்டே போவதனால் பாதிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சட்டப்பூர்வமான பணத்தின் குறைவினால் இப்படிப்பட்ட கடன்களின் மீதான வட்டி விகிதத்தினை உயர்த்த அனுமதி வழங்கவும், இப்படி செய்கின்றனர்.



அநேக வங்கியாளர்களும், பணம் கடன் கொடுப்பவர்களும் சட்டப்படியான நேர்மையின் தரத்தின்படி நேர்மையான மனிதர்களே. ஆனால், ஐயோ! சிலரது தரம் மிகமிக குறைவாக இருக்கிறது. வங்கியாளர்களும், பணம் கடன் கொடுப்பவருமாகிய நாம் நமது சொந்த லாபங்களைப் பார்த்துக்கொள்ளலாம், விவசாயிகளும், விவேகமற்றவர்களும் அவர்களே தங்களை பார்த்துக்கொள்ளட்டும் என்றும் சொல்கிறார்கள். தங்கத்தை “நேர்மையான பணம்” என்றும் வெள்ளியை “நேர்மையற்ற பணம்” என்றும் அழைப்பதன் மூலம் ஏழைகளையும் விவேகம் அற்றவர்களையும் தவறான நம்பிக்கையில் நாம் ஏமாற்றலாம். ஏழைகளில் அநேகர் நேர்மையானவர்களாகவே இருக்க விரும்புகின்றனர், ஆகவே நமது திட்டங்களை ஆதரிப்பதற்காக அவர்களை அதட்டி அடக்கி, இச்சகம்பேசி பணிய செய்துவிடலாம், இது ‘அறுவடையாளர்களுக்கு’ எப்படியானாலும் கடினமானதாகவே இருக்கும். “நேர்மையான பணம்” என்பதை குறித்த நமது பேச்சினுடைய செல்வாக்கின் கீழும், அதோடு ‘மதிப்பிற்குரிய மனிதர்’ என்ற நமது கௌரவத்தினாலும், நிதிநிர்வாகிகள் மற்றும் செல்வச்செழிப்புள்ள மனிதர் என்ற நமது தரத்தினாலும், நமது கருத்துக்கு முரணான எந்த கருத்துமே தவறானதாகவே இருக்கும் என்று அவர்கள் முடிவு செய்துகொள்வார்கள்; சரித்திரத்தின் ஆரம்ப காலங்களில் இருந்து உலகத்தின் நியமமாக வெள்ளிப்பணமே இருந்திருக்கிறது என்பதையும் உலக வியாபாரத்தை செய்வதற்கு பணத் தேவையை சமாளிக்க வெள்ளியுடன் கூட சேர்க்கப்படும் வரை, தங்கமானது விலையேறப் பெற்ற கற்களில் ஒன்றாக இருந்து, அது முற்காலத்தின் ‘வியாபார சரக்காகவே’ இருந்திருக்கிறது என்பதையும் அவர்கள் மறந்துவிடுவார்கள். வட்டி விகிதத்தின் அளவு நமது பண சந்தையில் வீழ்ச்சியடைகிற ஒன்றாக இருக்கிறபடியால், எல்லா வெள்ளிக்கும் ஒரு நாணய மதிப்பு இருந்து அத்தோடு அதன்

காரணமாய் பணமும் அபரிமிதமாக இருக்குமேயானால் வட்டிவிகிதமானது எவ்வளவு குறைவாக இருக்கக்கூடும்? எல்லா காகித பணத்தையும் விலக்கி விடுவதே நமது அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையாக இருக்கவேண்டும். அதன் மூலமாய் வட்டி விகிதத்தை நிலைநிறுத்த முடியும்.

விநியோகம் மற்றும் தேவை என்ற விதியின் கீழ் கடன் வாங்குகிற ஒவ்வொருவரும் ஏராளமான பணத்தை - வெள்ளி, தங்கம் மற்றும் காகிதத்தை பெற்றுக்கொள்ள விருப்பமுள்ளவராய் இருக்கின்றனர்; அதே விதியின் கீழ் காகித பணத்தை ஒழித்துவிட்டு வெள்ளியின் மதிப்பை குறைப்பதில் வங்கியாளர்களும் கடன் கொடுப்பவர்களும் விருப்பம் உள்ளவர்களாய் இருக்கின்றனர்; ஏனெனில் அந்த குறைந்த பணத்துக்கும் கூட கடனை ரத்துசெய்யும் மதிப்பு இருக்கின்ற படியால் அளவில் குறைந்த அந்த பணத்தின் தேவை மிக அதிகமாகி வருகிறது. ஆகவே, உழைப்பு மற்றும் வர்த்தக மதிப்புகள் வீழ்ச்சியடைந்து வருகையில், பணம் தட்டுப்பாடாகிறது. மேலும் வட்டியானது அநேகமாய் தன்னைத்தானே தாங்கிக் கொள்கிறது.

ஏற்கெனவே காண்பிக்கப்பட்டபடி, நாகரீக வளர்ச்சியடைந்த உலகத்தில் தங்கத்துக்குக் கிடைக்கக்கூடிய முக்கியத்துவத்துக்கு இணையாக வெள்ளியின் மதிப்பை சரிசமமாய் திரும்பபெறமுடியாது என்பது தீர்க்கதரிசனத்தின் வெளிப்பாடாக இருக்கிறது. ஒருவேளை முழுமையாய் அது பழைய நிலையை அடைந்துவிட்டதைப் போல் காணப்பட்டாலும் கூட அதன் மாறுதல் ஒரு தற்கா-கமானதாகவே இருக்கக்கூடும்: ஜப்பான், இந்தியா சீனா மற்றும் மெக்சிகோ போன்ற நாடுகளின் தயாரிப்பாளர்களுக்கு தற்போது அளிக்கப்படுகின்ற விசேஷமான ஊக்கத்தொகையை அது நீக்கக்கூடும்; கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் விவசாய காரணிகளை தளர்த்த அதனால் கூடும்; எனவே,"இரு முனைகளையும் இணைப்பதற்காக" ஒவ்வொருவரும் பாடுபடுகின்ற தற்கால நிலைமையின் ஒரு பகுதியை நீக்கக்கூடும்; அதோடு கொஞ்சகாலத்துக்கு அழிவினை தள்ளிப்போடவும் இதனால் கூடும். ஆனால் இவ்வண்ணமாய் "தீங்கு நாளை," தள்ளிப் போடுவதை தேவன் விரும்பவில்லை என்பது தெளிவாக இருக்கிறது; மேலும் அதனால் மனித சுயநலமும், எல்லா



விவேகத்தைக் குறித்த குருட்டாட்டமும், பாதிப்பை உண்டாக்கி, அழிவை சடுதியாக்கும்; இது "அவர்களுடைய ஞானிகளின் ஞானம் கெட்டுபோகும்" மற்றும் "கர்த்தருடைய உக்கிரத்தின் நாளிலே அவர்கள் வெள்ளியும் அவர்கள் பொன்னும் அவர்களைத் தப்புவிக்கமாட்டது" என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறபடியே இவை இருக்கும். *செப் 1:18; எசே 7:19; ஏசா 14:4-7; ஏசாயா 29:14*

சர்வாதிகாரங்களை உருவாக்குவதை தவிர்க்கவும், பூமியின் எல்லா இயற்கை வளங்களையும் மேம்படுத்தவும் மிக ஞானமாய் பாதுகாப்பு என்பது சரியாய் அளவிடப்பட்டிருக்கிறது, இது சந்தேகமின்றி ஒருசில அனுகூலங்களினால் உலகெங்கிலும் தொழிலாளர் சமன்படுத்துதல் தீவிரப்படுத்துவதை தடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. எப்படியாயினும், ஊதியமானது கீழ்மட்டத்துக்கு சரியப்போகிறது. விரைவிலேயோ அல்லது தாமதமாகவோ, தற்போது கட்டுப்படுத்திக்கொண்டிருக்கும் போட்டி முறைமைகளினால் சரக்குகளும், ஊதியங்களும் உலகெங்கிலும் ஏறக்குறைய ஒரு சமனான நிலைக்கு பலவந்தமாய் கொண்டு போகப்படும்.

"தாராளமான வெள்ளி" அல்லது "பாதுகாப்பான விலைவாசி" என்ற இரண்டில் ஏதோ ஒன்று, தற்போதைய மற்றும் விரைவில் வரப்போகிற ஆபத்துக்கு ஒரு பரிகாரம் என்று கூறப்பட்டாலும், அது வெறும் தற்கா-கமானது மட்டுமே.

## கம்யூனிஸம் என்ற ஒரு பரிகாரம்

கம்யூனிஸமானது சமுதாய சரக்குகள் உடைய ஒரு சமூக அமைப்பை உத்தேசித்து கூறுகிறது; அதில் சொத்துக்கள் யாவும் பொதுவாய் வைக்கப்பட்டு பொது நன்மைகளுக்காக பயன்படுத்தப்படும்; மேலும் எல்லா உழைப்பி-ருந்தும் வரும் லாபங்கள் யாவும் பொது நலனுக்காக "அவரது தேவைகளுக்கேற்ப ஒவ்வொருவருக்கும்" என்று அர்பணிக்கப்படும். கம்யூனிஸத்தின் சுபாவப்போக்கானது பிரான்சு தேச ஸ்தல ஆட்சி பிரிவினால் விளக்கி சொல்லப்பட்டது. போதகர் ஜோசப் குக் என்பவரது கருத்துப்படி - "கம்யூனிஸம் என்றால் வாரிசு முறைமையை ரத்து செய்வதும், குடும்ப முறையை ரத்து செய்வதும், சொத்துரிமையை ரத்து செய்வதுமாகும்."

கம்யூனிஸத்தின் சில அம்சங்களை நாம் மெச்சிக்கொள்ளலாம் (சோஷ-ஸத்தை பார்க்கவும்), ஆனால் முழுமையாய் பார்த்தால் அது நடைமுறைக்கு ஒத்துவராத ஒன்றாகும். எல்லாம் பூரணமாய், சுத்தமாய் மற்றும் நல்லவைகளாய், அன்பு மட்டுமே ஆளுகிறதான இடமாகிய பரலோகத்துக்கு வேண்டுமானால் இப்படிப்பட்டதொரு ஏற்பாடு மிகச் சரியான ஒன்றாக ஒருவேளை இருக்கக்கூடும்; ஆனால் தற்போதிருக்கிற நிலையில் இப்படிப்பட்டதொரு திட்டம் முற்றிலும் நடைமுறைக்கு சாத்தியமற்றது என்பதை எந்த ஒரு மனிதனுடைய கருத்தும் அனுபவமும் ஏற்றுக்கொள்ளும். எல்லாரையும் சோம்பேறியாக ஆக்கிவிடக் கூடும். மிக மோசமான, தரக்குறைவான வேலையை யார் செய்வது என்ற ஒரு போட்டியே நம்மிடையே விரைவில் எழக்கூடும்; மேலும் மிக விரைவான நாசத்துக்கான காரணமாகும் வகையில் சமுதாயமும் வெகுவிரைவில் காட்டுமிராண்டித்தனம் மற்றும் நெறியற்ற தன்மைக்குள் சென்று விடக்கூடும்.

ஆனால் வேதத்தில் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கும் கம்யூனிஸத்தை குறித்த சில கற்பனைகளின் காரணமாய் அதுவே உண்மையான பரிகாரமாக இருக்கும். இதுவே மிக உறுதியான வாதமாய் அநேகரிடம் இருக்கிறது. நமது கர்த்தராலும், அப்போஸ்தலராலும் நியமிக்கப்பட்டபடியால், இது தொடரப்படவேண்டும் என்பது நியதியாயும், கிறிஸ்தவர்களின் நடைமுறையாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பது பொதுவான அபிப்பிராயமாக இருக்கிறது. எனவே எங்களது சொந்த பத்திரிக்கையி-ருந்து இந்த விஷயத்தைக் குறித்த ஒரு கட்டுரையை கீழே கொடுக்கிறோம்.

## "சகலத்தையும் பொதுவாய் வைத்து அவர்கள் அனுபவித்தார்கள்"

"விசுவாசிகளெல்லாரும் ஒருமித்திருந்து சகலத்தையும் பொதுவாய் வைத்து அனுபவித்தார்கள். காணியாட்சிகளையும் ஆஸ்திகளையும் விற்று ஒவ்வொருவனுக்கும் தேவையானதற்கு தக்கதாக அவைகளில் எல்லாருக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்தார்கள். அவர்கள் ஒருமனப்பட்டவர்களாய் தேவாலயத்திலே அனுதினமும் தரித்திருந்து, வீடுகள்தோறும் அப்பம்பிட்டு மகிழ்ச்சியோடும் கபடமில்லாத இருதயத்தோடும் போஜனம் பண்ணி, தேவனை துதித்து, ஜனங்களெல்லாரிடத்திலும் தயவு பெற்றிருந்தார்கள்." *அப் 2:44-47*



ஆதி சபையின் இயற்கையானதொரு உணர்வு இப்படியாய் இருந்தது: சுயநலம் அன்புக்கும் பொது நலன்களுக்கும் இடம் கொடுத்தது. எப்படிப்பட்ட ஆசீர்வாதமானதொரு அனுபவம்! இதே போன்றதொரு உணர்வானது சந்தேகமின்றி மெய்யாகவே மனத்திருந்திய எல்லாருடைய இருதயங்களிலும் வரும்.தேவனுடைய அன்பு மற்றும் மீட்பு குறித்த உணர்த்துதல் நாம் முதன் முத-ல் பெற்றபோது, கர்த்தருக்காக நம்மை முற்றிலும் அர்ப்பணித்து, இம்மைக்கு மட்டுமின்றி மறுமைக்கும் நமக்குண்டான அவரது ஈவுகளை உணர்ந்தபோது கர்த்தருக்கு சொந்தமான, அவரது ஆவியை பெற்றிருக்கும் எந்த ஒரு சகோதரனும் சகோதரியும் பரம கானானை நோக்கி, புனிதபயணம் போய் கொண்டிருக்கும் ஒவ்வொரு உடன் பிரயாணிகளிடமும் காணப்படுகிறதான - அபரிமிதமான சந்தோஷத்தை நாம் உணர்கிறோம்; மேலும் நமது மீட்பருடன் நாம் எல்லாவற்றையும் பகிர்ந்து கொள்வதுபோல் - நமக்குண்டான யாவற்றையும் இவர்கள் யாவருடனும் பகிர்ந்து கொள்ள நாம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறோம். மேலும் நாமோ அல்லது மற்றவர்களோ மாம்சத்தில் பூரணராய் இல்லை என்ற உண்மைக்கு நாம் விழிப்புள்ளவர்களானோம் என்பதுதான் பல சந்தர்ப்பங்களில் இருந்திருக்கிறது; ஆகவே ஆண்டவரின் ஆவியை எவ்வளவுதான் அவரது ஜனங்கள் இப்போது பெற்றிருந்தாலும் மானிட பலவீனம் மற்றும் குறைவுள்ள "இந்த மண்பாண்டத்தில் தான் இந்த பொக்கிஷத்தை பெற்றிருக்கிறார்கள்."

அதோடு கூட பிற மனிதனுடைய மாம்சீக பெலவீனங்களை நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டி இருப்பதோடு மட்டுமின்றி, நமது மாம்ச பெலவீனமும் கூட தொடர்ந்து கண்காணிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது என்பதையும் நாம் புரிந்துகொண்டோம். ஆதாமின் வீழ்ச்சிக்குள் நாம் யாவரும் பங்கெடுக்கும் போது, எல்லாருமே ஒரே மாதிரியாய் அல்லது அதேவிதமான காரியங்களில் விழவில்லை என்பதையும் நாம் கண்டிருக்கிறோம். எல்லோருமே தேவ சாயல் மற்றும் அன்பின் ஆவியி-ருந்து சாத்தானின்

சாயலுக்கும், சுயநலத்தின் ஆவிக்குள்ளும் வீழ்ந்துவிட்டனர்; அன்புக்கு பல்வேறு கிரியைகள் இருப்பதுபோலவே சுயநலத்துக்கும் உண்டு. இதன் விளைவாக ஒருவரிடத்தில் செயல்படும் சுயநலமானது மந்தமான, சோம்பலான, சுறுசுறுப்பற்ற நிலையை உருவாக்குகிறது; மறுபக்கத்தில் சக்தி, இவ்வுலக வாழ்வின் இன்பங்களுக்கான உழைப்பு, சுய -திருப்தி நிலை முதலானவைகளை அது உற்பத்தி செய்கிறது.

தீவிரமாக சுயநலத்துடன் செயல்படுகிறவர்களில் சிலர் 'அவர் செல்வசெழிப்பானவர்' என்று சொல்லப்படும் அளவிற்கு செல்வத்தை குவிப்பதில் சுய-திருப்தியடைகின்றனர்; மற்றவர்கள் மனிதரிடையே மதிப்பை பெரும் சுயநலத்தில் திருப்திபடுகின்றனர், சிலர் துணிமணிகளிலும், சிலர் பிரயாணிப்பதிலும், சிலர் தீயபழக்கவழக்கங்களிலும், வேறுசிலர் மிகவும் தரக்குறைவான, கீழ்த்தரமான வழிமுறைகளிலும் சுயநலமாய் செயல்படுகின்றனர்.

கிறிஸ்துவுக்குள் மறுபடியும் பிறந்த ஒவ்வொருவரும், அதனுடைய புதிய அன்பின் ஆவியை பெற்றவர்களாய் - உள்ளேயும் புறம்பேயும் போராட்டம் ஆரம்பமாகி விட்டதை கண்டு கொள்கின்றனர்; ஏனெனில் இதற்குமுன் நம்மை ஆண்டு கொண்டிருந்தது சுயநலம், அல்லது பாவம் நிறைந்த தன்மை எதுவாக இருந்தாலும் புதிய ஆவியானது அதனுடன் போராடுகிறது. நீதியையும் அன்பையும் நியதியாகக் கொண்டிருக்கும் கிறிஸ்துவின் புதிய சிந்தையானது தன்னைத்தானே நிலைப்படுத்திக்கொள்கிறது; மேலும் இந்த மாறுதலுக்காகவே அது இணங்கியதையும் ஒப்பந்தம் செய்ததையும் நினைவுபடுத்துகிறது. மாம்சீக விருப்பங்களானது (அது எப்படிப்பட்ட மனப்பாங்காக இருப்பினும், நண்பர்களின் வெளிப்புறத்து ஆதிக்கத்தின் உந்துத-னால், இந்த பிரச்சினையை விவாதித்து, வாதிட்டு, தீவிரமான எந்த நடவடிக்கையையும் எடுக்கக்கூடாது என்று அறிவுறுத்துகின்றன - ஏனெனில் இப்படிப்பட்டதொரு செயல் மூடத்தனமானதும், அறிவீனமானதும் நடக்க முடியாததுமாய் இருக்கக்கூடும் என்று கூறுகின்றன. பழையவைகள் மாற்றப்பட முடியாதவை என்று மாம்சம் வற்புறுத்தி கூறுகிறது, ஆனால் முன்னைப்போல் அவ்வளவு தீவிரமாய் இல்லாமல், மிகச்சிறிய திருத்தங்களுக்கு ஒப்புக்கொள்ளும்.



சுயநலத்தின் ஆளுகையிலேயே இன்றும் உண்மையில் காணப்படுகிற இப்படிப்பட்ட நட்புறவுக்கு பெருவாரியான தேவனுடைய ஜனங்கள் ஒத்துப்போவதாகத் தெரிகிறது. ஆனால் கிறிஸ்துவின் சிந்தையோ அல்லது ஆவியோ இதன் மீது கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கும் என்று மற்றவர்கள் அறிவுறுத்துகின்றனர். இதன் விளைவாக வரும் போராட்டம் மிக கடினமான ஒன்று (கலா *5:16,17*);ஆனால் புதிய சிந்தை ஜெயம் கொள்ளவேண்டும். சுயம் தனது சுயநலத்தோடும் அல்லது துன்மார்க்க இச்சைகளோடும் மரித்துப்போனதாக எண்ணப்படும். கொலோ *2:20; 3:3;* ரோம *6:2-8*

ஆனால் இந்த முடிவு பேராட்டத்தை நிரந்தரமாய் முடிவுக்குக் கொண்டுவருமா? இல்லை-

"வெற்றியடைந்துவிட்டோம் என்று எப்போதுமே
எண்ணவேண்டாம்,
ஒருபோதும் இளைப்பாறி அமர்ந்துவிடவேண்டாம்;
உன்னுடைய கீரிடத்தை நீ ஜெயிக்கும் வரை
உன்னுடைய கடின உழைப்பு முடிந்துவிடாது."

ஆம், நாம் போராட்டத்தை தினமும் புதுப்பித்துக் கொள்ள வேண்டும். நமது ஓட்டத்தை சந்தோஷத்துடன் முடிப்போம் என்று தெய்வீக உதவியை மன்றாடி பெற்றுக்கொள்வோம். சுயத்தை ஜெயம் கொள்வது மட்டுமின்றி, அப்போஸ்தலர் செய்ததுபோல், நாமும் நமது சரீரத்தை ஒடுக்கி கீழ்ப்படுத்தவேண்டும். *(1 கொரி 9:27)* மேலும், இதுவே நமது சுயநலத்தின் ஆவிக்கு எதிராக ஜாக்கிரதையுடன் தொடர்ந்து இருக்கும் அனுபவம் ஆகும். அன்பின் ஆவியை நமக்குள் ஆதரித்து, விருத்தி செய்வதை நமது அனுபவமாக்கி கொள்வதே "கிறிஸ்துவை தரித்துக்கொண்டு" அவரது சித்தத்தை தங்களுடையதாக்கிக் கொண்டவர்களின் அனுபவமாகவும் இருக்கிறது. "இதுமுதற்கொண்டு (கிறிஸ்துவுக்குள்) நாங்கள் மாம்சத்தின்படி ஒருவனையும் அறியோம்," என்று அப்போஸ்தலரின் குறிப்பு உள்ளது. எனவே கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்கள் தங்களது புதிய ஆவியின்படியே இருப்பார்களேயன்றி, வீழ்ந்துபோன அவர்களது மாம்சத்தின்படி இருப்பதில்லை என்பதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். மேலும் ஒருவேளை, புதிய சிந்தையின்

வெற்றிக்காக இன்னும் அவர்கள் போராடுவதற்கான அடையாளங்களை நாம் கண்டாலும், அவர்களது தோல்வியானது சிலநேரமோ அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு தொடர்ந்து இருந்தாலும், அவர்களது சிறு தோல்விகளுக்காக அவர்களை திட்டுவதற்கு பதிலாக இரக்கம் பாராட்டுவதே நாம் செய்யக்கூடிய மிகச்சரியான ஒன்றாகும்; "*(அன்பின் பரிபூரண பிரமாணத்தின் சில அம்சங்களை மீறுவதில் நமக்கிருந்த பழைய மாம்ச சுபாவத்தில்)* நாமும் கூட சோதிக்கப்படும்போது நாம் நடந்து கொண்ட விதத்தை நினைவுப்படுத்திக் கொள்வோம்."

ஆகவே தற்போதிருக்கும் துன்பத்தின் கீழ், அன்பின் ஆவியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ், தெளிவாக தீர்மானிக்கும் திறனினாலும் சுய அனுபவத்தினாலும் தனது சொந்த சரீரத்தைக் கட்டுக்குள் வைத்துக்கொள்வதற்காக தன்னால் கூடுமான யாவற்றையும் செய்யும்படி ஒவ்வொருவரும் இருக்கும் பட்சத்தில், கம்யூனிச திட்டங்களை முயன்று பார்ப்பதினால் காரியங்களை இன்னும் சிக்கலாக்காமல் இருப்போமாக என்று வேதம் நமக்கு கூறுகிறது: ஆனால் தனது கால்களுக்கு கூடுமான அளவிற்கு நேரான பாதையையே ஒவ்வொருவரும் உருவாக்குகின்றனர்; ஆனால் அப்படிப்பட்ட பாதையோ சுகப்படுத்த கூடிய அளவிற்கு, முற்றிலும் வேறுபட்டதாக இல்லாமல் நமது வீழ்ந்துபோன மாம்சத்தில் அது ஊனமானதாகவே இருக்கிறது.

*(1)* தெளிவாக தீர்மானிக்கும் திறன் சொல்கிறது - சுயநலத்தை அன்புக்கு கீழ்ப்படுத்த ஒரு தொடர்ச்சியான போராட்டத்தை தெய்வீக உதவியுடன் பரிசுத்தவான்கள் கைக்கொண்டால், அதனுடைய அங்கத்தினர் பெரும்பாலானவர்களின் சிந்தைக்கு முற்றிலும் புறம்பான ஒரு சட்டத்தாலே ஆளப்படுவதில், ஒரு ஒழுங்கற்ற சமுதாயம் நிச்சயமாய் வெற்றியடைய முடியாது. மேலும் பரிசுத்தவான்கள் மட்டுமே அடங்கிய ஒரு கம்யூனிஸத்தை நிறுவுவது என்பது முடியவே முடியாத ஒன்றாக இருக்கக்கூடும், ஏனெனில் நம்மால் இருதயங்களை ஆராய்ந்து அறிய முடியாது. "கர்த்தர் (மட்டுமே) தம்முடையவர்களை அறிவார்:" மேலும் ஒருவேளை இப்படிப்பட்ட பரிசுத்தவான்கள் அடங்கிய ஒரு குடியிருப்பு உண்டாகுமேயானால், மேலும் எல்லா பொருட்களுமே பொதுவில் கொண்டு, அது செழிப்படைய வேண்டுமேயானால், எல்லா வகையான தீயவர்களும் தங்களது உரிமைகளை பெறவும் அல்லது அவைகளில் பங்கேற்கவும் நாடக் கூடும். அத்தோடு எல்லா வகையிலான தீமைகளும் தங்களுக்கு எதிரானவைகள் என்று அவர்கள் சொல்லக்கூடும்; தீமை கூடவே இருக்குமானால், அந்த துணிகர முயற்சியானது ஒரு உண்மையான வெற்றியாக இருக்கமுடியாது.



சில பரிசுத்தவான்கள் உலகின் பெரும்பாலானவர்களைப் போலவே, சுய நல சோம்ப-ல் விழுந்துவிட்டால் அவசியத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் அவர்களை "அசதியாயிராமல், ஜாக்கிரதையாக இருக்கவும், ஆவியிலே அனலாயிருக்கவும், கர்த்தருக்கு ஊழியம் செய்யவும்" மாற்ற உதவி செய்ய முடியாது. சுயநல பேராசையுடன் இருக்கும் பலரை பக்குவப்படுத்த, மற்றவர்களிடம் இரக்கம் காட்ட, மற்றவர்களோடு நீதியாக இருக்க துன்பமும் சோதனையும் தேவைப்படுகிறது. மேலும் மற்ற அநேகர் - தோல்வியான மற்றும் துரதிருஷ்டமான இந்த இரண்டு கூட்டத்தினருக்கும் - தேவையான மற்றும் சரியான பாடங்களை கற்றுக்கொள்வதற்கு தடையான ஒன்றாகவே 'சமுதாயம்' என்ற ஒன்று செயல்படக்கூடும்.

இப்படிப்பட்ட சமுதாய முறைகள், பெரும்பான்மையுடைய ஆட்சிக்கு அனுமதிக்கப்படுமேயாகில் - பெரும்பான்மை என்ற அளவு வரைக்கும் மூழ்கிப்போகக்கூடும்; இதன் விளைவாக முன்னேறிக் கொண்டிருக்கும் சிறுபான்மையினர் சக்தி, மற்றும் சிக்கனத்தினால் எவ்வித லாபத்தையும் அடையவில்லையென்பதை கண்டு இவர்களும் கூட பொறுப்பில்லாமலும், சோம்பலாயும் வளரக்கூடும். ஆயுட்கால பொறுப்பாளர் மற்றும் மேலாளராக வழி வழியாய் வந்த உரிமையின் கீழ் - ஸ்திரமான நோக்கத்துடன் ஆளக்கூடுமேயாகில், பொருளாதார ரீதியில் அதன் விளைவு மிகவும் சாதகமாய் இருக்கக்கூடும்; ஆனால் பொது ஜனமோ, சுய பொறுப்புகளினால் கவரப்பட்டவர்களாய், பொறுப்பாளர்களின் கையில் வெறும் உபகரணங்களாய் மற்றும் அடிமைகளாய் சீரழிந்து போகக்கூடும்.

ஆகவே தெளிவான தீர்மானம் என்பது அதனுடைய தனிநபர்

முறையில், அதனுடைய சுதந்திரம் மற்றும் பொறுப்புகளோடு, மிகவும் புத்திகூர்மை உடையவர்களது வளர்ச்சிக்கு மிகச்சிறந்த ஒன்று என்பதைப்போல் தோன்றுகிறது; அநேக சமயங்களில் யாவருக்கும் சில சமயங்களில் அநேகருக்கும் அது பெருங்கஷ்டத்தை கொடுக்கக்கூடியதாய் இருக்கிறது.

பூமியில் ஆயிரவருட அரசாட்சி ஸ்தாபிக்கப்படும்போது வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட தெய்வீக ஆட்சியாளர்களால், தவறே இல்லாத ஞானம் மற்றும் அதை உபயோகிக்கும் முழு அதிகாரத்துடன் “நியாயத்தை நூலாகவும் நீதியை தூக்கு நுலாகவும்” “இரும்புக் கோலாட்சி” செயல்படுத்தப்படும் - அன்று கம்யூனிஸமானது வெற்றிபெறக்கூடும்; அதுவே ஒருவேளை மிகச்சிறந்ததொரு சூழ்நிலையாக இருக்கக்கூடும், அப்படியாக இருக்குமேயாகில் அதுவே ராஜாதி ராஜாவினால், தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட வழிமுறையாக இருக்கும். ஆனால் அதற்காக நாம் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட தெய்வீக சட்டத்தின் அதிகாரத்தை பயன்படுத்த போதிய அளவு ஞானம் அல்லது வ-மை இல்லாமையால், தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியானது கர்த்தரின் நேரத்துக்காக காத்திருக்கிறது, அதுவரையில் “உமது ராஜ்யம் வருவதாக, உம்முடைய சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவதுப்போல பூலோகத்திலும் செய்யப்படுவதாக” என்று ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கிறது. கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் விருப்பமுள்ளவர்களை தேவனிடத்திற்கும் நீதியினிடத்திற்கும் கொண்டுவந்த பிறகு, விருப்பமில்லாதவர்கள் யாவற்றையும் அழிக்கும். பின்பு பரலோகத்தை போலவே பூமியிலும் அன்பின் ஆட்சி பரலோக ஈவுகளை தூதர்கள் அனுபவிப்பதுபோல் மனிதனும் இவ்வுலக ஈவுகள் யாவையும் பொதுவில் வைத்து பகிர்ந்து கொள்வான் என்று நாம் நினைக்கலாம்.

*(2)* இந்த காலக்கட்டத்தில் கம்யூனிஸ முறையின் தோல்வியை அனுபவம் நிரூபிக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அநேக சமுதாயங்கள் இருந்திருக்கின்றன; அதன் விளைவுகள் எப்போதுமே தோல்வியாகத் தான் இருந்திருக்கின்றன. நியூயார்க் நகரின் ‘ஒனிடா’ சமுதாய முறைமையின் தோல்வியானது நீண்ட காலமாய் அறியப்பட்டிருந்த ஒன்று. மற்றொன்று, பென்சில்வேனியாவின் சமுதாய



முறைமையான ஹார்மொனி; இது அதனை தோற்றுவித்தவர்களுடைய நம்பிக்கையை வெகுவிரைவிலேயே ஏமாற்றிவிட்டது. பிரிந்துபோகும் அளவிற்கு முரண்பாடுகள் நிலவியிருந்தது. பிட்ஸ்பர்க்பா, அருகில் அமைந்திருந்த ‘எக்கனாமிட்ஸ்’ என்றொருகிளை அமைக்கப்பட்டது. இது சிறிது காலம் தழைத்திருந்தது. ஆனால் இப்போது முற்றிலும் அழிந்துபோனது. மேலும், இதனுடைய சொத்துக்களை குறித்த தகராறு சமுதாய நீதிமன்றத்தில் இருக்கிறது.

பிற கம்யூனிஸ சமுதாய முறைமைகள் தற்போது எழும்புகின்றன, இவைகள் முந்தியவைகளைக் காட்டிலும் குறைவாக வெற்றிபெறுபவைகளாகவே இருக்கும். ஏனெனில் நாட்கள் வித்தியாசமானவைகளாய் இருக்கின்றன; சுதந்திரம் என்பது மிகச்சிறந்தது. மரியாதையும், கனமும் குறைந்து இருக்கிறது, பெரும்பான்மை ஆளுகை செய்யும்; தெய்வீக தன்மையுடைய தலைவர்கள் இல்லாவிட்டால் தோல்வி நிச்சயம். ஞானமுள்ள உலகத் தலைவர்கள் தங்களுக்குரியவைகளை தேடிக் கொண்டிருக்கின்றனர், ஞானமுள்ள கிறிஸ்தவர்கள், நீங்கள் போய் சுவிசேஷத்தை பிரசங்கியுங்கள் என்ற கர்த்தருடைய கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

*(3)* வேதம் கம்யூனிஸத்தை போதிக்கவில்லை, ஆனால் அன்புடனான, கரிசனையுள்ள தனிமனித்தத்துவத்தை போதிக்கிறது - குடும்ப ஐக்கியம் என்ற அர்த்தத்தை தவிர - ஒவ்வொரு குடும்பமும் ஒரு அமைப்பாக செயல்படுகிறது, இதில் தகப்பன் தலையாகவும், மனைவி அவருள் ஒருவராகவும், தனது உடன் குடும்ப அங்கத்தினரை, தனது பங்காளியாக்கி ஒவ்வொரு சந்தோஷத்திலும், லாபங்களிலும் அது மட்டுமின்றி துக்கங்களிலும் துன்பங்களிலும் பங்கு பெறுகின்றனர்.

மெய்யாகவே, ஆதி சபையில் தேவன் ஒரு கம்யூனிஸ அமைப்பை அனுமதித்திருந்தார். இந்த கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் இது சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கிறது; ஆனால் இந்த முறையின் அறிவீனத்தை நமக்கு விளக்குவதே இதன் நோக்கமாய் இருந்திருக்கவேண்டும்; ஆனால் சிலர் அப்படி இல்லாதபடி,

இப்படிப்பட்ட முறைகளைக் கையாள நினைக்கின்றனர். திட்டமிட போதிய ஞானம் இல்லாமையால் அப்போஸ்தலர்கள் இந்த முறைமையை கட்டளையிடவோ, ஸ்தாபிக்கவோ இல்லை. ஆகையால் இதை கைவிடவேண்டும். ஏனெனில் கம்யூனிஸ தத்துவங்களை பரிந்துபேசி நமது கர்த்தரோ அல்லது அப்போஸ்தலரோ ஒரு வார்த்தையையும் குறிப்பிட்டிருக்கவில்லை. ஆனால் அதற்கு எதிர்மாறானவைகளையே அதிகமாகக் குறிப்பிட்டிருக்கக்கூடும்.

உண்மையில், அப்போஸ்தலர் பேதுரு (ஒருவேளை மற்ற அப்போஸ்தலரும்) இந்த கம்யூனிஸ செயல்முறையை கற்றுக் கொடுக்காவிட்டாலும் கூட, அந்த முதல் கம்யூனிஸம் அடங்கிய அமைப்பை அறிந்தவராய் அதற்கு ஒத்துழைப்பை கொடுத்தவராய் இருந்தார். மேலும் அனனியா சப்பிராளின் மரணமானது, விசுவாசிகளின் எல்லா பொருட்களுமே பொதுவில் கொடுக்கப்பட்டுவிட வேண்டும் என்பதை குறிப்பிடுவதாகவே யூகிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அது அப்படியல்ல; பேதுரு இந்த விஷயத்தை மறுபடி பரிசீ-ப்பதி-ருந்து - பொய் சொன்னதே அவர்களது பாவமாக இருந்தது என்பது தெரிகிறது. தங்களுக்குரிய நிலத்தை அவர்கள் நேர்மையான முறையில் பெற்றிருந்தால் அதை அவர்களே வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அதில் எந்த தீங்கும் இல்லை; அதை அவர்கள் விற்ற போதும் கூட எந்த தீங்கும் நேரவில்லை: ஆனால் அதை விற்ற பணமானது மொத்தமும் அவர்களுக்கு உரியதல்லாத போது, அதை தங்களுக்கே உரியது என்று தவறாக எடுத்துக்கூறியது தான் அவர்களது தவறு. தங்களுக்குரிய எல்லாவற்றையும் கொடுக்காமல், தங்களுக்குரியவைகளின் பங்கை பெற்றுக்கொள்வதின் மூலம் பிறரை ஏமாற்ற அவர்கள் முயற்சி செய்தனர்.

உண்மையென்னவெனில், எருசலேமில் இருந்த கிறிஸ்தவ சமுதாயம் ஒரு தோல்வியே. "தங்களுடைய விதவைகள் அன்றாட பந்திவிசாரிப்பில் சரிவர கவனிக்கப்படாமல் புறக்கணிக்கப்படுகிறார்கள்" என்ற ஒரு முறுமுறுப்பு அங்கே எழுந்தது. அப்போஸ்தலரது மேற்பார்வையின் கீழ் சபையானது பரிசுத்தமாய், "களைகள்" அற்றதாய் இருந்தபோதிலும், "கிறிஸ்துவின் புதிய சிந்தை" அல்லது "ஆவி" என்ற பொக்கிஷத்தை யாவரும் பெற்றிருந்த போதிலும் கூட, அந்த பொக்கிஷமானது மண்பாண்டங்களில் வைக்கப்பட்டிருந்தது - இதனால் எந்த விஷயத்திலும் சரிவர ஒத்துப்போக முடியவில்லை.



சபை மக்களை மேற்பார்வையிடும் இந்த பணியானது தங்களது உண்மையான பணியாகிய - சுவிசேஷத்தை பிரசங்கிப்பதை பெருமளவில் பாதிக்கும் என்பதை அப்போஸ்தலர் மிக விரைவிலேயே கண்டு கொண்டனர். எனவே அந்தக் காரியங்களை பிறரிடம் விட்டுவிட்டனர். அப்போஸ்தலர் பவுலும் மற்றவர்களும் கிறிஸ்துவையும் அவர் சிலுவையில் அறையப்பட்டதையும் பட்டணம் தோறும் பிரயாணம் செய்து பிரசங்கித்தனர். வேதத்தைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் கம்யூனிஸத்தை ஒருபோதும் குறிப்பிடவும் இல்லை. அப்படிப்பட்ட ஒரு சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தவும் இல்லை; "தேவனுடைய ஆலோசனையில் ஒன்றையும் நான் மறைத்து வைக்காமல் எல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு அறிவித்தேன்" என்று பவுல் அறிவிக்கிறார். கம்யூனிஸம் என்பது சுவிசேஷ யுகத்தின் ஒரு பகுதி அல்ல என்பதையும் இந்த யுகத்திற்குரிய தேவ ஆலோசனையும் அல்ல என்பதையும் இது நிரூபிக்கிறது.

ஆனால் அதற்கு மாறாக ஒரு கம்யூனிஸ சமுதாயத்தின் அங்கத்தினர் முற்றிலும் செய்யக்கூடாத காரியங்களை செய்யும்படி பவுல் கூறுகிறார். "தன் சொந்த ஜனங்களை தாங்களே விசாரிக்கவேண்டும்" என்றும், "கர்த்தருடைய ஊழியத்துக்காக வாரத்தின் முதல் நாள்தோறும் தன் தன் வரவுக்குத்தக்கதாக சேர்த்துவைக்க வேண்டும்" என்றும், கர்த்தர் அவர்களுக்கு கூறியவைகளையே செய்யும்படி பரிசுத்த பவுல் சபைக்கு போதிக்கிறார்; மேலும் எஜமானரும் கூட கிறிஸ்துவுக்குள்ளான சகோதரராய் இருப்பாரேயாகில் - இரட்டிப்பான நல்லெண்ணத்தோடு தங்களுடைய எஜமானருக்கு ஊழியக்காரர்கள் கீழ்ப்படிவார்களாக; கிறிஸ்து என்னும் மேன்மையான எஜமானருக்கு அவர்களும் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியவர்களாய் இருக்கிறபடியால், எஜமானர்களும் வேலைக்காரருக்கு செய்யவேண்டியதை செய்வார்களாக என்றும் கூறுகிறார். *1 தீமோ 5:8; 6:1; 1 கொரி 16:2; எபே 6:5-9*

நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து அவர் வாழ்ந்த காலத்தில் ஒரு சமுதாயத்தை ஸ்தாபிக்கவில்லை என்பதோடு மட்டுமின்றி அப்படிப்பட்ட ஒன்று நிறுவப்பட வேண்டும் என்று போதிக்கவும் இல்லை. ஆனால் அதற்கு மாறாக, தன்னுடைய உவமைகளில் எல்லாருமே ஒரே அளவான இராத்தல்களையோ அல்லது தாலந்துகளையோ பெற்றிருக்கவில்லை; ஆனால் ஒவ்வொருவரும் ஒரு உக்கிராணக்காரரே; எனவே தனிப்பட்ட முறையில் ( ஒரு கூட்டாக அல்ல,) தன் தன் காரியங்களை நிர்வகித்து, தனது சொந்தக் கணக்கை ஒப்புவிக்க வேண்டும் என்று கற்றுக்கொடுத்தார். (மத் *25:14-28*; லூக் *19:12-24*; யாக் *4:13:15* ஐயும் பார்க்கவும்) நமது கர்த்தர் மரிக்கும் போதும்கூட தன்னுடைய சீஷன் யோவானிடம் தன் தாயை கவனித்துக்கொள்ளும்படி கட்டளையிட்டார்; யோவானின் குறிப்பில் (*19:27*)ல் பார்க்கும் போது, "அந்நேர முதல் அந்த சீஷன் அவளைத் தன்னிடமாய் ஏற்றுக்கொண்டான்" என்றிருக்கிறது. ஆகவே யோவானுக்கும் மார்த்தாள், மரியாள் மற்றும் லாசருவைப் போலவே ஒரு வீடு இருந்திருக்கிறது. நமது கர்த்தர் ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்கியிருப்பாரேயாகில், சந்தேகமின்றி தனது தாயை பொறுப்பெடுக்கும்படி யோவானிடம் கட்டளையிடுவதற்கு பதில் அந்த சமுதாயத்திடம் கூறியிருந்திருப்பார்;

அதுமட்டுமின்றி, விசுவாசிகளின் ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்குவது என்பது சுவிஷேச யுகத்தின் நோக்கத்திற்கும், முறைமைக்கும் விரோதமானதாக இருக்கிறது. இந்த உலகுக்கு கிறிஸ்துவை சாட்சிபகருவதும் அதன் நிமித்தமாய் அவர் "தமது நாமத்திற்காக ஒரு ஜனத்தை தெரிந்துகொள்வதுமே" இந்த யுகத்தின் நோக்கமாக இருக்கிறது. மேலும் இதன் முடிவில் சாதாரணமாய் ஒருவருக்கு ஒருவர் முன்பாக இல்லாமல் எல்லா மனுஷருக்கும் முன்பாகவும் பொதுவாய் உலகத்தின் முன்பாக ஒவ்வொரு விசுவாசியும் ஒரு ஒளி வீசுகின்ற, எரிகிற தீபமாய் இருக்கும்படியாய் அறிவுறுத்தப்படுகின்றனர். ஆகவே, முதல் கிறிஸ்தவ சமுதாயத்தை நிறுவ அனுமதித்த பிறகு, பொதுவாகவே சமுதாயங்கள் நிறுவப்படுவதில், ஏற்படும் தோல்வியானது ஒரு அஜாக்கிரதையின் நிமித்தமானது அல்ல என்பதை காண்பிக்கும் பொருட்டு, கர்த்தர் இதை உடைத்து, ஒவ்வொரு சிருஷ்டிக்கும் சுவிசேஷத்தை பிரசங்கிக்கும் பொருட்டு, விசுவாசிகளை எல்லா இடங்களிலும் சிதறடித்தார். நாம் இதை "அக்காலத்திலே எருசலேமிலுள்ள சபைக்கு மிகுந்த துன்பம் உண்டாயிற்று. அப்போஸ்தலர் தவிர, மற்ற யாவரும் யூதேயா, சமாரியா தேசங்களில் சிதறிப் போனார்கள். சிதறிப் போனவர்கள் எங்கும் திரிந்து சுவிசேஷ வசனத்தைப் பிரசங்கித்தார்கள்" என்று வாசிக்கிறோம். அப் *8:1,4; 11:19*



இந்த உலகத்தின் மத்தியில் விளக்குகளாய் பிரகாசிப்பது தேவனுடைய ஜனத்தின் வேலையாகவே இன்னும் இருக்கிறதே தவிர, மடங்களிலோ, ஆசிரமங்களிலோ அல்லது சமுதாயங்களாகவோ தங்களை மூடி மறைத்துக் கொள்வதற்காக அல்ல. பரதீசின் வாக்குத்தத்தங்களை இப்படிப்பட்ட சமுதாயங்களுடன் இணைவதால் உணரமுடியாது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட குழுக்களுடன் சேர்ந்துக் கொள்வதற்கானக விருப்புவது நமது காலத்துக்கே உரியதான பொதுவான ஒரு சிந்தையாக இருக்கிறது. இதற்கு எதிராக நாம் முன்னெச்சரிக்கப்பட்டும் இருக்கிறோம். (ஏசா *8:12*) "கர்த்தரில் நம்பிக்கை வைத்து, அவருக்காக பொறுமையோடே காத்திருங்கள்." "இவைகளுக்கெல்லாம் நீங்கள் தப்பி, மனுஷ குமாரனுக்கு முன்பாக நிற்க பாத்திரவான்களாக எண்ணப்படுவதற்கு எப்பொழுதும் ஜெபம் பண்ணி விழித்திருங்கள்." லூக் *21:36*

## அராஜகம் ஒரு பரிகாரம்

அராஜகவாதிகளுக்கு சட்டமின்மையின் எல்லைவரைக்குமான சுதந்திரம் தேவைப்படுகிறது. மனித ஒருமைப்பாட்டின் எல்லா முறைகளுமே தோல்வியைத்தான் நிரூபிக்கின்றன என்கிற முடிவுக்கு அவர்கள் வந்து விட்டனர், மேலும் மனித ஒருமைபாட்டின் கட்டுப்பாடுகளையும் அழிக்க அவர்கள் தீர்மானித்துவிட்டனர். ஆகவே சிலர் அவர்களை குழப்பினாலும் அராஜகம் என்பது கம்யூனிஸத்துக்கு நேர் எதிரிடையானது கம்யூனிஸம் முதலாளித்துவத்தை அழித்துவிட்டு, எல்லாவற்றையும் பொதுவில் பங்கிட்டுக்கொள்ளும்படி உலகமனைத்தையும் செய்யும், அராஜகமோ எல்லா சட்டங்களையும் மற்றும் சமூக கட்டுப்பாடுகளையும் அழித்துவிட்டு அதன் மூலம் தனிமனிதன்

தனது விருப்பப்படியான காரியங்களை செய்யும்படி செய்துவிடும். அராஜகம் என்பது வெறும் அழிவுக்குரியது; இது ஆக்கப்பூர்வமான சிறந்த பண்புகள் எதையும் கொண்டிருக்கவில்லை. இந்த உலகத்தை அழித்துவிடுவது என்ற கடினமான வேலை போதுமான அளவுக்கு தன் கையில் இருப்பதாகவும், வருங்காலத்து போராட்டங்களையே அந்த சீரமைப்பு பணிகளுக்கென்று விட்டுவிடுவதே மேலானது என்றும் ஒருவேளை கருதிக்கொண்டிருக்கலாம்.

லண்டன் அராஜகவாதிகளால் வெளியிடப்பட்டு அவர்களது மாபெரும் மே-தின அணிவகுப்பின் போது விநியோகிக்கப்பட்ட பதினாறு பக்கமுள்ள புத்தகத்தி-ருந்து கீழ்க்கண்ட சாராம்சங்கள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இது இவர்களது கொடூரமான / மற்றும் துணிச்சலான எண்ணங்களை குறித்த சில கருத்துகளை வெளிப்படுத்துகிறது.

“அதிகாரம் எங்கோ ஒரு இடத்தில் இருக்கவேண்டும் என்பதும், அத்தோடு அதிகாரத்துக்கு பணிந்து போவது என்பதும் நம் அனைவருடைய துக்கத்திற்கும் வேராய் இருக்கிறது. எனவே இதற்கு ஒரு பரிகாரமாய் அரசாங்க அதிகாரம் அல்லது போதனைகளுக்குரிய அதிகாரத்திற்கு எதிரான வாழ்வா அல்லது சாவா என்கிறதான போராட்டத்தை நாங்கள் அறிவுறுத்துகிறோம். மதம், தேசபக்தி போன்றவற்றின் மீதான மூட நம்பிக்கைகள், சட்டத்துக்கு கீழ்ப்படிதல், அரசாங்கத்தின் நன்மையின் மீதான நம்பிக்கை, பதவியில் இருப்போருக்கும், செல்வம் படைத்தவருக்கும் அடிபணிதல் போன்ற நூற்றாண்டு காலமான அறியாமையின் விளைவுகள் - சுருக்கமாய் சொல்லப்போனால், உழைப்பாளி கள் யாவரையும் அடிமைப்படுத்தவும் மதிமயக்கவும் வடிவமைக்கப்பட்டிருக்கும் எல்லா, ஒவ்வொரு மோசடிக்கும் எதிரான ஒரு போராட்டத்தை நாங்கள் அறிவுறுத்துகிறோம். அதிகாரங்களை உழைப்பாளிகள் அழித்தே ஆகவேண்டும்; ஆனால் இவைகளால் லாபமடையும் எவரும் நிச்சயமாய் இதை செய்யமாட்டார்கள். தேசபக்தியும், மதமும் அயோக்கியர்களின் சரணாலயமும், அரணுமாய் இருக்கிறது; மதம் என்பது மனுக்குலத்துக்கே உரிய மாபெரும் சாபமாகும். ஆனாலும் ‘உழைப்பு’



என்ற மேன்மையானதொரு வார்த்தையை - உழைப்பாளரின் (உழைப்பின்) சபை என்பதனுள் அருவருப்பான பதமாகிய ‘சபை’ என்பதோடு இணைந்து விபச்சாரம் செய்வதைக் காணமுடிகிறது. ‘உழைப்பாளரின் காவலன்’ என்ற ஒன்றை பற்றிக்கூட பேசலாம்.

“அரசாங்கம் என்பது நன்மை பயக்கும் ஒரு ஸ்தாபனம் என்று நம்புகிறவர்களது கருத்துகளை நாம் ஆதரிக்கவில்லை. மாற்றம் என்பது ஒரு ஓநாயை ஆட்டுக்குட்டியாய் மாற்றுவதற்கு ஒப்பான சிரமமான காரியமாய் இருக்கும். அல்லது சோஷ-ஸ்டுகளால் குறிக்கோளாக கொள்ளப்பட்டிருக்கும் எல்லா தயாரிப்புகள் மற்றும் செலவழித்தல் யாவையும் ஒரு அதிகாரத்தின் கீழ் மையப்படுத்துதல் என்பதில் கூட நாம் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை. இன்னும் அதிகப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரம், அடிமைத்தனம் மற்றும் கொடுங்கோ-ன் ஒரு நிஜமான அரக்கத்தனம் இவைகளோடு கூடிய தற்கால அரசாங்கத்தின் ஒரு புதிய அமைப்பைத் தவிர சரியான ஒன்று வேறெதுவும் இருக்கமுடியாது.

“அராஜகவாதிகள் வேண்டுவது என்னவெனில் யாவருக்கும் சமமான சுதந்திரம் ஒவ்வொரு மனிதருடைய திறமைகளும் மனோ நிலைகளும் வேறுபடும். ஒவ்வொருவருக்கும் தன்னால் என்ன செய்யமுடியும் மற்றும் தனக்கு என்னவேண்டும் என்பது மிக நன்றாகத் தெரியும்; சட்டங்களும், ஒழுங்குகளும் தடங்கலையே உண்டுபண்ணும்; நிர்பந்திக்கப்பட்ட உழைப்பு என்றுமே சந்தோஷமாக இருக்காது. அராஜகவாதிகளால் லட்சியமாய் எண்ணப்படும் அரசாங்கத்தில் ஒவ்வொருவரும் தனக்கு திருப்திபடுத்துகிற மிகச்சிறந்த வேலைகளையே செய்வார்கள், அத்தோடு தன்னை திருப்தி செய்துகொள்வதற்கான தன்னுடைய தேவைகளை பொதுவான கையிருப்புகளில் இருந்து எடுத்துக்கொள்வான்.”

“மிகவும் மோசமான தீர்மானமும் மிகக்குறைந்த அனுபவமும் கூட இந்த திட்டத்தை பார்க்கும் போது அப்பட்டமான அறிவீனமான செய்கை என்று தான் கூறும். இதில் எதிர்பார்க்கவோ அல்லது திட்டமிடவோ கூடியதான தீர்வு ஏதும் இல்லை; ஆனால் நம்பிக்கையற்ற, நம்பிக்கையை இழக்கச்செய்கிற யோசனையாக இது இருக்கிறது; ஆயினும் சுயநலத்தினால் உந்தப்படும் சூழ்நிலையின்

உத்வேகத்தினால் திரளான மக்கள் விரட்டப்படுவதன் எல்லையாகவே இது இருக்கிறது.

## சோச-ஸம் அல்லது பொதுவுடைமை ஒரு தீர்வு

சமுதாய சீரமைப்பு, செல்வத்தை அதிகரித்தல், நிலம் மற்றும் முதலீட்டின் (நிலம் வாங்கிவிற்கும் வியாபாரம் தவிர்த்த பிற செல்வம்) பொதுவுடைமை உரிமையின் மூலமாக உழைப்பின் உற்பத்திகள், அதிகபட்ச சமஅளவு விநியோகம், அனைத்து தொழிற்சாலைகளின் நிர்வாகமும் மக்களால் பொதுவான ஒன்றாக செயல்படுத்துதல் ஆகியவற்றை உத்திரவாதம் அளிக்க, சோஷ-சம் ஒரு பொதுமக்களின் அரசாங்கமாய் இருக்கக்கூடும். இதன் இலட்சியம் "ஒவ்வொருவரும் அவரது தேவைக்கேற்ப வாழ்தல்" என்பதாகும்.

இது 'தேசியமயம்' என்பதி-ருந்து வேறுபடுகிறது, இதில் எல்லா தனிமனிதனையுமே ஒன்றுபோல மதிப்பளிப்பது திட்டமிடப்படவில்லை. இது கம்யூனிஸம் என்பதி-ருந்து வேறுபடுகிறது, பொருட்களோ அல்லது சொத்துக்களோ அடங்கிய சமுதாயத்தை இது பரிந்துரைக்கவில்லை. இவ்வண்ணமாய் இது, நமது கருத்தின்படி இரண்டின் தவறுகளையுமே தவிர்க்கிறது, அத்தோடு கூட ஞானமுள்ள, மிதமான, சுயநலமற்ற மனிதனால் படிப்படியாக இது அறிமுகப்படுத்தப்படுமேயாகில் இது மிகவும் நடைமுறைக்கு ஒத்த கோட்பாடாக இருக்கும். பல்வேறு இடங்களில் ஒரு சிறு அளவில் ஏற்கெனவே இந்த தத்துவம் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ளது. அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டின் பல நகரங்களில், தண்ணீர் விநியோகம், சாலை மேம்பாடுகள், பள்ளிகள், தீயணைப்பு மற்றும் போலீஸ் இலாக்காக்கள் பொது நலம் கருதி இப்படித்தான் செயல்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால் இந்த விஷயத்தை பொறுத்தமட்டில் ஐரோப்பா நம்மைக் காட்டிலும் முன்னணியில் இருக்கிறது; அங்கு அவர்களது பெருவாரியான ரயில் பாதைகளும் தந்தித் தொடர்புகளும் கூட இப்படித்தான் செயல்படுகின்றன. பிரான்சு நாட்டில் புகையிலை வியாபாரம் அதனுடைய எல்லா லாபங்களுடன் அரசாங்கத்தை, மக்களையே சார்ந்ததாக இருக்கிறது. ரஷ்யாவில் மதுபான வியாபாரம் , பொதுமக்களின் லாபத்துக்காகவே



அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படுகிறது. அத்தோடு நேர்மையான ஒன்றாக இருப்பதாகவும் அது கூறப்படுகிறது.

கீழ்க்கண்ட சுவாரசியமான புள்ளிவிவரங்கள் நியூஜெர்சியை சேர்ந்த ராணுவ கல்லூரியின் இ.டி.பேபிட். எல்.எல்.டி என்பவரின் **"சமூக மேம்பாட்டு கட்டுமானம்"** என்ற நூ--ருந்து கொடுக்கப்படுகிறது. அறுபத்தியெட்டு அரசாங்கங்கள் தங்களது சொந்த தந்திதகவல் முறைகளை வைத்திருக்கின்றன. ஐம்பத்திநான்கு அரசாங்கங்கள் தங்களது சொந்த ரயில்ரோடுகளை முழுமையாகவோ அல்லது பகுதியாகவோ பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகளிடையே பத்தொன்பது மட்டுமே இருக்கின்றன.

"ஆஸ்திரே-யாவில் ஒருவர் 5.50 டாலருக்கு (முதல் வகுப்பில்) தேசத்தில் 1000 மைல்கள் பிரயாணம் செய்யமுடியும். அல்லது 6 மைல்களுக்கு 2 சென்ட்டுகள் என்ற கணக்கில். அதோடு இரயில்பாதை ஊழியர்களுக்கு அமெரிக்க நாட்டில் 10 மணிநேர உழைப்புக்கு கொடுப்பதைக்காட்டிலும் இங்கு 8 மணிநேர உழைப்புக்கே அதிகமான ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது. இது நாட்டை வளம்குறைக்கச் செய்துவிட்டதா? இந்த ஊதிய விகிதம் நிலவும் விக்டோரியாவில் 1894ம் ஆண்டுகளில் நிகர வருமானம் அரசாங்க வரியை செலுத்த போதுமானதாய் இருந்தது.

"ஹங்கேரியில் சாலைகள் அரசாங்கத்தை சேர்ந்தவைகளாய் இருக்கின்றபடியால் ஒரு சென்ட்டுக்கு ஒருவர் 6 மைல்கள் வரை பிரயாணிக்கலாம். இங்கு கூ- இரட்டிபாகிவிட்டது.

"பெல்ஜியத்தில் பிரயாண செலவு பாதியாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிலாளியின் கூ- இரட்டிப்பாக்கப்பட்டுள்ளது. எல்லா சாலைகளின் மூலமும் வருடத்திற்கு 4 மில்-யன் டாலர் வருமானம் அரசாங்கத்திற்கு கிடைக்கிறது.

"ஜெர்மனியில், ஒரு சென்ட்டுக்கு 4 மைல் தூரம் ஒருவர் பயணிக்கலாம். கார்ப்பரேஷன்களின் உடமைகளாயிருந்ததைக் காட்டிலும், இப்போது இதன் ஊழியரது ஊதியம் 120 விழுக்காடு அதிகமாகிவிட்டது. இப்படிப்பட்ட முறைமைகள் அழிவை

நிரூபித்துவிட்டனவா? இல்லை. கடந்த 10 வருடத்தில் நிகர லாபமானது 41 சதவிகிதம் அதிகரித்துள்ளது. கடந்த வருடம் (1894)ல் ஜெர்மனியில், சாலைகள் அரசாங்கத்துக்கு 25 மில்-யன் டாலர் நிகர லாபத்தை ஈட்டி தந்திருக்கிறது.

"அரசாங்கம் சாலைகளை உடமையாக்கிக் கொள்வதன் மூலம் அமெரிக்க நாட்டின் மக்களுக்கு ஒரு பில்-யன் டாலர் பணத்தை மிச்சப்படுத்துவதுடன் அதன் தொழிலாளிகளுக்கு மேலான ஊதியத்தை கொடுக்கக் கூடும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. தற்போதிருக்கும் ஏழு லட்சம் பேருக்கு பதிலாக சந்தேகமின்றி 2 மில்-யன் வேலை ஆட்கள் தேவைப்படுவார்கள்.

"ஜெர்மனியில் பெர்-ன் நகரமே உலகிலேயே மிக தூய்மையானதும், மிக நேர்த்தியாய் அமைக்கப்பட்ட சாலைகளை உடையதும், மிகச் சிறந்த முறையில் நிர்வாகிக்கப்படுவதுமாய் இருக்கிறது. இது தனக்குச் சொந்தமாக வாயுவேலைகள் மின்சாரவிளக்குகள், நீர்-வேலைகள், சாலை ரயில்பாதைகள், நகர தொலைபேசிகள் மற்றும் அவைகளுக்குரிய தீ-காப்பீடு உட்பட அனைத்தையும் தன்னிடம் கொண்டுள்ளது. எனவே இவ்வண்ணமாய், மொத்த செலவுகளும் போக ஒவ்வொரு வருடமும் 5 மில்-யன் மார்க் அல்லது 1.25 மில்-யன் டாலர் லாபத்தை பெறுகின்றது. இந்த நகரத்தில் அந்த நகரவாசிகள் வருடம் முழுவதிலும் ஒவ்வொரு நாளும் அவர்கள் வேண்டும் போதெல்லாம் அடுத்தடுத்து 5 மைல் அளவிற்கு 4.50 டாலருக்கு பிரயாணம் செய்யலாம், ஆனால் உயர்த்தப்பட்ட நியூயார்க் ரயில்பாதைகளில் ஒரு நாளைக்கு 2 முறை பிரயாணிக்கலாம், இதற்கு 36.50 டாலவராகும்."

"இருபதாம் நூற்றாண்டு" என்ற புத்தகத்தில் திரு. எஃப்.ஜி.ஆர். கோர்டன் கொடுத்திருக்கும் புள்ளி விவரங்களின்படி அநேக அமெரிக்க நகரங்களின் விளக்குகளை பார்க்கும்போது வருடத்துக்கு ஒவ்வொரு பிறைவிளக்கின் சராசரி விலை - முனிசிபா-டியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்கும்போது 52.125டாலரும், பல்வேறு நகரங்களின் தனிப்பட்டவர்கள் செலுத்தும் விலையோ சராசரி 105.13 டாலருமாக இருக்கிறது. அல்லது இது நகரங்களே இயங்கிக் கொண்டிருந்தபோது இருந்ததைக் காட்டிலும் 2 மடங்கை விட சற்று அதிகமே.



"1891ல் அமெரிக்க நாட்டில் ஒரு தந்திக்கு ஆகும் சராசரி செலவு 32.5 சென்ட். ஜெர்மெனியில், அரசாங்கமே உரிமை கொண்டிருக்கும் தந்தித் தொடர்பில், 10 வார்த்தைகள் அடங்கிய தந்தி செய்தி நாட்டின் எந்த பகுதிக்கும் 5சென்ட்களில் அனுப்பப்படுகிறது. இங்கோ, தூரம் அதிகப்பட, அதிகப்பட கூ- அதிகமாகிறது, தூரத்தை பொறுத்து 5-ருந்து 20 சென்ட்கள் வரை அநேகமாய் நாம் கூடுதலாய் கொடுக்க வேண்டியதாயிருக்கும். ஒவ்வொரு முனிசிபா-டியும் தங்கள் கட்டுப்பாட்டில் சமையல்வாயு, நீர், நிலக்கரி, சாலை ரயில்பாதை போன்றவற்றை சொந்தமாக கொண்டிருப்பதன் மூலம் குறிப்பிடத்தக்க லாபங்களை கிரேட் பிரிட்டனின் பர்மிங் ஹாம், கிளாங்கோ மற்றும் பிற நகரங்களில் செயல்படுத்திக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன."

மிகவும், நல்லது, இப்படியாக நாம் பதில் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனாலும் கூட இவ்விதமான எல்லா சோஷ-ச கோட்பாடுகளும் செயல்முறையில் அவர்கள் மத்தியில் இருந்தாலும் ஐரோப்பாவின் ஏழைகள் ஆயிரவருட ஆசீர்வாதங்களை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதாக எந்த நியாயமான அறிவுள்ள மனுஷரும் கூறிவிட முடியாது. நன்கு கற்று அறிந்த எவருமே ஐரோப்பாவின் உழைக்கும் வார்க்கமானது பொதுவாகவே அமெரிக்க நாட்டின் உழைக்கும் மனிதருடன் எவ்விதத்திலுமே ஒரு சமநிலையின் அருகில் கூட இருப்பதாகச் சொல்வதற்கு துணியமாட்டர்கள். இது இன்னும் இவர்களது சொர்க்கமாகவே இருக்கிறது, அத்தோடு கூட இந்த சொர்க்கத்தில் பங்குபெற வரவேண்டும் என்று விரும்பும் இன்னும் ஆயிரக்கணக்கானோரை கட்டுப்படுத்தும் வகையில் தான் இப்போதும் கூட சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டு வருகின்றன.

ஆனால் ஐரோப்பிய ஏழைகளின் ஒவ்வொரு முன்னேற்ற சூழ்நிலையிலும் நாம் மனமகிழ்ச்சி கொள்ளுகிற வேளையில், கிரேட் பிரிட்டனைத் தவிர, தேசிய மயமாக்கும் இயக்கங்களினால் மக்களை பொருத்தமட்டில் தர்ம சிந்தையினாலோ அல்லது முதலீட்டின் பக்கமிருக்கும் தேக்கத்தினாலோ பலன்கள் மிகப்பெரிய அளவில் இல்லை. ஆனால் அமெரிக்க நாட்டில் செயல்படாததற்கு மற்றொரு காரணம் அரசாங்கம் தான். திவாலாகும் நிலையை தவிர்ப்பதற்காக

இவைகளின் பொறுப்புகளை அவைகள் கையில் எடுத்துக்கொண்டன. இராணுவம், கப்பற்படை, கோட்டை பராமரிப்பு போன்ற மிகப் பெரிய அளவிலான செலவுகளின் கீழ் இவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் அதிக வருவாயை பெற்றிருக்கவேண்டும். குறைந்த கட்டணத்தில் பிராயணம் என்பது மக்களை திருப்திபடுத்துவதுடன், வியாபாரத்தை கவரும் எண்ணத்துடன் செயல்படுத்தப்படுகிறது; ஏனெனில் கட்டணங்கள் குறைவாக இல்லாவிட்டால் குறைந்த ஊதியம் ஈட்டும் அநேகர் பிரயாணம் செய்யமுடியாதல்லவா. அவ்வகையில் ஜெர்மனியில் 4ம் வகுப்பு பிரயாண பெட்டிகள் இருக்கைகள் எதுவும் இல்லாத வெறும் சரக்குப்பெட்டிகளைப் போன்றே இருக்கின்றன.

இப்படிப்பட்ட உண்மைகளின் முழுமையான நோக்கில் பார்க்கும்போது, இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் உழைப்பாளரின் கஷ்டங்களை தீர்த்துவிடும் என்றோ அல்லது ஓரளவிற்காவது 6 வருடங்களுக்குமேல் காரியங்களி-ருந்து சற்று விலக்கை அளித்துவிடும் என்றோ ஒரு தவறான நம்பிக்கையில் நம்மை ஏமாற்றிக் கொள்ளாமல் இருப்போமாக.

அடுத்த சில வருடங்களில் சோஷ-ஸமானது மாபெரும் முன்னேற்றத்தை உண்டாக்கும் என்று நாம் நம்புவதற்கு நம்மிடம் காரணங்கள் உண்டு. ஆனால் அது ஞானமான வழியில் முன்னேற்றாமல் போய்விடுகிறது. அதற்காக பரிந்துரைக்கும் சிலரை வெற்றி மதிமயங்க செய்துவிடும், அதோடு தோல்வியானது மற்றவர்களை நம்பிக்கை இழக்கச் செய்துவிடும், மேலும் இதன் விளைவாக பொறுமையின்மை, பேரழிவிற்கு வழிவகுக்கும் முதலாளித்துவமும் மற்றும் ஏகாதிபத்தியமும் சோஷ-சத்தை ஒரு பகைமையுடன் பார்க்கின்றன. அத்தோடு பொது ஜன கண்ணோட்டத்தில் மிக துணிச்சலோடு இதை கூடுமானவரை அவைகள் ஏற்கனவே எதிர்க்கின்றன. பெயரளவிலான சபை என்பது களைகளும், உலகத் தனமும் நிறைந்து காணப்பட்டாலும், இந்த விஷயத்தில் அது இன்னும் ஒரு வ-மை நிறைந்த காரணியாகவே இருக்கிறது; ஏனெனில் சமூகத்தின் மேல் வகுப்பினரையும், கீழ் வகுப்பினரையும் சரிக்கட்டும் சக்தியையுடைய நடுத்தர வர்க்கத்தினரை பெரும்பாலும் தன் கட்டுக்குள் வைத்திருப்பதுடன், அவ்வகுப்பு மக்களின் பிரதிநிதித்துவமாகவும் சபை இருக்கிறது. இவர்களுக்கு சோஷ-ஸம் என்பது இதுவரையில் அதனுடைய நண்பர்களால் குறிப்பிடத்தக்க அளவிற்கு தவறான விதத்தில் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் இதுவரையில் அவர்கள் பொதுவாகவே நம்பிக்கையற்றவர்களாய் இருக்கின்றனர். ஆட்சியாளர்கள், முதலீட்டாளர்கள் மற்றும் குருமார்கள் ஆகியவர்கள் (சிலரைத் தவிர) சோஷ-ஸத்துக்கு அவப்பெயரை முத்திரையிடவும், தற்கா-கமாய் அதனை முடுக்கிவிட்டு, சுய-லாபம் மற்றும் பயத்தின் காரணமாய் எழும்பும் போ-யான விவாதங்களால் தங்களைத் தாங்களே உற்சாகப்படுத்திக் கொண்டு சோஷ-ஸத்தின் முதல் எல்லையினையே செய-ழக்கச் செய்துவிடுவார்கள்.



சமத்துவத்தின் கோட்பாடுகள் தற்கா-கமானதும், முழுமை பெறாததுமாய் இருக்கின்ற போதிலும், அந்த செயல்பாட்டில் சபை அமைக்கப்பட்டிருப்பதை காண்பதில் நாம் மகிழ்ச்சி அடையலாம். இதன் நிமித்தமாய் தங்களது சுயவிருப்பம் பாதிக்கப்படும் என்பவர்கள் யாவரும் ஒரு பரந்த நோக்குடன் இதை எடுத்துக்கொள்ள பிரயத்தனம் செய்யவேண்டும். மேலும் பொது நன்மைக்காகத் தங்களுடைய சுயலாபங்களின் ஒருபகுதியை கைவிட வேண்டும்.

ஏற்கெனவே முன்கூறப்பட்டபடியே சபை, அரசாங்கம், மூலதனம் ஆகிய கூட்டு சக்திகளின் கீழ் இந்த இயக்கமானது நசுக்கப்படும், பின்பு இது அராஜகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும்; வேதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டது போலவே தற்போது இருக்கும் ஸ்தாபனங்கள் யாவும் அழிந்து நாசமாக்கப்படும் - "யாதொரு ஜாதியாரும் தோன்றியது முதல் அக்காலம் மட்டும் உண்டாயிராத ஆபத்துக்காலம் வரும்."

ஆனால் சோஷ-ஸம் என்பது கூட முற்றிலும் தனக்கே உரிய ஒரு தனிப்பட்ட விதத்தில் இருக்கவேண்டும். சுயநலம் என்பது மனுக்குலத்தின் பெரும்பான்மையோரின் மனங்களில் ஆளுகை செய்யும் இது தற்கா-கமான ஒரு தீர்வாக இருக்கும். மிகுந்த திட்டமிடுவதில் மிகுந்த திறமைசா-கள் இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தங்களுக்கென பொதுப்பணிகள் மற்றும் நஷ்ட ஈடுகளைப் பெறுவதற்கான வழிகளை மிக துரிதமாய் கண்டுக்கொள்வார்கள்.

சமூக அமைப்பின் மீது சுரண்டி வாழ்பவர் அதிகரித்து, செழித்து எல்லா இடங்களையும் சூழ்ந்து கொள்ளக்கூடும். ஒரு கோட்பாட்டை மக்கள் அடையாளம் கண்டுகொண்டு, அதை ஆராதிக்கின்ற வரையில், கூடுமானவரையில் அதற்கு அவர்கள் அனுசரித்து போய்விடுவார்கள்; ஆகவே சோஷ-ஸம் என்பது ஆரம்பத்தில் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கும் போது அப்பழுக்கற்றதும், பொதுமக்களின் நலனுக்காக பொது சேவையில் இருந்தவர்களும் அதன் அலுவலக பிரதிநிதிகளும் உண்மை ஊழியராய் இருந்திருக்கக்கூடும். ஆனால் அதே சோஷ-சம் பிரபலமாகும் போது இப்போது அதை எதிர்க்கின்ற அதே மதிநுட்பமான, சுய நலமிக்க திட்டம் தீட்டும் திறமைசா-கள் தங்கள் சுய நலத்திற்காக அதனுள் நுழைந்து அதை கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துக்கொள்ளக்கூடும்.

கம்யூனிஸ்டுகளும், தேசிய மயமாக்குதலுக்காக பாடுபாடுகிறவர்களும், நஷ்ட ஈடுகளின் பேதம் அனுமதிக்கப்படும் வரையிலும் சுயநலமானது சத்தியத்தையும் நீதியையும் மூடிமறைத்து, புரட்டிவிடும் என்பதை காண்கின்றனர். பெருமை மற்றும் இலட்சியங்களை திருப்திப்படுத்துவதற்காக, மனிதனால் எழுப்பப்படக்கூடிய ஏழ்மைக்கெதிரான எல்லா தடைகளையும் அது மேற்கொள்ளும். இந்த கஷ்டத்தை சந்திக்கின்ற மனிதன் பாவி, அவன் பரிசுத்தவான் அல்ல, அவன் சுயநலவாதியே அன்றி அன்புடையவன் அல்ல என்று கோருகிற தற்போதைய நடைமுறைக்கு சாத்தியமற்ற எல்லை வரைக்கும் அவர்கள் போகிறார்கள்.

### சோஷ-ஸம் குறித்து ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்சரின் கருத்து

மிகவும் பிரபலமான ஆங்கில தத்துவஞானியும், பொருளாதார நிபுணருமான திரு.ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்ஸர் - தன்னுடைய தத்துவ விளக்கத்தை ஆதரித்து இத்தா-ய சோஷ-ஸ்டு ஃபெரி என்பவர் கூறியிருக்கும் விஷயத்தைக் கண்ணோக்கி எழுதியிருப்பதாவது : "சோஷ-ஸத்தை ஆதரிக்கும் எனது கருத்து எதையும் பிறர் மீது திணிப்பது எனக்கு மிகவும் எரிச்சலை உண்டாக்கும். சோஷ-ஸத்தின் தோற்றம் தான் இவ்வுலகம் என்றுமே அறிந்திடாத மாபெரும் அழிவாக இருக்கக்கூடும் என்று நான் நம்புகிறேன்."



போட்டி அல்லது தனிமனிதத்துவம் மிகுந்த தீவிரமான தீர்வு தேவைப்படுகிற அளவிற்கு தனக்குள் தீமையை கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாபெரும் சிந்தனையாளர்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்நிலையில் சமூக அமைப்புகளுக்கு தனிப்பட்டவர் அடிமைப்படுதலை அவர்கள் கண்டனம் செய்கிறனர்; அல்லது இன்னும் சரியாக கூறுவதனால் சோஷ-ஸத்தினுள் தனிமனிதத்துவம் புதைக்கப்படுதல் என்பது கடைசியில் மிகப்பெரிய அழிவாகிவிடும். பொதுப்பணியாளர்களை ஒரு படையாக இது திரட்டும் போது, தற்போதிருப்பதைக் காட்டிலும் அரசியலை இன்னும் வியாபாரமயமாக்கி, அதன் விளைவாய் பொது ஊழல்களுக்கு என்றுமில்லாத அளவிற்கு அதிகமான வழிகளை திறந்துவிடும்.

'-ட்ரரி டைஜஸ்ட்' (ஆக 10, 1895) -ருந்து கீழ்க்கண்ட பகுதி எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இது சோஷ-ஸக் கோட்பாடுகள் சில வகையான சக்திகளால் ஆதரிக்கப்படாவிடில் அது நிலைக்க முடியாது - சுயநலம் என்பது மனுக்குலம் முழுவதிலுமே அவ்வளவு வ-மையானதாக இருக்கிறது என்பதை காட்டும் வகையில் விஷயத்தை கொண்டிருக்கிறது.

### " இரண்டு சோஷ-ஸ சமுதாயங்கள் "

"வெளிநாட்டில் இருக்கும் சமூக பொருளாதார மாணவர்களின் கவனத்தை சோஷ-ஸத்தின் இரண்டு நடைமுறையிலான முயற்சிகள் கவர்ந்திழுக்கின்றன. இந்த இரண்டு நடைமுறைகளிலுமே சோஷ-ஸத்தை ஆரம்பித்து வளரச் செய்தவர்கள் மிக நல்ல விதத்தில் செயல்படுகின்றனர், அதில் ஒன்று மிக செழுமையாயும் கூட இருக்கிறது. ஆனால் சோஷ-ஸ தத்துவங்களின் போதனைகள் மீதே சார்ந்து வாழச் செய்த முயற்சியானது இரண்டிலுமே தோற்றுப்போனது. இவை தங்களை சுற்றியுள்ள நடுத்தர வர்க்கத்தினரி-ருந்து அரிதாக வேறுபடுகிற வழிகளுக்கு முன்னிருந்த இந்த கம்யூனிஸ்டுகள் திரும்பிவிட்டன. இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பு ஆஸ்திரே-யாவின் உழைப்பாளிகளின் கூட்டம் ஒன்று, கூ-க்கு அடிமைகளாயிருந்த வாழ்க்கை அலுத்துப்போய், மிகுந்த கட்டாயத்தின் நிமித்தமாக

பராகுவேவுக்கு இடம் பெயர்ந்து போயினர். இந்த இடத்தில் தங்களது விற்பனைக்கு அதிகமான இயந்திரங்களை பெற்றிராத விவசாயிகளுக்கு ஏற்றதான நிலங்களை அடைந்தனர். தங்களுடைய இந்த குடியேற்றத்தை புதிய ஆஸ்திரே-யா என்று அழைத்தனர், அதோடு அதை உழைப்பாளிகளின் கனவு ராஜ்யமாக மாற்றும் நம்பிக்கையில் இருந்தனர். பிரிட்டனின் வெளியுறவு அலுவலகமானது சமீபத்திய தன்னுடைய அலுவலக குறிப்பில், ஆஸ்திரே-யாவை விட்டு மாற்றி தென்னமெரிக்காவின் பொன் நிறைந்த நாட்டிற்கு செல்ல அநேக மனிதருக்கு காரணமாயிருந்த இந்த இயக்கத்தை குறித்து ஒரு சிறு சரித்திரத்தை அளிக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அறிக்கையி-ருந்து கீழ்க்கண்டவற்றை நாம் எடுத்துத் தருகிறோம் :

"அந்த குடியிருப்பு பகுதியின் இலக்கானது அதன் சட்டதிட்டங்கள் வாயிலாக வரையறுக்கப்பட்டது, இது கீழ்க்கண்டவாறு ஒரு கட்டுரையில் எடுத்துரைக்கப்படுகிறது: 'எல்லா உழைப்புமே அதன் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரின் நலனுக்காக இருக்கும்படியான ஒரு சமுதாயத்தை உருவாக்குவதே நமது நோக்கமாகும். இதில் ஒருவரை ஒருவர் கொடுமைப் படுத்துவதென்பது முடியாத ஒன்றாக இருக்கும். ஒவ்வொருவரும் சமுதாயத்தின் நலனைக் கருதுவதே தனது தலையாய குறிக்கோளாக இருப்பது ஒவ்வொரு தனிமனிதனின் கடமையாக இருக்கும். இவ்வண்ணமாய் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு சௌகரியம், சந்தோஷம் மற்றும் கல்விக்கு உத்தரவாதம் பெறமுடியும். இது எந்த ஒரு சமுதாயத்தின் அரசியல் அமைப்பிலும் கூடாத ஒரு காரியம். இதில் யாருமே தான் பட்டினி கிடக்கப்போவதில்லை என்ற நிச்சயமில்லாமல் இருக்கின்றனர்.'

"இந்த குறிக்கோள் உணர்ந்து கொள்ளப்படவில்லை. குடியேறியவர்களில் 85 பேர் பெரும்பான்மையோர் தங்கள் மீது திணிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளினால் விரைவில் சோர்ந்து போய், கீழ்ப்படிய மறுத்தனர். இந்தப் பிரிவில் நிகழ்ந்த சம்பவத்தினால் ஆஸ்திரே-யாவின் புதியதாக வந்தவர்கள் நஷ்டத்தை ஏற்படுத்தினர், ஆனால் அந்த இயக்கத்தின் தலைவரால் அதிருப்தியடைந்த புதியதாக



குடியேறியவர்கள், தங்களுக்கென சுயமாய் ஒரு தலைவரை தேர்வு செய்து கொண்டனர், இதனால் குடியேற்றப்பகுதியில் தற்போது மூன்று பிரிவுகள் இருக்கின்றன. தங்களது உழைப்பின் பலனில் சமபங்கீடு அநேக உழைப்பாளிகளை விரைவில் அதிருப்திக்குள்ளாக்கியது. இவர்கள் சோஷ-ஸ சட்டங்களுக்கு எதிரானவர்களாகி, தாங்கள் செய்த வேலைக்கேற்ற பங்கை வேலைக்குரிய விகிதத்தில் இருக்கும்படியாய் வற்புறுத்திக்கேட்டனர். தீவிரமாய் மதுவிலக்கு என்பது அதிருப்திக்கான மற்றொரு காரணமாக இருந்தது. விசேஷமாய் அதனுடைய அத்துமீறலானது அசல் மூலதனத்தில் தனது பங்கைப் பெற முடியாமல் வெளியேறக் கூடிய தண்டனைக்குரியதாக இருந்தது. பராகுவேயின் அதிகாரிகளால் நியமிக்கப்பட்ட நீதிபதியாக அந்த இயக்கத்தின் முன்னாள் தலைவர் நியமனம் பெற்று போலீஸ்படையால் சூழப்பட்ட போது அந்தக் குடியேற்றப்பகுதியானது சிதைவுபெறும் நிலையில் இருந்தது. இப்போது அந்த குடியேற்றப்பகுதி செழுமை பெறும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது, ஆனால் சோஷ-ஸ சட்டத்திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டிருந்தன.

"மன்தியக்ஸின் சுரங்க தொழிலாளர்களின் அனுபவமானது ஒரு விதத்தில் வித்தியாசமானதாக இருக்கிறது. இவர்களது விஷயத்தில் சோஷ-ஸ கோட்பாடுகளை ஒதுக்கிவைப்பதற்கு செழிப்பு தான் காரணமாய் இருந்தது. பெர்-னின் கெவர்ப் செயிட்டங் அவர்களது கதையை கீழ்கண்டவாறு கூறுகின்றது.

"செயின்ட் எட்டினுக்கு அருகில் மான்தியக்ஸில், இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் ஒரு கம்பெனிக்கு சொந்தமான சுரங்கம் கைவிடப்பட்ட நிலையில் இருந்தது. அதனுடைய சுரங்கத்தொழிலாளிகள் வேலையி-ருந்து அனுப்பிவிடப்பட்டனர். அருகில் வேலை வாய்ப்பு ஏதும் இல்லாமையால், அந்தச் சுரங்கத்தை தங்களுக்கு விட்டுக்கொடுக்கும்படி அந்த பணியாளர்கள் கெஞ்சிகேட்டுக் கொண்டனர். ஆதலால் லாபம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை அந்த உரிமையாளர்கள் இழந்து விட்டதால் அதற்கு ஒப்புக்கொண்டனர். சுரங்கத் தொழிலாளிகளிடம் இயந்திரங்கள்

ஏதும் இல்லை, ஆனால் ஒரு தீர்மானத்துடன் அவர்கள் உழைத்து புதிய நம்பிக்கையை காணும்படி சமாளித்து நிர்வகித்தனர். மனித சக்திக்கும் மேலான முயற்சிகளை அதிகபட்சம் அவர்கள் செய்து, தங்களுடைய வருமானத்தில் இயந்திரங்களை வாங்குவதற்கு போதுமான அளவிற்கு சேமித்தனர். அதன் மூலமாய் மாந்தியக்சினால் கைவிடப்பட்ட சுரங்கங்கள் புதிய உரிமையாளர்களின் செல்வத்துக்கான மூலதனங்களாகிவிட்டன. முன்னாள் உரிமையாளர்கள் இதற்கு பிறகு தங்களது உரிமை ஸ்தானத்தை திரும்ப அடையும்படி தீவிரமாய் முயற்சி செய்தனர். ஆனால் அவர்களது வழக்குகளில் தோற்றுப்போயினர். அத்தோடு சுரங்க தொழிலாளர்கள் முதலீட்டாளர்களின் பேராசைக்கும் லாபத்துக்கும் இடையேயுள்ள பேதத்தை காண்பிக்க தவறிவிடவில்லை. மான்தியக்ஸின் இந்த சுரங்கங்கள் தனியார் முதலீடுகளின் தன்னலத்தின் மீது பொதுவுடமையின் வெற்றிக்கானதொரு சம்பவமாக சுட்டிக் காட்டப்பட்டன.

“இதற்கிடையில் உதவியில்லாமல் இனிமேல் எந்த வேலையையும் செய்யமுடியாது என்கிற அளவிற்கு சுரங்கத் தொழிலாளிகள் தங்கள் செயல்பாட்டை விரிவுபடுத்தினர். பிற சுரங்கத் தொழிலாளிகளும் வரவழைக்கப்பட்டு, பணிகளை தொடர தங்களால் முடிந்தவைகளை செய்தனர். ஆனால் சுரங்கத்தை லாபகரமான ஒன்றாக மாற்றும்படி உழைத்த பழைய ஆட்கள் புதியதாக வந்தவர்களுக்கு சமமான பங்கீட்டை கொடுக்க மறுத்தனர். தங்களது காலடியில் இருக்கும் செல்வமானது பெரும்பாலும் மனித உழைப்புகளுக்கும் மிஞ்சிய ஒரு முயற்சியால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். சொல்லப்போனால், ஒன்றுமில்லாததி-ருந்து அவர்கள் இதை உருவாக்கினர். எனவே இவ்வளவு நாட்களாக எங்கோ பணிபுரிந்து இப்போது இங்கு வேலை செய்யும் இந்த புதியவர்களுடன், தங்களுடைய கடின உழைப்புக்கு பலனை ஏன் பகிர்ந்துக்கொள்ள வேண்டும்? புதிய கூட்டாளிகள் நடாததில் ஏன் அவர்களுக்கு அறுவடையின் பலனைக் கொடுக்க வேண்டும்? புதியவர்களுக்கு நல்ல ஊதியம் அளிக்கப்படவேண்டும், அதுவும் பிற சுரங்கங்களை காட்டிலும் அதிகமாக, ஆனால் அவர்கள் சக உரிமையாளர்களாக ஆகக் கூடாது. அதோடு புதிதாக வந்தவர்கள்



ஒரு இடையூறை உருவாக்கியபோது ‘முதலீட்டாளரான’ உழைப்பாளிகள் போலீசை வர வழைத்து தங்களுடைய ‘ஆலோசனை அறை’யி-ருந்து அவர்களை வெளியே தூக்கியெறிந்துவிட்டனர்.”

## தேசியமயம் ஒரு தீர்வு

தேசியமயம் என்பது சோஷ-ஸ கோட்பாட்டின் பிற்கால வளர்ச்சியினால் வந்தது. எல்லா தொழில்களும் நாட்டின் அரசாங்கத்தால் நடத்தப்படவேண்டும்; பணிகளின் பொதுவான கடமையுணர்ச்சியின் அடிப்படை மற்றும் உயிர்வாழ்வுக்கு பொதுவான உத்தரவாதத்தின் அடிப்படையில் என்பது அதன் கோட்பாடு; ஒரே அளவு ஊதியம் பெறும் பொருட்டு ஒரே அளவான வேலையை எல்லா ஊழியரும் செய்யவேண்டும் என்பது போன்ற கோட்பாடுகளை உடையது. தேசியமயம் கோருவது என்னவெனில்:

“தற்போது ஜனங்கள் முறையிடுகிற டிரெஸ்டுகள் மற்றும் வியாபார ஸ்தாபனங்களின் கூட்டானது, நமது சங்கங்களின் அடிப்படை கோட்பாடுகளின் நடைமுறை செயல்பாட்டை விவரிக்கிறது. இந்த கோட்பாட்டை நாம் இன்னும் சற்று முன்னுக்குத்தள்ள கொஞ்சம் முயற்சிசெய்து பார்க்கிறோம். இதன் மூலம் எல்லா தொழில்களும் எல்லாருடைய நன்மைக்காகவும், தேசத்தால் - ஒருங்கிணைக்கப்பட்டவர்களான ஜனங்களால் - மொத்த ஜனமும் அங்கம் வகிக்கும் ஒரு குழுவாக செயல்படவேண்டும்.

“தற்போதைய தொழிற்சாலை முறைமைகளானது தானே உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கும் கட்டுக்கடங்காத தவறுகளை தானே நிருபித்துக்கொண்டிருக்கிறது. இதைத் தொடர்ந்து வருவதாக ஒப்புக்கொள்ளப்படும் அபரிமிதமான சக்தி மற்றும் பொருட்களின் வீணடிப்பால் தன்னுடைய அசட்டுத்தனத்தை அது தானே நிரூபிக்கிறது. இந்த முறைமைக்கு எதிராக எங்கள் எதிர்ப்பை நாங்கள் தெரிவிக்கிறோம். அடிமைத்தனத்தின் ஒழிப்புக்காக அது உருவாக்கப்பட்டது. அது அழியாமல் நிலைத்து நிற்க எங்களது முழு முயற்சியை நாங்கள் உறுதி கூறுகிறோம்.”

இரண்டுக்கும் பொதுவான சில சாதகமான குறிப்புகளை “சோஷ-ஸம்” அல்லது “பொதுவுடமை” என்ற தலைப்பின் கீழ் தீர்வாக நாம் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். எனினும் மொத்தத்தில்

"தேசியமயம்" என்பது முற்றிலும் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத ஒன்று; பொதுவாகவே அதற்குரிய எதிர்ப்பு நாம் கம்யூனிஸத்துக்கு எதிராய் முன்னமே குறிப்பிட்ட அதே விஷயம் தான். கம்யூனிஸத்தைப் போல் தேசியமயம் என்பது குடும்ப சீரழிவை நேரடியாய் அச்சுறுத்தாவிட்டாலும், அதன் நோக்கம் என்னவோ நிச்சமாய் அந்த திசையை நோக்கியே இருக்கக்கூடும். அதற்காக வாதிடுகிறவர்களில் அநேகர் பரந்த எண்ணமுடையவர்களும், தயாள குணமுடையவர்களும், சுய லாபத்தை எதிர்பார்க்காமல் உதவி செய்த சிலரும், தேசியமயத்தின் கொள்ளைகள் ஒரு பொதுப்படையான எடுத்துக்காட்டாய் செயல்படுத்தப்பட குடியிருப்புகளை நிறுவ வேண்டியவர்களாய் இருந்தனர். இவைகளில் சில படுதோல்வியடைந்தன. நடைமுறையில் வெற்றியடைந்தவைகளும் கூட, தங்களது குடியிருப்புகளுக்கு வெளியே உள்ள உலகத்தோடு தொடர்பு கொண்டபோது, "தேசியமய கோட்பாடுகளை" அசட்டை செய்யும்படி வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கின்றன; அத்தோடு கூட, அவைகள் யாவற்றுக்குள்ளும் எதிர்பார்த்தபடி குறிப்பிட்டமோதல்கள் இருந்திருக்கின்றன. "ஒரே கர்த்தர், ஒரே விசுவாசம், ஒரே ஞானஸ்நானம்" என்பதுடன் "சமாதானக் கட்டினால் ஆவியின் ஒருமையைக் காத்துகொள்வதற்கு" தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களுக்கே கடினமாகத் தோன்றுமேயாகில், அப்படிப்பட்ட எந்த ஒரு சிந்தையும் ஒரு பிடிப்பாக இல்லாத பலதரப்பட்ட கூட்டங்கள் எப்படி உலகத்தின் சுயநலத்தின் ஆவி, மாம்சம் மற்றும் பிசாசை முறியடிப்பதில் ஜெயம் கொள்ளமுடியும்?

அமெரிக்க நாட்டில் இந்த தேசியமயம் திட்டத்தின் கீழ் அநேக குடியிருப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டு சில ஆண்டுகளுக்குள் தோற்றுப்போயின. இதில் போதகர் இ.பி. பேனி என்பவர் "எல்லாம் ஒருவருக்கே மற்றும் ஒருவருக்கே எல்லாம்" என்ற தத்துவத்தின் கீழ் க-ஃபோர்னியாவின் அல்ட்ரூரியா குடியிருப்பு தோற்றுவிக்கப்பட்டு, அதன் தோல்வி மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாய் இருந்தது. பிற குடியிருப்புகளைக் காட்டிலும் அநேக சிறப்புகளை இது பெற்றிருந்தபடியால் அது எல்லா வகையினரையும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல், தனது அங்கத்தினர்களை பொறுக்கி எடுத்தது. அத்தோடு மட்டுமின்றி, பூரணகட்டுப்பாட்டிற்குள் ஒரு உபகார



சிந்தையுடைய ஸ்தாபனத்திற்கு ஒப்பான ஒரு அரசாங்கத்தை அது கொண்டிருந்தது. அதன் தோல்விக்கான காரணத்தை அதன் நிறுவனர் *"சான் பிரான்சிஸ்கோ எக்ஸ்ஸாமின"ரில் டிசம்பர் 10, 1896ல் கூறியதாவது:*

"அல்ட்ரூரியா ஒரு முழுமையான தோல்வியல்ல... ஒரு சந்தோஷமான சமூக வாழ்வை உருவாக்கிய - ஒரு குறிப்பிட்ட காலமே நிலவியதாகிய - நம்பிக்கை, நல்ல நோக்கம் மற்றும் உண்மைத்தன்மை ஆகியவற்றை நாங்கள் மெய்ப்பித்து காண்பித்தோம். மேலும் அதன் மறுபக்கத்தில், அவநம்பிக்கை, பகை மற்றும் சுயநல நோக்கம் என்பவைகள் மனித சுபாவத்தை கொடூரமாக்கி, வாழ்வை பிரயோஜனமற்றதாக ஆக்குகிறது... முத-ல் நாங்கள் செய்தது போல் ஒருவரை ஒருவர் நம்பி, அனுசரித்து போவதை நாங்கள் தொடரவில்லை. ஆனால், மீதமுள்ள உலகத்தின் வழிகளில் நாங்கள் விழுந்துவிட்டோம்."

சில மனிதர் அனுபவத்தினால் மெய்ப்பிப்பதை மற்றவர்கள் தனிப்பட்ட அனுமான விவேகத்துடன் அறிந்துகொள்வது மனித சுபாவமாகும். மனித இதயங்களை சுயநலமானது இன்னமும் ஆளுகை செய்து கொண்டிருக்கும் இப்படிப்பட்ட காலக்கட்டத்தில் நம்பிக்கையின் பயனற்ற தன்மையின் மீது ஒரு பாடத்தை கற்றுக்கொள்ள யாராவது விரும்பினால், மூன்று அல்லது நான்கு இரண்டாம் தர சாப்பாட்டு விடுதிகளில் ஒவ்வொரு வாரம் தங்கி பார்த்தால் மிக எளிமையாக அனுபவத்தை அவர் பெற்றுக்கொள்ளலாம்."

## மெக்கானிக்குகளின் பொதுக்கல்வி ஒரு தீர்வு

திரு. ஹென்றி ஹால்ட் என்பவர் தி ஃபோரம் என்ற பத்திரிக்கையில் ஒரு கட்டுரையை வெளியிட்டார். இதில் எந்த ஒரு வேலைக்கும் தன்னை மாற்றிக்கொள்ளும் விதத்தில் ஒரு மெக்கானிக்கை தகுதிபடுத்தும் விதத்தில் - ஒரு டஜன் தொழில்களை ஒருவன் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் - அப்படிப்பட்டதொரு தொழில் நிறைந்ததாக கல்வியிருக்கவேண்டும் என்று காட்ட அவர் முயற்சி செய்கிறார். சில தனிப்பட்டவருக்கு இது தற்கா-கமான ஒரு உதவியாக இருந்தாலும் இது பிரச்சனையை தீர்க்காது என்பது

தெளிவாக இருக்கிறது. தற்போதிருக்கும் நிலைமையே போதுமான அளவிற்கு மோசமாய் இருக்கிறது. பூச்சு வேலை செய்பவரும், செங்கல் வேலையாட்களும் வேலையுடன் இருக்கும் போது, காலணி செய்பவரும், நெசவாளரும் வேலையின்றி இருக்கின்றனர்; ஒருவேளை காலணி செய்பவரும், நெசவாளரும் கூட செங்கல் வேலை மற்றும் பூச்சுவேலையை அறிந்திருந்தால் அதன் விளைவு எப்படி இருக்கும்? வேலையில்லாத யாவருமே இருக்கிற வேலைகளுக்கே போட்டியிட்டால் எல்லா துறைகளிலும் அது போட்டியை பெருக்கிவிட்டிருக்கும். இந்த கனவான் எப்படியோ கல்வி அவசியமானது என்ற உண்மையை மதித்து, மிக நன்றாகவே இரண்டு விசாலமான உண்மைகளைக் கையாளுகிறார். அவர் கூறுவதாவது :

“இயற்கை தேர்வு அவசியம் என்பது சற்று கடூரமானதாக இருப்பினும் இதில் உள்ள எளிமையான உண்மைகள் தவிர்க்க முடியாதது. இது நியாயமான ஒன்று என்று நான் சொல்லவில்லை. இயற்கைக்கு நியாயத்தை குறித்து ஒன்றும் தெரியாது. அவளுடைய தராசு பாரபட்சம் இன்றி, மிகக் கடினமான சூழ்நிலைகளுக்கிடையில் எடை பார்க்கிறது. ஆனால் கடைசியில் அந்தச் சூழ்நிலைகளின் மத்தியில் அவைகளின் மிகச்சிறந்ததையே பலனாகக் கொடுக்கும். உண்மைதான், அவளது நடவடிக்கையை சிறிதளவு வழிநடத்துவதற்கான மதிநுட்பத்தை நமக்குள் விருத்தியாக்கியுள்ளாள்; மேலும் அவைகளை உபயோகிப்பதன் நிமித்தம் நீதியின் செயல்பாடு வெளிவருகிறது. ஆனால் அவளது சொந்த போக்குகளுக்கு பொருத்தமான வழிகளில் மட்டுமே அவளை நாம் வழி நடத்திச்செல்ல முடியும்; இல்லாவிடில் நாம் மேற்கொள்ளப்படுவோம். தற்போது, இயற்கையான தேர்வு என்பதைக் காட்டிலும் வேறு எதுவும் அவளது எந்த ஒரு செயலையும் அத்தனை தெளிவாக புலப்படச் செய்யவில்லை. மேலும் நமது குறைந்த சுதந்திரங்கள் மற்றும் வாக்குரிமையை செயல்படுத்துவதினால், நாம் அதோடு கூட அதனுள் விழுந்த போது இருந்தவிதமாய் எப்போதும் நாம் ஞானமாய் இருக்கவில்லை - எப்போது என்றால், உதாரணமாய் ஒரு -ங்கனை உயர்த்தியபோது- ஆனால் இது வரையில், திறமையான பிரசங்கிமாருக்கு முன்னுரிமை



தருவதில் நாம் பெரும்பாலும் மிகச் சிறந்தவர்களாய் இருக்கிறோம், அதன்பிறகு நாம் வருத்தமும் படுகிறோம்.சோஷ-ஸமானது இந்த பாடுகளை உற்பத்தி என்கிற துறைக்கு விரிவுபடுத்துவதற்கு உத்தேசிக்கிறது. தொழிசாலைகளின் தலைவர்கள் இயற்கையான தேர்வு மூலமாகவே தற்போது தேர்வு செய்யப்படுகிறார்கள். சில சமயங்களில் இயற்கைக்கு மாறாக வம்சாவழியில் வருகிறார்கள். ஆனால் வம்சாவழியில் வந்த மகனானவன் சரியான தகுதியை பெற்றிருக்கவில்லையெனில், அதி-ருந்து அவன் நீக்கப்படுவான். ஆனால் போட்டிக்கான சுதந்திரத்தின் அதிகரிப்பும் தொழில் செய்ய முதலீடு இல்லாவிடினும் நல்ல திறமைசா-களுக்கு சௌகரியங்கள் அதிகரித்திருப்பதும் தொழில்கள் தற்போது இயற்கையான தேர்வினால் தான் செயல்படுத்தப்படுகிறது என்பதற்கு சாட்சியாயிருக்கிறது. இதனால் தான், செயற்கையான தேர்வு என்பதை மாற்று வழியாக வைப்பதற்கு சோஷ-ஸ்டுகள் உத்தேசிக்கின்றனர், அதுவும் மிகப்பிரபலமான ஓட்டுகள் மூலமாய். இயற்கை வழியின் மேம்பாட்டைக் குறித்த ஒரு பொது அறிவே இந்த மடத்தனத்தை குணப்படுத்தக் கூடும்.

“பிற உண்மைகளை தெளிவாய் அறிவிப்பது அத்தனை கடினம் என்பது உண்மை என்றாலும் அதன் கருத்துக்கள் சிலவற்றை கூறுவது என்பது முடியாததல்ல என்பதே இதில் மிகவும் முக்கியமானது. அது கடினமானது தான், கொஞ்சம் ஆரம்பக்கல்வி இதற்குத் தேவைப்படுவதனால் அவ்வளவு கடினமானது அல்ல. ஏனெனில் மறுக்கக்கூடாத கொள்கைகள் இதற்கு எதிராக பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாய் போராடி வந்திருக்கின்றன. அதனுடன் இன்னும் போராடிக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. இதை வாசிக்கும் அநேகருக்கு - சட்டத்தின் உலகளாவிய ஆளுகை - என்ற பிரபலமான வார்த்தை ஜாலத்தினால் இது அழைக்கப்படுவது உண்மையாக இருக்கும் பட்சத்தில், இதனுடைய ஒவ்வொரு கருத்தும் பெரும்பாலும் விசித்திரமாகவே தோன்றும். ஆனால் தங்களைப் பொருத்தமட்டிலும் விதிவிலக்கு இருக்கவேண்டும் என்று- தினந்தோறும் ஜெபித்து, தாங்கள் இதில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பதாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கும் பெருவாரியான மக்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர் என்பது தான் உண்மை. பொதுவாக ஜனங்களும், சட்டசபை அங்கத்தினரும்

ஒரு நோயாளியும் ஒரு மருத்துவரிடம் அனுப்பப்படுவார்; அல்லது இயந்திரங்களை பொருத்த மட்டில் ஒரு இயந்திர நிபுணரிடமும் இரசாயனங்களை பொருத்தமட்டில் ஒரு இரசாயன நிபுணரிடமும் சென்று அவரது அபிப்பிராயத்தை ஒரு சிறு குழந்தையின் விசுவாசத்துடன் பின்பற்றுவர்; ஆனால் பொருளாதாரத்தை பொருத்தமட்டில் யாருடைய கருத்தும் வேண்டியிராமல் அவர்கள் சொந்த கருத்தை மட்டுமே சார்ந்திருப்பர். இயற்கை நியதியின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருக்கும் உடற்கூறு சம்பந்தமான விஷயங்களைப் போன்றே, பிற விஷயங்களையும் - அவற்றின் நியதிகளை அல்லது ஏற்கெனவே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அவைகள் சம்பந்தமானவைகளை குறித்து கற்றுக்கொள்ளவேண்டுமாயின், அதற்கென்று பிரத்தியேகமான கல்வி அவசியம் என்பதை அறியாமல் இருக்கின்றனர். எனவே அறியாமையில் வரும் இவர்களுக்கான தாக்குதல் என்பது மரணத்திற்கேதுவான பேராபத்தைக் கொண்டு வரக்கூடியதாக இருக்கும்....

“பின்பு, தொழிற்பள்ளி மற்றும் குறிப்பிட்ட பொருளாதார விவரங்களின் குறிப்புகள் மட்டுமே உழைக்கும் மக்களுக்கு வேண்டியிராமல், அத்தோடு கூட கொஞ்சம் இயற்கை விதியின் எண்ணத்தை அவனுக்கு கொடுக்கக்கூடிய விஞ்ஞானம் மற்றும் சரித்திர அறிவும் அவனுக்கு அவசியம். இப்படியாக கொடுக்கப்படுகிற அடிப்படை அறிவின்மூலம் சமுதாயம் மற்றும் பொருளாதாரத்தைக் குறித்த கருத்தை சிறிது வளர்க்கக்கூடும்; அத்தோடு மனித கோட்பாடு உபயோகமற்றது அல்லது மோசமானது என்றும் கூட, மிக கூர்ந்து கவனிப்பதினாலும், ஜாக்கிரதையுடன் கூடிய சோதனைகளினாலும் இயற்கையின் நியதியானது நிரூபணமாக்கப்படுகிறது என்ற உணர்வும் வளரும். ஆகவே யாரோ ஒருவருடைய செலவின் மூலமாக அன்றி, எந்த மனித நியதியும் தகுதியற்றவரை பிழைக்கச்செய்யமுடியாது என்ற நம்பிக்கை வரக்கூடும். எனவே அவர்களை சுயமாய் பிழைக்க வைப்பதற்கான ஒரேவழி, அவர்களை தகுதிபடுத்துவதுதான்.”

ஆம், நமது தற்போதைய சமூக அமைப்பில் இந்த இரண்டு நியதிகள் தான் ஆளுகை செய்கின்றன என்பதையும், இயற்கையையோ அல்லது இயற்கையின் நியதியையோ மாற்றுவது



மனிதனுடைய கையில் இல்லை என்பதையும் அறிந்துகொள்வது நலமாக இருக்கும். இதனால் தற்போதைய சமூக நிலவரத்தை ஒட்டுப்போட்டு சரிசெய்து தற்கா-கமாய் சற்றே ஒரு முன்னேற்றத்தைக் கொண்டு வருவதைக் காட்டிலும் அவனால் வேறு எதுவும் செய்யஇயலாது. பூரணமான சீரானதொரு சமூகத்துக்கு அவசியமான புதிய மற்றும் அதிகம் விரும்பத்தக்க சட்டங்கள் தேவை, அதை அமுல்படுத்த தெய்வீக வல்லமை தேவைப்படும். இந்தப் பாடத்தை கற்றுக்கொள்வது சீர்கேட்டை தானே அதிகமாய் தூண்டிவிட்டுக் கொள்ளக்கூடியதான ஒரு அதிருப்திக்கு பதிலாக “உமது ராஜ்ஜியம் வருவதாக, உமது சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவதுபோல பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக” என்று தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்காக ஜெபித்து காத்துக்கொண்டிருக்கும் வேளையில், “போதுமென்கிறமனதுடனே கூடிய தேவபக்தியை” கொண்டுவர உதவும்.

## ஒற்றை வரி தீர்வு

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட விதமாய் கம்யூனிஸம், தேசியமயம் மற்றும் சோஷ-ஸம் ஆகியவைகளின் விளைவுகளை பார்த்ததினால் சந்தேகமின்றி திரு. ஹென்றி ஜார்ஜ் என்பவர்“ஒற்றை வரி கோட்பாடு” என்ற கொஞ்சம் மதிப்புடைய ஒரு திட்டத்தை வரையறுத்தார். இது சில விஷயங்களில் சோஷ-ஸத்திற்கு நேர்மாறானது என்று கூறலாம். தனிமனித செல்வாக்கு பல முக்கிய சாராம்சங்களில் ஒத்திருக்கிறது. ஒருவருடைய சொந்த குணாதிசயம், முயற்சிகள் மற்றும் சூழ்நிலை ஆகியவற்றை பொருத்து இருக்கிறது. நீர், காற்று, நிலம் என்ற சிருஷ்டிகரின் பொதுவான ஆசீர்வாதங்கள் நீங்கலாக, ஒவ்வொருவருக்கும் பங்கிட்டுக் கொள்வதற்காக பறிக்க முடியாத உரிமையை அது பாதுகாக்கக் கூடும். தற்போதிருக்கும் சமூக முறைமையில் மிகச் சிறிய நேரடியான மாற்றத்தை மட்டுமே அது பரிந்துரைக்கிறது. தற்போது சமநிலையற்ற நிலையில் செல்வங்கள் இருப்பதற்கு காரணம் நிலங்கள் தனியார் உரிமைகளாய் இருப்பதுதான் என்று கூறுகிறது. இந்த கோட்பாடு உத்தேசிக்கிறபடி எல்லா நிலங்களும் இன்னும் ஒருமுறை ஆதாமின் சந்ததியார் யாவருக்கும் ஒட்டுமொத்தமான சொத்தாகப் போகிறது. மேலும் இதனிமித்தமாய் நமது தற்போதைய சமூக அமைப்பின் கேடுகள்

யாவும் தானே மிக விரைவாய் சரியாகும் என்றும் கூறுகிறது. மனித குடும்பங்களுக்கிடையே சமமாக பகிர்ந்தளிப்பதன் மூலம் நிலங்களின் இந்த மறு-விநியோகமானது முற்றுப் பெற்றுவிடாது. ஆனால் இவை எல்லாவற்றையும் ஒரே பெரிய பண்ணையாக பாவித்து, ஒவ்வொருவரையும் குத்தகையாளராக தற்போது அவர் பெற்றிருக்கும் அளவில் தன்னால் இயன்றதை அவர் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ள அனுமதிக்கப்பட்டு, அவரவர் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கும் நிலத்தின் அளவிற்கு தக்கதாக வாடகையோ அல்லது நிலவரியோ வசூ-க்கப்படவேண்டும் (இந்த நிலத்தில் காணப்படும் கட்டிடம் அல்லது வேறு வளர்ச்சிகளின் மதிப்பு தவிர) என்று இது உத்தேசிக்கிறது. இவ்வண்ணமாய் ஒரு தரிசுப் பகுதியானது ஒரு வரி அல்லது வாடகையை உடன்கொண்ட பகுதியானதாக மாற்றி வரி விதிக்கப்படும். இது வளர்ச்சி பெற்று, பயிரிடப்படாத வயல் பலன்தரும் ஒன்றாக கூடுமான அளவிற்கு சேர்த்துக் கொள்ளப்படக் கூடும். இப்படியாக வசூ-க்கப்படும் வரியானது பொதுநலப் பணிகளான பள்ளி, சாலைகள், வீதிகள், நீர் முத-ய எல்லா காரியங்களுக்கும் பயன்படும் ஒரு நிதியாக உண்டாக்கப்படும். அத்தோடு உள்ளூர் மற்றும் பொது அரசாங்கத்துக்கு உபயோகிக்கப்படும்; ஆகவே இந்த கோட்பாட்டின் பெயர் "ஒற்றை வரி" ஆகும்.

இதன் பலனானது ஆயிரக்கணக்கான நகர பகுதிக்கும் தரிசு நிலங்களுக்கும் தற்போது நடைபெறும் உத்தேசமான காரணத்துக்காக நிச்சயமாய் பரவக்கூடும்; ஏனெனில் எல்லா வரிகளும் ஒன்றாக சேர்க்கப்படுகிறது. மேலும் கால்நடை, இயந்திரங்கள், வியாபாரம் மற்றும் எல்லா விதமான வளர்ச்சி ஆகியவற்றி-ருந்து அகற்றப்பட்டு, நிலத்தின் மீது குவிக்கப்பட்டிருப்பவைகள் யாவும் நில-வரியை முழுமையான ஒரு விஷயமான மாற்றக்கூடும். பாரபட்சம் என்பது காட்டப்படாத அளவிற்கு எப்படியும் கிரமமாய் வகுக்கப்படும் வகையில் மிக ஏழ்மையான நிலங்கள் அல்லது போக்குவரத்துக்கு தூரமாய் இருக்கும் நிலங்களுக்கு, போக்குவரத்துக்கு அருகில் உள்ள நிலங்களுக்கான வரி விகிதத்தை விட குறைவாக வசூ-க்கப்படும். அதே விதத்தில் நிலத்தின் மதிப்பு, அமைந்திருக்கும் இடம் மற்றும் சுற்றுப்புறங்களை கருத்தில்



கொண்டு நகரப் பகுதியின் நிலங்களுக்கு வரி நிர்ணயிக்கப்படக் கூடும்.

இப்படிபட்டதொரு சட்டம், அதன் அமலாக்கத்துக்கு 10 வருடங்களுக்குப்பிறகு செயல்படும்படி செய்யப்பட்டது. இது நிலம் வியாபார மதிப்பை குறைப்பதற்கான அத்தனை விரைவான பலனை உடையதாக இருக்கும். அத்தோடு காலப்போக்கில் - விதிக்கப்பட்ட வாடகையை செலுத்திவிட்டு, நிலத்தை யார் வேண்டுமாயினும் உபயோகிக்க மில்-யன் ஏக்கர் நிலங்களும், ஆயிரக்கணக்கான நகரப் பகுதிகளும் செயல்பாட்டுக்குள் வரக்கூடும். போப் 13ம் -யோ அவர்கள் உழைப்பாளர் குறித்த ஒரு கடிதத்தை எல்லா பிஷப்புகளுக்கும் அனுப்பினார். இதற்குப் பதிலாக திரு.ஹென்றி ஜார்ஜ் வெளியிட்ட பிரதியின் தலைப்பானது "போப் 13ம் -யோவுக்கான ஒரு பகிரங்க கடிதம்" ஆகும். நமது தலைப்பை சார்ந்த சில நல்ல கருத்துக்கள் இதில் அடங்கியிருந்தபடியாலும், அத்தோடு நமது விவாதத்தின் கீழ் இருக்கும் ஒரு அறிக்கையும் கூட இதில் இருந்ததாலும் இதன் சாராம்சங்களை கீழே அளிக்கிறோம்.

**போப் 13ம் -யோ உழைப்பாளர் பிரச்சனை குறித்து பிஷப்புகளுக்கு அனுப்பிய கடிதத்துக்கு பதிலாக திரு.ஹென்றி ஜார்ஜ் வெளியிட்ட ஒரு பகிரங்க கடிதத்தின் சாராம்சம்:**

"புனிதரான நீங்கள் தெரிவிக்க வேண்டிய மெய்யான விசேஷத்தை விட்டுவிட்டதாக எங்களுக்குத் தோன்றுகின்றது. அது என்னவெனில் கிறிஸ்துவானவர் தான் ஒரு தச்சரின் மகனாவதிலும், அவரே ஒரு தச்சராக பணி செய்ததிலும் காட்டிய உண்மை என்னவெனில், 'உழைப்பின் மூலம் ஒருவன் தனது பிழைப்பை தேடிக் கொள்வதில் வெட்கப்பட ஏதுமில்லை' என்பதைக் கூற நீங்கள் தவறிவிட்டீர்கள். ஜனங்களிடமிருந்து கொள்ளையிடுவதன் மூலமாக அன்றி நேர்மையுடன் இருப்பதில் வெட்கப்பட ஏதுமில்லை என்பதைத்தான் ஏறக்குறைய அவர் கூறியிருக்கிறார். நீங்கள் பரந்த கண்ணோட்டத்துடன் இது எப்படிப்பட்ட உண்மை என்பதை யோசனை செய்வீர்களாகில் எல்லா மனிதரையும் உழைப்பாளிகள், பிச்சைக்காரர், திருடர் என்று தரம் பிரித்தால், கிறிஸ்துவானவர் இவ்வுலகில் இருந்த காலத்தில் ஒரு உழைப்பாளியின் கூட்டத்தில்

ஒருவராகத்தான் இருந்திருக்ககூடும். ஏனெனில் இவர் பிரமாணத்தை நிறைவேற்ற வந்தவராகையால், சொல்லாலும் செயலாலும் தேவனுடைய உழைப்பின் பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும்.

“கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கை இவ்வுலகில் எவ்வளவு முழுமையாயும் எவ்வளவு அழகாயும் இந்த நியதியை விளக்கியிருக்கிறது. குழந்தைப் பருவத்துக்குரிய பெலவீனங்களில் நமது உலக வாழ்வு நுழையும்போது யாவருமே அதில் நுழையவேண்டும் என்று முன் குறிக்கப்பட்டுவிட்டபடியால், அவர் இயற்கையால் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளையை அன்போடு எடுத்துக் கொண்டார். அதாவது உழைப்பினால் ஈட்டப்படும் ஜீவாதாரத்தை ஒரு தலைமுறையினர் தனது பின் சந்ததிக்கு அளிக்க கடமைப்படுகிறது. பின்பு வளர்ந்து அவர் தக்க வயதை அடையும் போது தமக்குரிய சொந்த வாழ்வாதாரத்தைப் பெரும்பான்மையான ஜனங்கள் சம்பாதித்துக் கொள்கிறது போல உழைப்பின் மூலம் அவரும் பெற்றுக் கொள்கிறார். அதன்பின்பு உயர்ந்து, மிக உன்னதமான உழைப்பின் வரம்புக்கு கடந்துபோய், நீதி மற்றும் ஆவிக்குரிய சத்தியங்களை போதிப்பதன் மூலம் தமது ஜீவாதாரத்தை அவர் சம்பாதிக்கிறார். அப்போது மரியாள் அவரது பாதத்தை அபிஷேகிக்க விலையுயர்ந்த பரிமள தைலத்தை ஊற்றிய போது மறுக்காமல் ஏற்றுக் கொண்டார். இவர் பேசுவதை கேட்கும் நன்றியுள்ளம் கொண்டவர்களின் அன்பு காணிக்கைகளில் உலக சம்பந்தமான கூ-யை பெறுகிறார். ஆகவே, இவர் தனது சீஷர்களைத் தெரிந்தெடுக்கும் போது, பிறருடைய உழைப்பில் வாழ்பவராகிய நிலச்சுவான்தாரர்களிடமும், பெரும் செல்வந்தரிடமும் செல்லாமல், உழைக்கும் சாதாரண மக்களிடமே சென்றார். மேலும் அதைவிட உன்னதமான உழைப்பின் எல்லைக்கு அவர்களை அழைத்த போதும், நெறிமுறை மற்றும் ஆவிக்குரிய சத்தியங்களை போதிக்க அவர்களை வெளியே அனுப்பிய போதும், ஒரு கையில் பொறுமையையும், மறு கரத்தில் தாழ்மையையும் எடுத்துக் கொள்ளச் சொன்னார். இப்படிப்பட்ட உழைப்புக்கு அன்பான கைமாறாக ‘வேலையாள் தன் கூ-க்குப் பாத்திரனாயிருக்கிறான்’ என்று அவர்களிடம் சொன்னார். உழைப்பால் வந்தவை என்று நாம் கையாண்டு கொண்டிருப்பவை எல்லாம் மனித உழைப்பில் மட்டும் அடங்கிவிடுபவை அல்ல.



ஆனால் பொருட்கள், புத்தி கூர்மை, வாழ்வின் நெறி அல்லது ஆவிக்குரிய முழுமை ஆகியவையும் சேர்ந்துக் கொள்ள உதவி செய்பவர்களும் கூட உழைப்பாளிகளாகிறார்கள்* என்று போதிக்கிறார்.

*“ஒரு விஷயத்தை மறந்துவிடக்கூடாது. அது என்னவெனில் புலன் விசாரிப்பாளர், தத்துவமேதை, ஆசிரியர், கலைஞர், கவிஞர், குருமார் ஆகியோர் செல்வத்தின் உற்பத்தியில் நேரடியாய் தொடர்பு கொண்டிராவிட்டாலும் இவர்கள் செல்வ உற்பத்திக்கு காரணங்களான பிரயோஜனம் மற்றும் திருப்தி ஆகியவைகளில் மட்டுமே இவர்கள் பங்கு கொள்ளாமல், அறிவை பெற்று அதை பரப்புவதினாலும், மன வ-மையை தூண்டிவிட்டு, நெறிகளுக்கான உணர்வை மேம்படுத்தவும் செய்கின்றனர். இது செல்வ செழிப்பின் உற்பத்தித் திறனை பெரிதும் அதிகரிக்கும். ஏனெனில் மனுஷன் அப்பத்தினால் மாத்திரம் பிழைப்பதில்லை......... ஒருவன் எவ்விதத்திலாவது மனம் அல்லது சரீரத்தின் முயற்சியினால் அனுபவிக்கும் செல்வத்தை மேலும் அதிகப்படுத்துவதால் மனித அறிவின் அளவு பெருகுகிறது, அல்லது மனித வாழ்வுக்கு இன்னும் மேன்மையை அல்லது முழுநிறைவை கொடுக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர் ஒரு “உற்பத்தியாளர்,” ஒரு “உழைப்பாளி,” ஒரு “தொழிலாளி” என்ற மகா பெரிய அர்த்தமுடைய வார்த்தைகளால் தன்னுடைய நேர்மையான ஊதியத்தை நேர்மையாய் சம்பாதிக்கிறார். ஆனால் மனுக்குலத்தை இன்னும் அதிகமான செல்வந்தராகவோ, ஞானமுடையவராகவோ, மேலான நிலைமையுடையவராகவோ, சந்தோஷமானவராகவோ மாற்றுவதற்கு சிறிதளவாவது எதுவும் செய்யாமல், பிறருடைய உழைப்பில் வாழ்பவர்கள், அவர் எந்த மதிப்புடைய பெயரால் அழைக்கப்பட்டாலும், பணப் பேய்களின் பாதிரிகள் எவ்வளவு தீவிர உற்சாகத்துடன் தங்கள் தூப கலசங்களை ஆட்டினாலும், கடைசியில் அவரை பகுத்தறிந்தால் அவர் ஒரு பிச்சைக்காரனாகவோ அல்லது திருடனாகவோ இருக்கிறார்.

“உழைப்பாளிகள், சாதாரண உடல் உழைப்பை கொடுப்பவர்களும் கூட, உண்மையில் ஏழைகளே என்று நினைக்கிறீர்கள். ஆனால் உழைப்பாளி தான் செல்வத்தை உற்பத்தி பண்ணுகிறவர் என்பதை நீங்கள் கவனிக்கத் தவறி விடுகிறீர்கள். அத்தோடு தன்னுடைய தாராள நோக்கினால் வரும் பக்தியின்மையின் மீறுதலால் சிருஷ்டிகருடைய இயற்கையின் பிரமாணம் என்பது நியாயமற்ற ஒன்று என்றும் காரணம் காட்டுகின்றீர்கள். கபடதனத்தின் நிலையில் இது சாத்தியமாக இருக்கிறது. ஆனால்

நியாயம் நிலவும் இடத்திலோ, எல்லா நன்மக்களுமே வாழ்வுக்காய் சம்பாதித்தே ஆகவேண்டும். உழைப்பை மிச்சப்படுத்தும் சாதனங்கள் நிறைந்த நமது காலத்தில் இன்னும் அதிகமாய் சம்பாதிக்க எல்லாராலும் முடியவேண்டும். ஆகவே ஏழ்மை என்பது ஒரு அவமானம் அல்ல என்று சொல்வதினால் ஒரு காரணமற்ற கருத்தை நீங்கள் எடுத்துச் சொல்கிறீர்கள். ஏழ்மை என்பது ஒரு அவமானமாகவே இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் சமூக நீதியின் நிலைமையில் தவிர்க்க முடியாத துரதிருஷ்டங்களினால் வஞ்சிக்கப்படாத இடத்தில் அது சோம்பேறித்தனம் அல்லது அஜாக்கிரதையை உணர்த்துவதாக இருக்கக்கூடும்.

“உங்களுடைய இரக்கமானது உழைப்பாளிகளாகிய ஏழைகளை நோக்கியே விசேஷமாய் செல்கிறது. இது ஏன் இப்படியாக இருக்க வேண்டும்? பணக்கார வேலையற்றவர்கள் மீது கூட இரக்கம் பாராட்டப்படக் கூடாதோ? சுவிசேஷ வார்த்தைகளின் படி ஏழைகளை விட பணக்காரரே பரிதாபப்படக்கூடியவர்கள். எதிர்கால வாழ்வினை நம்புகிற ஒருவனுக்குப் பின்னால் விடப்பட்டிருக்கும் கோடிக்கணக்கானோரின் நிலைமை பரிதாபமானதாக காணப்படும். ஆனால் இந்த வாழ்க்கையிலும் கூட உண்மையில் பணக்காரர் எவ்வளவு பரிதாபத்துக்குரியவர்கள். தீமை என்பது செல்வத்தினுள் அடங்கியிருக்கவில்லை. அதனுடைய பொருளின் மீதுள்ள ஆதிக்கத்தில் இருக்கிறது; பிறர் ஏழ்மைக்குள் மூழ்கியிருக்கும் போது செல்வத்தின் உரிமையில் அது இருக்கிறது. மனித வாழ்வுடன் இருக்கும் தொடர்புக்கு மேலாய் உயர்த்தப்பட்ட நிலையில், அதனுடைய வேலை மற்றும் அதனுடைய போராட்டங்கள், அதனுடைய நம்பிக்கை மற்றும் அதனுடைய அச்சங்கள் இவை யாவற்றுக்கும் மேலாக, வாழ்வை இனிமையாக்குகிறதாகிய அன்பி-ருந்து, அதோடு மனிதனில் இருக்கும் விசுவாசம் மற்றும் தேவன் மீதான நம்பிக்கை ஆகியவைகளை திடப்படுத்துகிறதான அன்புள்ள அனுதாபத்திலும், தர்ம சிந்தையுள்ள செயல்களிலும் அது இருக்கிறது. மனித சுபாவத்தின் இழிவான பக்கத்தை செல்வந்தர்கள் எப்படி பார்க்கிறார்கள் என்று யோசனை செய்யுங்கள். முகஸ்துதியாளர் மற்றும் இச்சகம் பேசுகிறவர்களால் அவர்கள் எப்படி



சூழப்பட்டிருக்கிறார்கள்; எப்படி துன்மார்க்கமான உணர்ச்சிகளை திருப்திப்படுத்துவதற்காக தயார்நிலை கருவிகளை மட்டும் தேடுகிறவர்களாக இல்லாமல், அவைகளை தயார்படுத்தி தூண்டுகிறவர்களாயும் இருக்கிறார்கள்; வஞ்சிக்கப்படாதபடி தொடர்ந்து அவர்கள் கண்காணிக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது; அன்பான செய்கை அல்லது நட்பான வார்த்தைக்கு பின்னால் இருக்கும் உண்மையான எண்ணத்தை எவ்வளவு தடவை சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது; வெட்கமற்ற பிச்சைக்காரர் மற்றும் சதி செய்யும் வஞ்சகரால் சூழ்ந்து கொள்ளப்படும் போது தாங்கள் இரக்கமுடன் இருக்க முயற்சி செய்வது எப்படி; எத்தனை முறை குடும்பத்தின் பாசம் அவர்களை உறையச் செய்து, அவர்களது மரணமானது எதிர்பார்க்கப்பட்ட உடைமையின் மறைக்கமுடியாத சந்தோஷத்தோடு கூட எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஏழ்மையின் மிக மோசமான தீமையானது பொருட்களின் தேவையில் இல்லை. ஆனால் மேலான சுபாவங்களின் சாதுர்யம் மற்றும் அவலட்சணத்தில் தான் இருக்கிறது. ஆகவே வேறு வழியில் சொல்வதானல் சாதுர்யம் மற்றும் அவலட்சணம் போன்றவைகளே சம்பாதிக்காத சொத்துக்களின் சுவாதீனமாய், மனிதனில் சிறப்புடையதாக இருக்கிறது.

“தேவனுடைய கட்டளையானது தண்டனைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்றாக தவிர்க்க முடியாதது. மனிதன் தன்னுடைய ஜீவனத்தை உழைத்து பெறக்கடவன் என்பது தேவ கட்டளையாய் இருக்குமேயாகில், வீணாய் பொழுதுபோக்கும் செல்வந்தர் கஷ்டப்பட்டே ஆக வேண்டும். அத்தோடு அவர்கள் அதைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். சந்தோஷத்துக்காக வாழ்பவர்களுடைய வாழ்க்கையில் உள்ள முழுமையான வெறுமையை பாருங்கள்; ஏழ்மையினால் சூழப்பட்டவர்கள், செல்வத்தின் திரட்சியினால் திகட்டும் அளவிற்கு இருக்கும் வகுப்பினரிடையே அருவருப்பான ஒழுக்கக்கேடுகள் பெருகிவருவதைக் காணுங்கள்; ச-ப்பினால் வரும் பயங்கரமான தண்டனையை பாருங்கள். இவைகளை ஏழைகள் அறிவதில்லை. தேவனை புறம்பே தள்ளுபவர்களும், மனிதனை இகழுபவர்களும், இதில் உயிர் வாழ்வது என்பதே ஒரு தீமையென்று கருதி, மரணத்தை

கண்டு பயந்து, முழு அழிவுக்காய் ஏங்கி நிற்பவர்களும் செல்வந்தரிடையே வளர்ந்து வருகிறார்கள். இன்னும் அவர்களிடையே வளர்ந்துவரும் சோர்வு மனப்பான்மையையும் பாருங்கள்.

“தன்னை தேடின ஐசுவரியவானான வா-பனிடம் அவனுக்குரிய எல்லாவற்றையும் விற்று தரித்திரனுக்கு கொடு என்று இயேசு சொல்லும்போது அவர் ஏழைகளை நினைத்து அப்படி சொல்லாமல் ஐசுவரியவானையே நினைவில் கொண்டு அதை கூறினார். ஐசுவரியவான்கள் அதிலும் முக்கியமாய் சுய சம்பாத்தியத்தால் செல்வந்தனானவர்கள் மத்தியில் சில சமயத்தில் அநேகர், தங்களுடைய செல்வத்தின் அறிவீனம் குறித்து ஆழமாய் உணரவும், குழந்தைகளை இவற்றின் ஆபத்தும் தூண்டுதல்களும் இழிவுபடுத்திவிடும் என்று அச்சப்படுகிறார்கள் என்றும் நான் சந்தேகப்படவில்லை. ஆனால் நீண்ட நாளைய பழக்கத்தின் பலம், பெருமையின் தூண்டுதல்கள், அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்ட உரிமைகளின் குணா லட்சணம் என்ற குடும்பத்தின் எதிர்பார்ப்புகள், அத்தோடு தங்களுடைய செல்வத்தின் மூலம் ஏதாவது நற்பயனை உண்டாக்குவதில் அவர்கள் உண்மையில் உணரும் மிகுந்த கஷ்டம் ஆகியவை வலுவிழந்த கழுதையின்மேல் இன்னும் சுமையேற்றுவதைப் போல, இந்த வாழ்வை முடிவுக்குக் கொண்டுவருகிற செங்குத்தான சரிவில் இடறும்வரை தங்களுடைய சுமைகளுடன் தங்களை பிணைத்துக் கொள்கிறார்கள்.

“உணவு கிடைக்கும் என்ற நிச்சயம் உடைய மனிதர் அது தேவைப்படும் சமயத்தில் பசி எடுக்கும் அளவிற்கு மட்டுமே உண்பார்கள். ஆனால், இப்பூமியின் விளிம்பில் வசிக்கும் இனங்களின் பெரும்பான்மையோருக்கு வாழ்வு என்பது பஞ்சமாகவோ அல்லது பெரும் விருந்தாகவோ இருக்கிறது. பல நாட்கள் நீடிக்கும் பசியை குறித்த பயமானது - தங்களுடைய உணவு வேட்டையில் வெற்றி பெரும்போது ‘அனகோண்டா’ (மலைப்பாம்பு) வைப்போல் விழுங்கும்படி அவர்களைத் தூண்டுகிறது. ஆகவே, செல்வம் கொடுக்கும் சாபம் என்னவெனில், அதை தேடுவதில் மனிதனை விரட்டுவதும், தேவையின் அச்சத்தினால் பொறாமைப்படவும், மேன்மையாய் மதிக்கச் செய்வதும் தான். மிதமிஞ்சிய செல்வம் என்பது மிதமிஞ்சிய ஏழ்மை



என்கிற விதமாய் பணக்காரரின் ஆத்துமாவை, அழிக்கக்கூடிய குணமும் இந்த செல்வத்திற்கு இருக்கிறது. உண்மையான தீமை என்பது அநீதியில் அடங்கியிருக்கிறது. அதி-ருந்தே செயற்கையான உடைமை மற்றும் செயற்கையான இழப்பு ஆகிய இரண்டும் உற்பத்தியாகின்றன.

“ஆனால் இந்த அநீதியானது தனிப்பட்டவரையோ அல்லது ஒரு பிரிவினரையோ குற்றப்படுத்துவது அரிது. தனியார் சொத்துக்களாக இருப்பது மிகப்பெரிய சமூகத் தவறு; இதன் மூலமே சமுதாயம் பெருமளவில் பாதிக்கப்படுகிறது; இரண்டு எதிர்மாறான எல்லைகளில் இருந்தபோதும் மிகுந்த பணக்காரரும் மிகுந்த ஏழைகளும் இதனால் ஒரேவிதமாய் பாதிக்கப்படுகின்றனர். இதைக் காணும்போது ஏழைகளின் கஷ்டங்களுக்கு செல்வந்தரே தனிப்பட்ட முறையில் காரணமாய் இருக்கின்றதைப் போல் பேசுவது, கிறிஸ்தவ தர்ம ஸ்தாபனம் எல்லை மீறுவதைப் போல் நமக்குத் தோன்றுகிறது. ஆகிலும் இதை நீங்கள் செய்யும் போது மாபெரும் சொத்து மற்றும் இழிவான ஏழ்மைக்கான காரணமானது தொடப்படாதபடிக்கு நீங்கள் வ-யுறுத்துவீர்கள். அவலட்சணமும், பயங்கரமான உருக்குலைப்புடன் கூடிய ஒரு மனிதர் இங்கு இருக்கிறார். ஒரு வைத்தியர் அன்போடு, மிருதுவாக, ஆனால் நிரந்தரமாக இதை அகற்றக்கூடும். மற்றொருவர் இது அகற்ற முடியாத ஒன்று என்று அறிவுறுத்துகிறார். ஆனால் அதே சமயம் பாதிக்கப்பட்ட பரிதாபமானவர்களை வெறுப்பு மற்றும் பரிகாசத்தி-ருந்து தடுத்து நிறுத்துகிறார். இதில் எது சரி?

“எல்லா மனிதரையும் அவர்களது சரிசமமான, இயற்கையான உரிமைகள் திரும்ப கிடைக்கும்படியாகப் பார்க்கும் போது, இதில் எந்த ஒரு தனிப்பட்ட வகுப்பினரின் லாபத்தையும் நாம் பார்க்காமல் எல்லாருடைய நன்மையையுமே பார்க்கிறோம். ஏனெனில் விசுவாசத்தினால் அறிந்ததும், நேரடியாகப் பார்த்ததுமாகிய இரண்டிலும் அநீதி என்பது யாருக்கும் லாபமானது அல்ல. அத்தோடு நீதியோ யாவருக்கும் நன்மையான ஒன்றாகவே இருக்கவேண்டும்.

“பயனற்றதும் அபத்தமானதுமான சமத்துவத்தை நாம் தேடவில்லை..... நாம் கொண்டுவரக்கூடியதான சமத்துவம் என்பது

அதிர்ஷ்டத்தின் மூலமாக வருவது அல்ல. ஆனால் இயற்கையான சந்தர்ப்பத்தின் மூலம் வரும் சமத்துவமாகிய ஒன்று......

“மேலும் சமூகத்தின் உபயோகத்துக்கென்று நாம் தெளிவாகப் பார்க்கின்றவைகள் தெய்வீக ஒழுங்கில் சமூகத்துக்காக உத்தேசிக்கப்படும் மாபெரும் நீதியாகும். செல்வந்தர்கள் மீது மிக எளிமையான வரியைக் கூட நாம் வசூல் செய்ய மாட்டோம். அவர்கள் எந்த அளவுக்கு செல்வந்தராக இருந்தாலும் சரி. இப்படிப்பட்ட வரிகள் சொத்துக்களின் உரிமையை மீறுவதாக நாம் எண்ணுகிறோம். மட்டுமன்றி, சிருஷ்டிகரின் பொருளாதார சட்டங்களை மிக நேர்த்தியாய் தழுவுகிற பண்பினால் செல்வத்தை நேர்மையுடன் பெறுவது யாராலும் கூடாத காரியம். அதே சமயம் உலகத்தின் சம்பத்தை இன்னும் சேர்க்காமல் இருப்பது....

“கனம் பொருந்திய உங்களது ஆணை இதனுடைய ஒரு உதாரணத்தைக் கொடுக்கின்றது, இவ்வுலக வாழ்வுக்கான அடிப்படை பொருட்களின் உரிமையில் சமத்துவம் மறுக்கப்படுதல், வாழ்வதற்கான உரிமை உண்டு என்பதை குறித்த அறிவு இருந்தும் கூட, வேலையில் அமர்வதற்கு தொழிலாளருக்கு இருக்கும் உரிமையையும், ஒரு குறிப்பிட்ட ஊதியத்தை தங்களுடைய முதலாளிகளிடம் இருந்து பெறுவதற்கான உரிமையையும் நீங்கள் வ-யுறுத்துகிறீர்கள். இப்படிப்பட்டதொரு உரிமை வழக்கத்தில் இல்லை. வேறு ஒருவருடைய வேலையை வற்புறுத்தி கேட்பதற்கு யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. அல்லது பிறர் கொடுக்கக்கூடிய ஊதியத்துக்கும் மேலான ஊதியத்தை வற்புறுத்தவும் உரிமை கிடையாது. அல்லது ஒருவரது விருப்பத்துக்கு மாறாக ஊதியத்தை உயர்த்தும்படி வற்புறுத்துவதற்கும் உரிமை கிடையாது. முதலாளிகளின் மீது தொழிலாளிகளின் இப்படிப்பட்ட வற்புறுத்தலுக்கு - தாங்கள் விரும்பி பெற்றுக் கொள்வதற்கும் குறைந்த ஊதியத்தை ஒப்புக்கொண்டு தங்களுக்கு விரும்பாத வகையில் வேலை செய்யும்படி ஊழியர்களை முதலாளிகள் வற்புறுத்துவது தான் காரணம் என்பதற்கு இதை விட மேலான நெறியுடைய காரணம் இருக்க முடியாது. தொழிலாளிகளுடைய இயற்கையான உரிமைகள் மறுக்கப்படுதல் என்ற ஒரு முந்தைய தவறே. எந்த ஒரு எதிர்ப்பும் எழும்புவதற்குக் காரணமாகத் தெரிகிறது....



“பசியினால் உந்தப்பட்டு சமூகத்து அப்பங்களை ஆலயத்தி-ருந்து எடுத்ததன் மூலம் சாதாரணமாய் ‘பாவம்’ என கருதப்படும் தாவீதின் செயலுக்கு கிறிஸ்து நியாயம் கற்பிக்கிறார். ஆனால் ஆலயத்தின் உடமைகளை திருடுவது என்பது வாழ்வுக்குரியதை பெறுவதற்குரிய சரியானதொரு வழி என்று சொல்ல அவர் எத்தனிக்கவில்லை.

“உங்கள் ஆணையில் எப்படியாகிலும், தர்மத்தின் கோட்பாடுகள் அசாதாரண சூழ்நிலையில் மட்டுமன்றி, சாதாரண சூழ்நிலையின் கீழும் சகித்துக் கொள்ளக் கூடியவைகளே என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். உண்மையான உரிமைகளை நீங்கள் மறுப்பதன் மூலம் இந்த பொய்யான உரிமைகளை திணிப்பதற்கு நீங்கள் உந்தப்படுகிறீர்கள். ஒவ்வொரு மனிதனும் பெற்றிருக்கும் இயற்கையான உரிமை என்பது வேலை கேட்டு கெஞ்சுவதோ அல்லது வேறுமனிதனிடம் ஊதியத்தை எதிர்பார்ப்பதோ கிடையாது; ஆனால் தன்னுடைய சொந்த உழைப்பை உபயோகித்து எல்லா மனிதருக்கும் சிருஷ்டிகர் அளித்திருக்கிற பூமியின் குறையாத வைப்பிடத்தில் இருந்து பெறுவதுதான். அந்த வைப்பிடமானது திறந்துள்ளதா? ஒற்றைவரி என்பதன் மூலம் நாம் அதை திறக்கக்கூடும். உழைப்பின் இயற்கையான அவசியமானது விநியோகத்துடன் முன்னேற்றத்தை அடையக்கூடும். உழைப்பை தருபவரும், அதை வாங்குகின்ற மனிதரும் ஒருவருக்கொருவர் பரஸ்பர நன்மைகளுக்காய் தாராளமான பரிமாற்றம் செய்பவராய் மாறக் கூடும். இதனால் தொழிலாளிக்கும், முதலாளிக்கும் இடையில் இருக்கும் எல்லா தகராறுகளும் மறைந்து போகக் கூடும். அப்பொழுதி-ருந்து, யாவரும் தங்களை தடையின்றி வேலையில் ஈடுபடுத்திக் கொள்ள முடியும் என்பதால் வேலை வாய்ப்புகள் ஒரு வரத்தைப் போலக் காணப்படுவது ஒழியும்; மேலும் குறைந்த ஊதியத்துக்கு யாருமே பிறருக்காய் உழைக்கமாட்டார்கள். தனக்காக உழைப்பதினால் சம்பாதிக்க முடியும். அவர்களுடைய முழு உழைப்பின் அளவிற்கு ஊதியம் உயரக் கூடும். அத்தோடு உழைப்பாளிக்கும் முதலாளிக்கும் இடையிலான பரஸ்பர உறவு ஒழுங்குபடுத்தப்படும்.”

"திருப்திகரமாய் ஒழுங்குப்படுத்த ஒரே வழி இதுவே.

"முதலாளிகள் கொஞ்சம் நியாயமான ஊதியத்தை கொடுக்க தயாராக இருக்க வேண்டும், அத்தோடு உழைப்பாளிகளும் அதை பெற்றுக் கொள்வதில் திருப்தி கொள்ளவும் வேண்டும் என்று மேன்மை தங்கிய நீங்கள் நினைத்துக் கொண்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இப்படிப்பட்ட காரியங்களுக்கு உத்திரவாதம் அளிக்கப்பட்டால் சச்சரவுக்கு ஒரு முடிவு வரக்கூடும். உழைக்கும் மக்களுக்கு ஒரு சிக்கனமான வாழ்வை கொடுக்கக்கூடியது என்று இதைக் குறித்து நீங்கள் வெளிப்படையாய் யோசிக்கிறீர்கள். மேலும் கடின உழைப்பாலும் சிக்கனமான முறைகளினாலும் பிற்கால சேமிப்பாக சிறிதளவாவது வைக்கும்படி அவர்களை சாத்தியப்படுத்தக் கூடும்.

"ஆனால் 'பேரம் பேசிக்கொண்டிருக்கும் வியாபார சந்தையை' தவிர்த்து சோளம், பன்றிகள், கப்பல்கள் அல்லது ஓவியங்களின் விலைகளை, நிர்ணயிக்க முடிகிறபோது ஊதியத்தின் நியாயமான விகிதத்தை இதைவிட எப்படி நிர்ணயிக்கமுடியும்? மேலும் ஒரு விஷயத்தில் இருப்பதைப் போல் மற்றவைகளில் தனிச்சையான நியதிகள் - உற்பத்தி திறன்களின் பொருளாதார சரிக்கட்டுதலை மிகுந்த பயனளிக்கும் வகையில் உயர்த்தக்கூடிய உள் கிரியைகளை சரிபார்க்க முடியாதா? ஒரு தாராள சந்தையில் தாங்கள் பெறக்கூடியதைக் காட்டிலும் அதிகப்படியான விலையைச் செலுத்தும்படி பொருட்களை வாங்குபவரைக் காட்டிலும், உழைப்பை வாங்குபவர்கள் ஏன் கட்டாயப்படுத்தப்பட வேண்டும்? ஒரு தாராள சந்தையில் தங்களால் பெறக்கூடியதைக் காட்டிலும் குறைவான ஒன்றுக்கு உழைப்பை விற்பவர்கள் ஏன் திருப்தியடைய வேண்டும்? உலகம் இவ்வளவு செல்வச் செழிப்புடன் இருக்கும் போது உழைக்கும் மக்கள் ஏன் குறைவான சம்பளத்தில் திருப்தி கொள்ளவேண்டும்? உலகம் இவ்வளவு நிறைவுடன் இருக்கும் போது அவர்கள் ஏன் வாழ்க்கை முழுவதும் வேதனையுடன் எளிமையான ஒன்றில் திருப்தியடைய வேண்டும்? அவர்களும் கூட மேலான இயற்கை சுபாவங்களுக்கும், சிறந்த ரசனைகளுக்கும் ஏன் விருப்பம் கொள்ளக் கூடாது? மற்றவர்கள் தங்கள் பிரயாணப் பெட்டியை சொகுசாக அனுபவிக்கத்தக்க வகையில் தேடிக்



கொள்ளும் போது இவர்கள் மட்டும் அடிதட்டிலேயே பிரயாணம் செய்வதில் ஏன் நிரந்தரமாய் திருப்தி கொள்ளவேண்டும்?

"இனி இப்படியில்லாமல் இருப்பார்களா? நமது காலத்தில் பொங்கி வரும் கிளர்ச்சியானது - உழைக்கும் மக்களுக்கு அதே அளவிலான சௌகரியம் கிடைக்கவில்லை என்ற உண்மையி-ருந்து மட்டுமே எழும்பிவிடவில்லை. இதைவிட மேலான சௌகரியத்தின் மீதான அவர்களது விருப்பத்தின் அதிகரிப்பினாலேயேயும் கூட, உண்மையில் இன்னும் அதிக அளவில் எழும்புகிறது. இந்த விருப்பங்களின் அதிகரிப்பானது நிச்சயம் தொடரவேண்டும். ஏனெனில் உழைக்கும் மக்களும் மனுஷரே, அத்தோடு மனுஷன் ஒரு திருப்தியடையாத மிருகமாய் இருக்கிறான்.

"இவ்வளவு புல், இவ்வளவு தானியம், இவ்வளவு தண்ணீர் அத்தோடு சிறிது உப்பு எனவே திருப்திப்படு என்று சொல்வதற்கு அவன் ஒரு மாடு அல்ல. அதற்கு மாறாய், எவ்வளவு அதிகம் கிடைக்கிறதோ, அவ்வளவு அதிகமாய் அவன் விரும்புவான். போதுமான உணவு கிடைக்கும் போது அதைவிட மேலான உணவு அவனுக்கு தேவை. தங்குவதற்கு வசிப்பிடம் ஒன்று கிடைக்கும் போது இன்னும் சௌகரியங்களும் ரசனைகளும் அவனுக்கு தேவைப்படும். அவனுடைய மாம்சீக தேவைகள் திருப்தி செய்யப்பட்டபோது, அவனது மனத்திற்குரிய மற்றும் ஆன்மீக விருப்பங்கள் எழுகின்றன.

"இந்த தீராத அதிருப்தி என்பது மனிதனின் சுபாவமாக இருக்கிறது. இந்த மேன்மைமிகு சுபாவமே மிருகங்களைவிட மேலானவனாக அவனை உயர்த்தி, தேவசாயலாக உண்மையில் அவன் சிருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கிறான் என்பதை காட்டுகிறது. எல்லா முன்னேற்றங்களுக்குமே இதுவே இயக்கும் சக்தியாக இருப்பதால், இவைகளுடன் சண்டை போட வேண்டியதில்லை. இதுதான் பரி.பேதுருவின் மண்டபத்தை எழுப்பக் காரணமாயிருந்தது; மேலும் மாதாவின் தேவதை போன்ற முகத்தை, மங்கிய உயிரற்ற கித்தான் துணி ஒளிறச் செய்தது; இதுதான் சூரியனை எடைபார்த்து, நட்சத்திரங்களை பகுத்தாராய்ந்து, சிருஷ்டிப்பின் மதிநுட்பத்தின் அதிசயமான கிரியைகளை பக்கம் பக்கமாய் விவரித்தது; இதுதான்

அட்லாண்டிக்கை ஒரு கடல் படகாக குறுக்கி, நமது செய்திகளை வெகுதூரத்திலுள்ள தேசங்களுக்கு எடுத்துச் செல்ல மின்னலை தயார்படுத்தியது; இன்னும் சிறிதளவே முழுமை பெற்றதாய் காணப்படும் நமது நாகரீக வளர்ச்சியை அதிகரிக்க சாத்தியக் கூறுகளை திறந்து கொடுப்பதும் இதுவே. அல்லது ஐரோப்பாவை ஆசியாவின் அளவிற்கு சுருக்குவதன் மூலமோ, மனிதனை இழிவுபடுத்துவதன் மூலமோ அதனை கட்டுப்படுத்தி தடுக்க முடியாது.

"ஆகையால் உழைப்பாளியின் மீதிருக்கும் கட்டுப்பாடு யாவும் நீக்கப்படும் போது, யாவருக்கும் உறுதியளிக்கப்படும் இயற்கையான சந்தர்ப்பங்கள் மீதான சமமான நிபந்தனைகளுக்கு வழி உண்டாக்குவதால், நியாயமானதாக கருதப்படும் ஊதியத்தின் விகிதத்தை நிர்ணயிக்கவும் அல்லது உழைப்பாளிகள் அதிகமாய் பெறும்படி முயற்சிக்கும் எந்த ஊதிய அளவை தடுக்கவும் இதனால் முடியாது. தங்களுடைய சூழ்நிலையை சிறிதளவு மேம்படுத்துவதில் திருப்தியடையும்படி தொழிலாளிகளை கூறுவதன் மூலம் அவர்களை இன்னும் அதிருப்தியாளர்களாய் உருவாக்குவது நிச்சயம்.

"தொழிலாளிகளுக்கு அவர்கள் கேட்கும் ஊதியத்துக்கும் மேலாகக் கொடுக்கும்படி முதலாளிகளை நீங்கள் கேட்பது நீதியல்ல. நீங்கள் தர்மத்தைக் கேட்கிறீர்கள். எனவே பணக்கார முதலாளியானவர் இவ்விதம் அதிகப்படியாய் கொடுப்பது உண்மையில் ஊதியம் அல்ல, நிச்சயமாய் அது பிச்சைதான்.

"மேன்மை தங்கிய நீங்கள் உழைப்பாளிகளுடைய நிலைமையின் மேம்பாட்டுக்கான நடைமுறை நடவடிக்கைகளை குறித்து பேசும்போது தர்மம் மீது நீங்கள் கொடுக்கும் அதிகப்படியான அழுத்தத்தை நான் குறிப்பிடவே இல்லை. ஆனால் ஏழ்மைக்கு ஒரு தீர்வு என்ற இந்த பரிந்துரை, நடைமுறைக்கு ஒவ்வாதது. அல்லது அப்படிப்பட்டதாக இதை யாரும் எடுத்துக் கொள்ளவும் மாட்டார்கள். ஒருவேளை ஏழ்மையை ஒழிப்பது என்பது தருமம் செய்வதினால் முடியும் என்று இருக்குமேயாகில் கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களில் ஏழ்மை என்ற ஒன்று இருந்திருக்கவே முடியாது.

"தர்மம் என்பது உண்மையில் ஒரு நல்ல, மேன்மையான குணம், மனிதனுக்கு நன்மையான காரியம். தேவனும் இதை அங்கீகரித்திருக்கிறார். ஆனால் தர்மம் என்பது நீதியின் மேல் கட்டப்படவேண்டும். அது நீதியை தள்ளிவிடக் கூடாது.



"தொழிலாளர்களின் நிலமை குறித்து கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் தவறு என்னவென்றால், உழைப்பு திருடப்படுகிறது. அந்த திருட்டின் தொடர்ச்சியை நீங்கள் நியாயப்படுத்தும் போது ஈகையை வற்புறுத்துவது வெட்டிப் பேச்சாகும். நீதிக்கு ஒரு மாற்றாக ஈகையை வற்புறுத்துவது என்பது மதக் கொள்கைக்கு எதிரான ஒன்றாகவே உண்மையில் இருக்கிறது. இது உங்கள் முன்னோடிகளால் கண்டிக்கப்பட்ட ஒன்று. சுவிசேஷம் பிரமாணத்தை மிஞ்சிவிட்டது என்றும், கடமையுணர்ச்சியி-ருந்து மனிதனை தேவனுடைய அன்பு விடுவித்து விட்டது என்றும் இது கற்றுக் கொடுத்தது.

"ஈகை என்பது செய்யக்கூடியது என்னவென்றால் ஆங்காங்கே இருக்கும் இந்த அநீதியின் பாதிப்புகளை சாந்தப்படுவது ஆகும். அதனால் அவைகளை குணப்படுத்த முடியாது. இந்த குறைந்த அளவு அநீதியின் பாதிப்புகளை தீமையின்றி செய்ய இயலாது. ஏனெனில் இந்த வகையில் பார்த்தால் இது இரண்டாம் தர நேர்மை என்று மேலான இடத்தில் வைக்கப்படுமேயாகில், அடிப்படையான அல்லது முதல்தரமான நற்பண்பு இல்லாத இடங்களில் இது தீமையான முறையில் கிரியை செய்யும். எனவே நிதானம் என்பது ஒரு நற்பண்பு, ஊக்கம் என்பதும் ஒரு நற்பண்பு. ஆனால் மிக நிதானமான ஊக்கமுடைய ஒரு திருடன் மிகவும் ஆபத்தானவனே. ஆகவே பொறுமை என்பது ஒரு நற்பண்பு. ஆனால் தவறை கவனியாமல் இருக்கும் பொறுமை தவறாகும். ஆகவே நற்பண்பு என்பது ஞானத்தை தேடி, மனவ-மையை வளர்க்க தீவிர முயற்சி செய்வதாகும். ஆனால் தந்திரமுள்ள மனிதன் தனது புத்திகூர்மையினால் தீமை செய்ய மிகவும் தகுதி படைத்தவனாகிறான். பிசாசுகள் புத்திசா-த்தனமானவை என்று நாம் எப்போதும் நினைக்கிறோம்.

"இப்படியாக போ-யான இந்த ஈகை தான் நீதியை நிராகரித்து ஒதுக்கி தீமை செய்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் அது தன்னைக் கொண்டிருப்பவரை ஒழுக்கம் கெட செய்யும், மனித கௌரவத்தையே மானபங்கப்படுத்திவிடும். இது நீங்கள்

சொல்வதைப் போல் ‘தேவனே அதற்குரிய மரியாதையுடன் நடத்துகிறார்.’ அத்தோடு மனிதனை பிச்சைக்காரராகவும், திவாலானவராகவும் மாற்றிவிடும். இவர்கள் சுயமாய் சார்ந்திருப்பவர்களாகவும் சுயமதிப்புடைய குடிமக்களாகவும் மாற, அவர்களுக்காக தேவன் வைத்திருக்கிற மறுசீரமைப்பு என்பது மட்டுமே தேவைப்படுகிறது. மற்றொரு பக்கத்தில் தங்களுடைய சகமனிதனை கொள்ளையிட்டு வாழ்பவரது மனசாட்சிக்கு ஒரு பிணி நீக்கும் மருந்தாக செயல்படுகிறது. அத்தோடு மாயமான நெறியையும், ஆவிக்குரிய பெருமையையும் பேணி வளர்க்கிறது. சந்தேகமின்றி கிறிஸ்து இதைத்தான் மனதில் கொண்டு, பரலோகத்தில் ஐசுவரியவான் பிரவேசிப்பதைக் காட்டிலும் ஊசியின் காதில் ஒட்டகம் நுழைவது எளிது என்று கூறினார். ஏனெனில் இது மனிதனை அநீதிக்குள் அநியாயமாய் வழிநடத்தி, அவர்களது பணத்தையும், செல்வாக்கையும் பயன்படுத்தி அநீதியை நிலை நிறுத்தும். மேலும் பிச்சை அளிப்பதனால் மனிதனுக்கு தனது கடமைகளுக்கு மேலாக எதையோ செய்துவிட்டதாயும், தேவனால் நினைவு கூறப்பட மிகவும் தகுதியான ஒன்று என்று நினைக்கவும் செய்யும். அத்தோடு தேவனுக்குரிய நற்குணம் தங்களிடம் இருக்கிறது என்று தெளிவில்லாத வகையில் கூறும். ஏனெனில் சர்வத்தையும் அளிப்பவர் யார்? என்றுமே குறையாத ஒரு சேமிப்புக் கிடங்கை மனிதனுக்கு வாக்களித்தவர் யார்? பூமியின் வற்றாத செழுமையை மட்டுமே காணக்கூடியதாகக் கொடுத்தவர் யார்? அது தேவனல்லவா? மேலும், மனிதன் தங்களுடைய தேவனின் தயாள குணத்தை விட்டு நீக்கப்பட்டு, தங்களது சக சிருஷ்டிகளுடைய தயாள குணத்தின் மீது சாரும்படி செய்யப்படும்போது, அந்த சிருஷ்டிகள் தேவனுடைய ஸ்தானத்தில் வைக்கப்பட்டு, நீங்கள் சொல்லுகிற தேவன் வாக்குதத்தம் செய்தவைகளை பிறருக்கு இவர்கள் கடமையாய் நினைத்து செய்வதினால் தேவனுக்குரிய நன்மதிப்பை இவர்களே பெற்றுக் கொள்வதாய் அர்த்தமில்லையா?

“ஆனால் எல்லாவற்றிலும் மோசமாக, ஒருவேளை நீதிக்காக நியாயமான தேவையாகிய ஈகைக்கான மங்கலான தடையுத்தரவை ஒரு மாற்றுவழியாக வைக்கும் போது, கிறிஸ்தவ மதத்தின் எல்லா பிரிவுகளின் போதகர்களுக்கு தாங்கள் தேவனுக்கு ஊழியம்



செய்கிறோம் என்று தங்களையே தூண்டும் பொழுது பணப்பேய்களை சமாதானம் செய்ய ஒரு சுலபமான வழி திறக்கப்படுகிறது...

இல்லை, பரிசுத்தரே, கிரியை இல்லாத விசுவாசம் செத்ததாக இருப்பதைப்போலவே தன் சகமனிதனுக்கும் தேவன் கொடுத்திருக்கும் உரிமைகளை மறுக்கும் மனிதனால், தேவனுக்கு செலுத்த வேண்டியவைகளை ஒருவனும் செலுத்த முடியாதது போலவே நீதியால் தாங்கப்படாத ஈகையும், நிலவிவரும் உழைப்பின் கஷ்டங்களை தீர்க்க எதையும் செய்துவிட முடியாது. செல்வந்தர்கள் ‘தங்களுக்குண்டான யாவற்றையும் அன்னதானம் பண்ணினாலும், தங்கள் சரீரத்தைச் சுட்டெரிக்கப்படுவதற்கு கொடுத்தாலும்’ பூமியில் சொத்துக்கள் இருக்கும் வரை ஏழ்மையும் தொடரவே செய்யும்.

“உழைப்பாளிகளின் முன்னேற்றத்துக்காக தனது சொத்து முழுவதையுமே தானம் செய்து விட மிகவும் நேர்மையாய் விரும்பும் ஒரு செல்வந்தனின் காரியத்தை இன்றைக்கு எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவனால் என்ன செய்ய முடியும்?

“தேவைப்படுகிறவர்களுக்கு தனது சொத்தைக் கொடுப்பாரா? தேவைப்படும் சிலருக்கு அவர் உதவி செய்யக்கூடும். ஆனால் பொதுவான நிலைமையை மேம்படுத்த அவரால் முடியாது. எனவே அவர் நன்மைக்கெதிராய் கேடு செய்யும் ஆபத்தையே விளைவிக்கக்கூடும்.

“ஆலயங்களை கட்டினால்? ஆலயங்களின் நிழ-ன் கீழ் ஏழ்மை கெட்டுப் போகும். அதற்கு பிறக்கும் வாரிசு கெட்ட குணத்தை இனப்பெருக்கம் செய்யும்.

“பள்ளிகள், கல்லூரிகளை கட்டுவது? நிலங்களில் தனியார் சொத்துரிமையின் அநீதியைக் காணுவதி-ருந்து மனிதரை காக்குமா? இந்த கல்வியின் பெருக்கம் உழைப்பாளிகளுக்கே பாதிப்பை உண்டுபண்ணக்கூடும். ஏனெனில் கல்வியானது பரவுவதால் கல்விக்கான ஊதியமும் குறைந்து போகிறது.

“மருத்துவமனைகளை நிறுவுதல்? ஏற்கெனவே வேலை தேடுகிறவர்கள் அதிகமாய் இருப்பதாக உழைப்பாளிகளுக்கு

தோன்றுவதால் அவர்களை காப்பாற்றி நீண்ட வாழ்வை அளிப்பது இந்த இக்கட்டான நிலையை அதிகப்படுத்துமே.

“மாதிரி குடியிருப்புகளை கட்டுவது? வீட்டு வாடகையை குறைக்காவிட்டால் நன்மை பெறக்கூடிய வகுப்பினரை இவரே இன்னும் விரட்டுவதாகிவிடும். அத்தோடு வாடகையை குறைப்பாரேயாகில் வேலை தேடுபவரை பெருக்கி ஊதியத்தை இன்னும் ம-வாக்கிவிடுவார்.

“ஆராய்ச்சிக்காக கூடங்களையும் விஞ்ஞான பள்ளிகளையும், பட்டறைகளையும் நிறுவினால்? இதனால் கண்டுபிடிப்புகளையும் புதிய படைப்புகளையும் ஊக்குவித்தபின், அந்த சக்திகள் பூமி மீதான தனிமனித உரிமைமீது ஆதாரமாக் கொண்டு சமுதாயத்தில் கிரியை செய்து, இயந்திரக் கற்களுக்கு இடையில் மாட்டிக் கொண்டதைப் போல் உழைப்பாளிகளை நசுக்கச் செய்கின்றன.

“இங்கிருப்பதை விட சற்று மேலான ஊதியம் கிடைக்கும் இடங்களுக்கு குடிபெயர்ந்து போவதை ஊக்குவித்தால்? மு த - ல் இவனால் உதவிபெற்று குடிபெயர்ந்தவர்களே இவனை திருப்பிக் கொண்டு இப்படிப்பட்ட குடிபெயற்சியை நிறுத்தும்படி வற்புறுத்துவர். ஏனெனில் அது அவர்களது ஊதியத்தை குறைத்து விடுகிறது என்பதினால்.

“ஒருவனுக்கு இருக்கும் நிலங்களை தானம் செய்தால் அல்லது அதற்குரிய வாடகையை வாங்கிக் கொள்ள மறுத்தால் அல்லது சந்தை விலையைக் காட்டிலும் குறைந்த வாடகைக்கே விட்டால்? அவன் இதினால் புதிய நிலச் சொந்தக்காரரையோ அல்லது பங்குதாரர்களையோ உருவாக்கி விடுவான். தனிப்பட்ட சிலரைச் செல்வந்தனாக்கலாம்; ஆனால் உழைப்பாளிகளின் பொதுவான நிலைமையை மேம்படுத்த அவன் எதையுமே செய்யமாட்டான்.

“புராதன காலத்தின் - பொது நல விரும்பிகளான குடிமக்களைப் போல் தன்னை நினைத்துக் கொண்டு தன்னுடைய பிறப்பிடம் அல்லது வளர்ந்த இடத்தை அழகுபடுத்தவும், தனது சொந்த நகரத்தை மேம்படுத்த பெரும்பணத்தை செலவு செய்தால்? குறுகலான கோணலான வீதிகளை அவன் விரிவுபடுத்தி, நேராக்கட்டும்; பூங்காக்களை கட்டி, நீரூற்றுகளை எழுப்பட்டும்;



டிராம் வண்டி பாதைகளை திறந்து, புதிய ரயில் பாதைகளை கொண்டுவரட்டும். அல்லது அவன் தெரிந்து கொண்ட பட்டணத்தை எப்படி வேண்டுமானாலும் அழகுபடுத்தி, கவர்ச்சியாய் மாற்றிக் கொள்ளட்டும். இதனால் வரும் விளைவு என்ன? தேவனுடைய தயாள குணத்தை பாராட்டத் தெரியாதவர்கள், இவருடைய செயலை பெரிதாய் எடுத்துக் கொள்வார்களா? நிலத்தின் விலை இதனால் கூடிவிடாதா, இதன் விளைவாக வாடகைகள் கூடிப் போய் நில உரிமையாளர்களை இன்னும் செழுமைப்படுத்தாதா? ஏன் இப்படிச் செய்யப்போவதாக இவர் ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டாலே போதும் அது நடக்கப்போவதை எதிர்ப்பார்த்து நிலத்தின் மதிப்பை உச்சிக்கே கொண்டு சென்றுவிடும்.

“பிறகு உழைப்பாளிகளின் நிலைமையை மேம்படுத்த செல்வந்தர்கள் என்னதான் செய்யமுடியும்?

“பிறப்புரிமையை மனிதனிடமிருந்து திருடும் மாபெரும் முதன்மையான தவறை ஒழிப்பதற்காக தனது சக்தியை உபயோகிப்பதைத் தவிர அவனால் வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியாது. இதைத்தவிர இதற்கான ஒரு மாற்றாக எதைச் செய்ய மனிதன் முயன்றாலும் தேவ நீதியானது அதனைக் கண்டு நகைக்கும்.”

*** *** *** *** ***

“தொழிற்சங்கங்கள் பரஸ்பர விருப்பங்களின் எண்ணங்களை ஊக்குவிக்க முயன்றன; தைரியத்தை கூட்டி இன்னும் அதிக அரசியல் கல்வியை அவ்வப்போது கொடுத்து உதவின; குறிப்பிட்ட அளவு உழைக்கும் மக்கள் தங்களுடைய நிலைமையை ஓரளவிற்கு உயர்த்திக் கொண்டு லாபம் அடைய அது உதவி செய்தது; ஆனால், உழைப்பாளியின் நிலைமையின் பொதுவான காரணங்களை தீர்மானிக்க அது குறிப்பிடத்தக்க எந்த அக்கறையையும் எடுக்கவில்லை. அத்தோடு அந்த மாபெரும் கூட்டத்தில் ஒரு சிறு பகுதியினரின் மேம்பாட்டுக்கு மட்டும் பாடுபடுகிறது; மீதமுள்ள பெரும்பான்மையானவர்களுக்கு எந்த உதவியும் செய்யமுடியவில்லை. போட்டிகளின் கட்டுப்பாட்டை கருத்தில் கொண்டு - உழைப்பாளிகளின் உரிமைகளின் எல்லைகள், அதன் முறைகள் ஒரு ராணுவத்தைப் போல் இருக்கிறது. மிகுந்த

நேர்மையான காரணத்திலும் கூட அதன் சுதந்திரமும், பங்கமடைவதாக இருக்கின்றது. வேலை நிறுத்தம் என்ற அவர்களது ஆயுதமானது, அதன் சுபாவத்திலேயே நாசப்படுத்தும் குணமுடையதால், யுத்தவீரனுக்கும் யுத்த வீரனல்லாதவனுக்கும் சேர்ந்து, இது ஒரு அஹிம்சை முறை யுத்தத்தைப் போல் இருக்கிறது. தொழிற்சங்கங்களின் கோட்பாடுகளை எல்லா தொழி-லும் அப்பியாசப்படுத்துவது என்பது, ஒரு கனவில் நடக்கும் செய்கை போல் இருக்கிறது; அத்தோடு ஜாதி முறையில் மனிதனை அடிமைப்படுத்திவிடவும் கூடும்.

“அல்லது வேலை நேரக் கட்டுப்பாடு மற்றும் குழந்தைகள், பெண் வேலையாட்களைக் குறித்த கட்டுப்பாடு போன்ற மிதமான வழிமுறைகளும் கையாளப்பட்டுவிடும். ஆண், பெண், சிறு பிள்ளைகள் ஆகியோர் மிதமிஞ்சி வேலைசெய்வதைத் தவிர வேறு எதிலும் அக்கறை காட்டுவதில்லை. வறுமை என்பது மனுக்குலத்தை அப்படி செய்கிறது. அதன் காரணத்தை அடியோடு புறக்கணித்து மிதமிஞ்சிய வேலையை தடுப்பதற்கு தீவிரமாய் விருப்பம் தெரிவிக்கின்றனர். இந்த தடங்கல்களை நிறைவேற்றும் முறைமைகள், தனிப்பட்ட சுதந்திரத்தின் தலையீட்டுடன், லஞ்சம் மற்றும் தவறானவைகளில் அதிகாரிகளை ஈடுபடுத்தி விருத்தியாக்குகிறது.

“திடமான நம்பிக்கையை உடையது என்பதாக மதிக்கப்படும் பரிபூரண சோஷ-ஸம் இந்த துன்மார்க்கத்தை முழுமையாகக் கொண்டிருக்கிறது. காரணங்களை கண்டுபிடிப்பதற்கு முன்பே முடிவுக்கு வருவதால், இந்த கொடுமையானது முதலீட்டின் தன்மையி-ருந்து வரவில்லை என்பதை காணத்தவறிவிடும். ஆனால் தவறான முறையில் நிலத்தி-ருந்து அதை விலக்கி முதலீட்டின் உழைப்பை சூறையாடி, அதன்மூலம் உண்மையிலேயே ஆதிக்கம் செய்யும் போ-யான ஒரு முதலீட்டை உருவாக்கி விடுகிறது. இயற்கைப் பொருட்களின் உற்பத்தியில் சுதந்திரமாய் இருக்கும் தொழிலாளியை முதலீடு துன்புறுத்துவது என்பது கூடாத காரியம் என்பதைக் காண அது தவறுகிறது; அத்தோடு ஊதிய முறைமைகள் தானாகவே பரஸ்பர சௌகரியங்களுக்குள் எழும்புகிறது என்பதையும் கூட்டான ஒரு அமைப்பில் இருந்தபடி,



அவைகளில் ஒரு பகுதியினர் அவ்வப்போது நேரும் ஏதோ ஒரு விளைவை விரும்பி நாடுகின்றனர் என்பதையும் காணத் தவறுகிறது. மேலும் ‘ஊதியத்தின் இரும்புச்சட்டம்’ என்று அழைக்கப்படுவது உண்மையில் ஊதியத்துக்கான இயற்கை சட்டம் அல்ல. ஆனால் அந்த இயற்கைக்கு மாறான நிலைமையின் கீழ் அந்த ஊதிய சட்டத்தின் மூலம் - வாழ்வுக்கும் உழைப்புக்கும் உரிய மூலகங்களி-ருந்து விலக்கப்பட்டவனாய், உதவியற்றவனாய் மனிதன் ஆக்கப்பட்டுவிட்டான். ‘போட்டியின் தீமைகள்’ என்று தவறாய் நினைத்துக் கொண்டிருப்பது உண்மையில் ‘கட்டுப்படுத்தப்பட்ட போட்டியின் தீமைகளை ’ தான் என்பதைக் காண அது தவறிவிடுகிறது. ஏனெனில் நிலங்கள் பறிக்கப்படும் போது மனிதன் கட்டாயமாய் தள்ளப்படும் ஒருபக்க போட்டியே இவைகளுக்குக் காரணம் என்பதையும் இதனுடைய செயல்முறைகள் மனித அமைப்புகள் தொழிற்சாலையின் படைகளாயும், தயாரிப்பு மற்றும் பரிமாற்றத்தின் எல்லா கட்டுப்பாட்டையும், நிர்வாகத்தையும் கவனிக்கும் அரசாங்க அதிகார முறைகள் அல்லது பகுதி - அரசாங்க அதிகாரமுறைகள் - எகிப்திய ஏதேச்சதிகாரத்தை ஒத்த முழு தோற்றத்தை உடையதாய் இருக்கிறது என்பதையும் காண அது தவறிவிடுகிறது.

“தீமைகளைக் கண்டறிவதில் சோஷ-ஸத்தி-ருந்து நாம் வேறுபடுகிறோம். மேலும் அதற்கான தீர்வுகளிலும் கூட நாம் வேறுபடுகிறோம். முதலீட்டை குறித்து நமக்கு பயம் இல்லை. ஏனெனில் ‘உழைப்பின் இயற்கையான உதவியாளன்’ என்று இதனை கருதுகிறோம். இயல்பானதாக மற்றும் நியாயமானதாக அதை நாம் பார்க்கிறோம்; இது குவிக்கப்படுவதற்கு நாம் எந்த கட்டுப்பாட்டு எல்லையையும் வரையறுக்கமாட்டோம். அல்லது ஏழைகள் மீதும் சரிசமமாய் சுமத்தப்படாத எந்த சுமையையும் பணக்காரர் மீது வற்புறுத்தி திணிக்க மாட்டோம்; போட்டிகளில் தீமை ஏதும் இருப்பதாய் நாம் காணவில்லை. ஆனால் முழுஅளவு ஒத்துழைப்பு உறுதியளிக்கப்படும் வகையில் கட்டுப்பாடுகளற்ற போட்டி இருக்க வேண்டும் என்று நாம் கருதுகிறோம். சமுதாயத்துக்கு உரியவைகளை சமுதாயத்துக்கென்று சாதாரணமாக நாம் எடுத்துக் கொள்வோம்; சமூகத்தின் வளர்ச்சியோடு இணைந்திருக்கும்

நிலத்தின் மதிப்பைத் தனிப்பட்டவருக்கு உரிய எல்லாவற்றையும் தனிப்பட்டவருக்கே விட்டுக் கொடுத்துவிடுவோம்; அத்தோடு அரசாங்கத்தின் பணிகளுக்குரிய அவசியமான பிரத்தியோக உரிமைகளை நடைமுறைப்படுத்தி பொது ஆரோக்கியம், பாதுகாப்பு, நீதி, நெறி, நியாயம் மற்றும் சௌகரியங்களுக்குத் தேவையானவைகளை பாதுகாக்கும் வகையில் எல்லாத் தடைகள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளையும் ஒழித்துவிடுவோம்.

“ஆனால் இதி-ருக்கும் அடிப்படை வித்தியாசங்களை புனிதராகிய உங்களை விசேஷமாய் கவனிக்கும்படி நான் கேட்டுக் கொள்வதாவது: செயற்கையாய் ஒருங்கிணைத்து அல்லது வளர்ந்துவிட்ட இயற்கையான உறவுகளின் பற்றாக்குறை மற்றும் இசைவற்ற தன்மைகளி-ருந்து பெருகிவரும் நமது நாகரீக வளர்ச்சியின் தீமைகளை சோஷ-ஸம் தன் எல்லா நிலைகளி-ருந்தும் கவனிக்கிறது. அது மனிதனின் தொழில் உறவுகளை சாதுர்யமாய் ஒருங்கிணைப்பதன் அவசியத்தை அரசாங்கத்தின் மீது சுமத்துகிறது. இந்த காரணத்தினால் தான் சோஷ-ஸமானது நாஸ்திகத்தை நோக்கிப் போக ஆரம்பித்தது. இயற்கை நியதியின் வழிமுறை மற்றும் ஒழுங்கை பார்க்க தவறுவதால் தான் அது தேவனை அங்கீகரிக்க தவறுகிறது.

“மற்றொரு புறத்தில், ஒற்றை வரி மனிதர் (இந்த வார்த்தை நமது நடைமுறை விஷயத்தையே வெளிப்படுத்துகிறது) என்று நம்மை அழைத்துக் கொள்ளும் நாம் சமூகம் மற்றும் தொழில் உறவுகளை நிர்மாணிக்க வேண்டிய ஒரு கருவியை அல்ல, ஆனால் வளருவதற்காக கஷ்டப்படும் ஒரு ஜீவி மட்டுமே தேவைப்படுகிறது என்பதை பார்க்கிறோம். மனித உட-ன் சரிக்கட்டும் செய-ல் காண்பது போன்ற இப்படிப்பட்ட ஒருமைபாட்டை இயற்கை, சமூக, தொழில் நியதிகளில் நாம் காண்கிறோம். இது கூடுமான மட்டும் மனித புத்திகூர்மையில் ஆதிக்கம் செலுத்தி, வழிகாட்டி, ஆணையிட அது மனித புத்திக் கூர்மையின் வ-மையை காட்டிலும் மீறிப்போன ஒன்றாய் இருக்கிறது. அதே அதிகாரத்துவத்தி-ருந்து வர வேண்டிய நெறிமுறையான கோட்பாடுகளும் இந்த சமூக மற்றும் தொழில் நியதிகளும் ஒரு நெருங்கிய உறவுடன் இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். அத்தோடு மனிதனின் அறிவுக்கூர்மை அலைபாய்ந்து, தறிகெட்டுப் போகும் போது, அவனது மெய்யான



வழிகாட்டி இந்த நெறிமுறை நியதிகளே என்றும் நிரூபிக்கின்றன. இவ்வண்ணமாய் நமக்கு நமது காலக்கட்டத்தின் தீமைகளுக்கான தீர்வு வேண்டுமாயின் அது நியாயத்தை செய்து சுதந்திரத்தை அளிப்பதால் மட்டுமே முடியும். இந்த காரணத்தினால் தான் நமது நம்பிக்கைகள் - உண்மையில் தேவன் மீதான ஒரு ஸ்திரமான விசுவாசம் மற்றும் பக்தி அடங்கிய நம்பிக்கையினால் மட்டுமே பாதுகாக்கப்படுகிறது. செழுமையை காத்து அழிவை தவிர்க்க வேண்டுமாயின், தேவனுடைய நியதி ஒன்று மட்டுமே மிகமேன்மையான நியதி என்ற மனிதன் அதை ஏற்று கடைபிடிக்க வேண்டும். இதனால் தான் சாதாரண சத்தியத்தில் இருக்கும் ஞானத்தின் ஆழத்தை காண்பிக்க மட்டுமே நமக்கு அரசியல் பொருளாதாரம் செயல்படுகிறது. இதைத்தான் பொதுமக்கள் ‘இவர் நாசரேயனாகிய தச்சன் அல்லவா?’ என்று ஆச்சரியத்துடன் அவரது வாய்வழியாய் இதைப்பற்றி கேட்டபோது கூறினார்கள்.

“ஏனெனில் தங்களுடைய சக்திகளை செயல்படுத்திக் கொள்வதற்காக சமஅளவு இயற்கையான சந்தர்ப்பங்களை எல்லா மனிதருக்கும் உறுதிபட அளிப்பதிலும் அதற்காக நியாயமான எல்லா சட்டரீதியான தடங்கல்களையும் நீக்குவதிலும் தான் - மனித நியதிக்கு இசைவாக நீதி முறைகள் உறுதிப்படுவதை நாம் காண்கிறோம். நாம் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிற இது, நீங்கள் இத்தனை தெளிவாய் விவரித்துக் கூறும் எல்லாத் தீமைகளுக்கும் போதுமானதொரு தீர்வாக மட்டுமன்றி, அதுவே சாத்தியப்படக்கூடிய ஒரே தீர்வாகவும் இருக்கிறது.

“இதைத்தவிர வேறு ஒன்று இருக்கமுடியாது. மனிதனுடைய ஒருங்கிணைந்த சங்கங்களின் நிலை இப்படி இருக்கின்றது-அவன் உலகத்தோடு வைத்திருக்கும் உறவுகளும் அப்படிப்பட்டவைகளாகவே இருக்கின்றன- ஆகவே தேவனுடைய மாற்றமுடியாத பிரமாணங்கள் அப்படிப்பட்டவைகளாய் இருக்கின்றன. இதனால்தான் அவர்களது பிறப்புரிமையில் இருந்து விலக்கி மனிதனை அபகரிக்கும் அநீதியி-ருந்து பிறந்த தீமைகளுக்கு எதிராக நீதியை செய்வதைத் தவிர தேவன் யாவருக்காகவும் வைத்திருக்கும் திரளான ஆசீர்வாதங்களைத் திறந்து கொடுப்பதைத் தவிர வேறு எந்த வழியும் மனித சாதுர்யத்தின் சக்திக்கு மிஞ்சியதாய் இருக்கிறது.

“மண்ணின் மீதும், மண்ணில் இருந்து கிடைப்பவைகளினால் மனிதன் வாழ மட்டுமே முடியும் என்பதாலும், மனித உடலே எடுக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த மண்ணே சக்திக்கும், பொருட்களுக்கும் களஞ்சியமாய் இருப்பதினாலும், அவனால் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய யாவற்றுக்காகவும் இதன் மீதே சார்ந்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. எனவே ஒரு சில மனிதருக்கு அந்நிலத்தின் மீது உரிமையும் வேறுசில மனிதருக்கு அது மறுக்கப்படுவதும், இதன் மூலமாய் பணக்காரர், ஏழை என்றும், வசதி படைத்தவர், வசதியற்றவர் என்றும் மனுக்குலம் பிரிக்கப்படுவது தடுக்கப்படாமலேயே தொடர்கின்றதல்லவா? நிலத்தை உபயோகிக்க உரிமை இல்லாதவர்கள் - அந்த நில உரிமையை பெற்றவர்களுக்கு தங்கள் உழைப்பை விற்பதினால் தான் வாழமுடியும் என்பது பின்பற்றப்படவில்லையா? ‘கடுமையான ஊதிய நியதி’ என்று சோஷ-ஸ்டுகள் அழைப்பதும், ‘குறைந்த பட்ச அளவுக்கு ஊதியத்தைக் குறித்த மனப்போக்கு’ என்று அரசியல் பொருளாதாரத்தால் பெயரிடப்படுவதும், நிலமற்ற பொதுமக்களாகிய வெறும் உழைப்பாளிகளாய் இருப்பவர்களிடத்தி-ருந்து எடுக்கப்படவேண்டும். இவர்கள் தங்களது உழைப்பையே உபயோகிக்கவும் வ-மையின்றி இருக்கின்றனர். சாத்தியமான ஏதாவது ஒரு முன்னேற்றம் நிலங்களின் பிரிவில் நடக்கும் அநீதியை மாற்றியமைக்காதா? ஏனெனில், தங்களையே பணிக்கு அமர்த்திக் கொள்ள சக்தியற்றவர்கள் - உழைப்பை விற்பவர்களாகவோ அல்லது நிலக் குத்தகைக்காரராகவோ ஆகி உழைக்க அனுமதி பெறுவதற்குப் போட்டி போட வேண்டியிருக்கிறது. மனிதருக்கிடையேயான இந்த போட்டியானது தேவனுடைய என்றும் குறையாத சேமிப்பு கிடங்கை மறைத்து விடுகிறது; பட்டினியைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அதே சமயம் தங்கள் கூ-யை மிகவும் குறைக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலையில் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொண்டு, இனவிருத்தியை மட்டும் தொடர முடிகிறது.

“இதனால் மற்ற எல்லா ஊதியங்களும் இந்த அளவுக்கு குறைய வேண்டும் என்று சொல்வதற்கில்லை. ஆனால் சாதாரண அறிவும், திறமையும், ஆற்றலும் உடைய பெருவாரியான



உழைப்பாளிகளின் ஊதியம் அந்த அளவு குறைய வேண்டும். விசேஷ வகுப்பாரின் ஊதியம் - சிறப்புமிக்க அறிவுத் திறமை மற்றும் பிற காரணங்களால் போட்டிகளி-ருந்து விலகி நிற்போரின் ஊதியமானது, சாதாரண அளவைவிட மேலாய் இருக்கலாம். இவ்வண்ணமாய் எழுதவும், படிக்கவும் தெரியாத இடங்களில் இவைகளைப் பெற்றிருக்கக் கூடிய மனிதன் சாதாரண உழைப்பாளியைக் காட்டிலும் உயர்ந்த ஊதியத்தைப் பெறச் செய்கிறது. ஆனால் பொதுவாகவே எழுதவும் படிக்கவும் கூடிய நிலைக்கு கல்வியின் நிலை உயர்த்திருப்பதால், இந்த அனுகூலமான சூழ்நிலையும் இல்லாமல் போனது. ஆகவே, ஒரு தொழிலுக்கு விசேஷ பயிற்சியோ அல்லது திறமையோ தேவைப்படும்போதோ அல்லது செயற்கையான கட்டுப்பாடுகளினால் அடைய முடியாதபடி கடினமாக்கப்படும் போதோ, இந்த போட்டிக்கான தடைகள் ஊதியத்தை மிக உயர்வாக வைக்க முற்படுகிறது. ஆனால் புதிய கண்டுபிடிப்புகளின் வளர்ச்சியானது விசேஷ திறமை அல்லது செயற்கையான கட்டுப்பாடுகளோடு விநியோகிக்கப்படும் போது , இந்த உயர்ந்த ஊதியங்கள் சாதாரண நிலைக்கு அமிழ்ந்து போகிறது. மேலும் அதனால் தொழிலை பொறுத்தவரை இப்படிப்பட்ட குணங்கள் விசேஷமானவைகளாய் இருக்கும் வரையிலும், புத்திக் கூர்மை மற்றும் சிக்கனம் என்பது வெறும் வாழ்வை மட்டுமே கொடுக்கக்கூடிய நிலையை காட்டிலும் சற்று மேலான நிலைமையைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள சாத்தியமாக்கக்கூடும். பொதுப்படையாய் பார்க்கும் போது - நிலம் தனிமனித உரிமையாகவும், தொழிலாளி உதவியற்றவனாகவும் உயிரை மாய்த்துக் கொள்வதுதான் அடுத்து இறங்கிப் போகக்கூடிய நிலை என்று இருக்கும் பட்சத்தில், போட்டியின் நியதிகள் சம்பாத்தியத்தை சாதாரண அளவிற்கு கொண்டுவர வேண்டும்.

“இதே கருத்தை வேறுவிதமாகக் கூறலாம். ஜீவியத்திற்கும் உழைப்பிற்கும் நிலம் தேவைப்படுகிறது. நில உரிமைதாரர்கள் நிலத்தை உபயோகித்துக் கொள்ள அனுமதித்து, அந்த உழைப்பாளர்களின் உழைப்பினால் உருவாக்கப்படுகின்ற அனைத்தையும் நில உரிமைதாரர்களும் அவர்களைச் சார்ந்தவர்களும் தாங்கள் விரும்பியவாறு ஜீவியத்தை நடத்திச் செல்ல உதவுகிறது.”

“இவ்விதமாய் சமுதாயத்தை, நில உரிமை பெற்ற வகுப்பார் மற்றும் நிலமற்ற வகுப்பார் என்று நிலத்தின் தனிப்பட்ட சொத்துரிமை பிரித்துவிட்டபடியால், தொழிலோ, சமூகமோ, நெறிமுறையோ எதுவானாலும் நில உரிமையை பாதிக்காத வரையில், எந்த கண்டுபிடிப்போ அல்லது முன்னேற்றமோ, ஏழ்மையை தடுக்கவோ அல்லது வெறும் தொழிலாளிகள் என்ற பொதுவான நிலைமையி-ருந்து விடுதலையையோ கொடுக்க முடியாது. ஏனெனில் ஏதாவது கண்டுபிடிப்போ அல்லது முன்னேற்றத்தின் விளைவோ தொழிலாளிகளுக்குப் பலன் அளிக்கக்கூடிய ஒன்றாக இல்லாமல், அது நில உரிமையாளர்களுக்கு வருமானத்தை அதிகப்படுத்துவதாகவே இருக்கிறது. உழைப்புக்கான வெறும் சாதாரண சக்தியை உடையவர்களால், உழைப்புக்கு அவசியமான கருவிகள் இன்றி இவர்களது சக்தி உபயோகமற்று அவர்களது பெரும்பாலான வருமானம் உயிர்வாழ மட்டுமே போதுமானதாக இருக்கிறது.

“இன்றைய நாளின் காரியங்களில் இது எவ்வளவு உண்மை என்பதை நாம் காணலாம். இந்த காலத்தில் கண்டுபிடிப்புகளும் புதிய உருவாக்கங்களும் உழைப்பின் உற்பத்தித்திறனை பெருமளவில் பெருக்கியிருக்கிறது. அதே சமயத்தில உழைப்பின் மதிப்பை பெருமளவில் குறைத்து விட்டது. இந்த முன்னேற்றங்கள் வெறும் உழைப்பாளிகளாய் இருப்பவரது வருமானங்களை எங்காவது உயர்த்தியிருக்கிறதா? அவைகளது லாபங்கள் முக்கியமாய் நிலச் சொந்தக்காரர்களையே போய் சேரவில்லையா - இதனால் நிலத்தின் மதிப்புகளும் அபரிமிதமாய் பெருகிவிடவில்லையா?

“முக்கியமாய் நான் சொல்லவேண்டியது என்னவெனில், லாபங்களின் ஒரு பகுதி இராணுவ செலவுக்காகவும், போருக்கான ஆயத்ததங்களுக்காவும் போய்விடுகிறது. அடுத்து அரசாங்க கடன்களுக்கான வட்டி செலுத்துவதிலும், நில சொந்தக்காரர்களைத் தவிர வேறு உரிமையாளர்களான ஏகாதிபத்தியர்களின் போ-யான முதலீடுகளின் மீது வட்டியாக பெருமளவு செலவிடப்படுகிறது. ஆனால் இந்த முன்னேற்றங்களினால் விரயம் மென்மேலும் தொடர்வதால் உழைப்பாளிகளுக்கு எந்த லாபமும் இருக்க முடியாது. நிலச்சுவான்தாரர்களின் லாபத்தையே பெருக்கும். அணிவகுத்து



நிற்கும் இராணுவமும் அவர்களுடைய நிகழ்வுகளும் அழிக்கப்பட்டுவிட்டால், நிலச் சொந்தக்கார்களைத் தவிர பிற ஏகாதிபத்தியங்கள் தொடரப்படாமல் போனால், அரசாங்கம் பொருளாதாரத்துக்கு ஒரு உதாரணமாக மாறிவிட்டால், இடைத்தரகராகிய வியாபாரிகளின் லாபம், எல்லாவித தரகருடைய பணமும் மிச்சப்படுத்தப்பட்டால், ஒவ்வொருவருமே நேர்மையானவர்களாக மாறிவிட்டால், போலீசாரோ, நீதிமன்றங்களோ, சிறைச் சாலைகளோ, நேர்மையற்றவைகளுக்கு எதிராய் எந்த முன்னெச்சரிக்கையோ அவசியமிருக்காது - இதன் பலன் உற்பத்தித் திறனின் அதிகரிப்பு தொடர்ந்து வரக்கூடியதாகவே இருக்கும்.

“தற்போது வாழ்வாதாரத்தை மட்டுமே சமாளித்துக் கொண்டிருக்கும் அநேகருக்கு இதே ஆசீர்வாதங்கள் பஞ்சத்தைக் கொண்டுவந்துவிடாதா? எல்லாக் கிறிஸ்தவர்களும் ஜெபிக்க வேண்டியதாகிய ஐரோப்பாவின் எல்லா இராணுவங்களும் முற்றிலுமாய் கலைக்கப்படவேண்டும் என்ற வேண்டுத-னால், வேலையற்றவர்களுக்கு மாபெரும் அச்சம் எழக்கூடும் என்று இன்றைய நாளில் எண்ணப்படுவது உண்மையல்லவா?

“இந்த விளக்கத்தையும் எல்லா திக்கிலும் பரவியிருக்கும் குழப்பத்தையும் எளிதாய் காணக்கூடும். விரயங்களை மிச்சப்படுத்தவும், சிக்கனத்தை அதிகரிக்கவும், உற்பத்தி திறமையையை மேம்படுத்தவும் காரணமான எல்லா கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் முன்னேற்றங்களும் உழைப்பை குறைப்பதற்காகவே இருக்கிறது. ஆகையால் இவைகளை உழைப்பை மிச்சப்படுத்தும் கண்டுபிடிப்புகள் அல்லது முன்னேற்றங்கள் என்று நாம் கூறலாம். இப்போது, பூமியை உபயோகிப்பதற்கு எல்லாருக்கும் உரிமை இருப்பதாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டதொரு சமுதாயத்தின் நிலைமையில், மனிதனின் அத்தியாவசியத் தேவைகளை குறைத்துவிடாத வகையில் மிக உச்ச நிலைமைக்கு உழைப்பை மிச்சப்படுத்தும் முன்னேற்றங்கள் போகக்கூடும். ஏனெனில் இப்படிப்பட்ட இயற்கை சூழ-ல் மனிதனின் சொந்த வாழ்வின் அனுபவத்திலும் அத்தோடு சிருஷ்டிகர் மனித இருதயத்தில் வைத்திருக்கும் ஆணித்தரமான பிறவிக்

குணத்திலும் அவனது தேவைகள் இருக்கிறது. ஆனால் பெருவாரியான மனிதர்களின் உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு... பிறரால் தங்களுக்கு உழைப்பதற்கான வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் போது, உழைப்பதற்கு மட்டுமே சக்தி உடையவர்களாய் இருக்கும் இந்த சமுதாயத்தில், இந்த அதிகாரங்களை வைத்திருப்பவர்களால் அவர்களுக்கான மனித உழைப்பு என்பது அவர்களது சேவைக்கான அவசியமாகவே மாறிவிடுகிறது. ஆகையால் மனிதனே ஒரு வியாபாரப் பொருளாகி விடுகிறான். ஆகவே, உழைப்பைக் குறைக்கும் முன்னேற்றங்கள் ஊதியத்தை உயர்த்துவதற்காக என்று இருந்தாலும் கூட ராணுவம் கலைக்கப்படுதல், உழைப்பை மிச்சப்படுத்துதல், வர்த்தகத் தேவையை குறைத்தல் ஆகியவைகளின் மூலம் ஊதியத்தை மட்டுபடுத்தி அதன் மூலம் உழைப்பாளிகளை பட்டினி நிலைக்கோ அல்லது வறிய ஏழ்மைக்கோ தாழ்த்தி விடும். உழைப்பைக் குறைக்கும் கண்டுபிடிப்புகள் மற்றும் முன்னேற்றங்கள் உழைப்பின் அவசியத்தையே ஒழித்து விடுவதற்காகவே கொண்டு வரப்பட்டால் அதன் விளைவு என்னவாக இருக்கும்? அப்படியானால் நில உரிமையாளர்களே நிலத்தினால் வரும் எல்லா செல்வங்களையும் பெறும்படியாய் இருக்குமல்லவா? அப்போது தொழிலாளிகளே தேவைப்படாத நிலை உண்டாகுமல்லவா? அப்பொழுது இவர்கள் பட்டினி கிடக்கவோ அல்லது நில உரிமையாளர்களின் தாராள குணத்தை நம்பி வாழ நேருமல்லவா?

“இப்படியாய் நில உரிமைகள் தனிப்பட்டவர்களின் சொத்தாக தொடர்கின்ற வரையில், சில மனிதர் மட்டும் நில உரிமையாளராய் மதிக்கப்பட்டு மற்ற மனிதர்கள் அவர்களது இரக்கத்தினாலேயே இந்த பூமியில் வாழ முடியும் என்று இருக்கும் வரையில் - இந்நாட்களின் தீமைகளை தவிர்க்கும் வகையில் எந்த ஒரு வழிமுறையையும் மனித ஞானம் வகுக்க முடியாது.”

இலவச நிலம் (அதன் மீதான வரியைத் தவிர) என்பதன் தத்துவமானது தனிப்பட்ட முறையில் நாம் பலன் அடைய முடியாவிட்டாலும் கூட, உடனடியாய் செயல்படுத்தப்படுவதை காண்பதில் நாம் திருப்திப்படக் கூடிய ஒரு நல்ல தத்துவமாகும். இதனால் ஏற்படும் நிலமதிப்பு சீரழிவானது சோஷ-ஸம் சொல்வதைப் போல் அல்லது அதைவிட அதிகப்படியானதொரு



அதிர்ச்சியை தோற்றுவிக்கக் கூடும். ஆயினும் இந்த சமுதாயத்துக்கு ஒரு தற்கா-க தீர்வை நிச்சயமாய் அது காண்பிக்கும். இது சோஷ-சத்தின் கொள்கைகளுக்கு இன்னும் கூடுதலாய் நிலைத்து நிற்கும் தன்மையை கொடுக்கக்கூடும். ஏனெனில் செல்வத்திற்கு ஆதாரமான நிலமானது எல்லா மக்கள் கையிலும் இருக்கும் பட்சத்தில், ஆரோக்கியமான தொழிலைச் சார்ந்த மக்கள் பட்டினி கிடக்கவேண்டிய அவசியம் என்றுமே இருக்கமுடியாது. குறைந்தபட்சம் தங்களது தேவையின் அளவிற்காவது எல்லாராலும் பயிர் செய்ய முடியும். இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் திரு. ஜார்ஜ் அவர்களால் மிகவும் திறம்பட காண்பிக்கப்பட்டபடி, இது ஒரு ஞானமும் நியாயமும் உடைய வழியாகவும், அத்தோடு தெய்வீகப் பிரமாணத்துடன் இசைந்து போகிற ஒன்றாகவும் இருக்கக்கூடும் என்று நாம் நம்புகிறோம். ஆனாலும் மனுகுலத்தின் எல்லா பாடுகளுக்கும் இது ஒரு “சர்வலோக நிவாரணி”யாக இருக்கமுடியாது. நீதியும், சத்தியமும் அவைகளுடன் எல்லா இருதயங்களும் இசைந்து வரும்படி கொண்டு வரப்படும் வரை தவித்து வேதனைப்படும் சிருஷ்டிகள் தவித்து வேதனைப்பட்டுக் கொண்டே இருக்கும். மேலும் சுயநலம் என்பது பா-ன் சத்தான ஆடையை எடுத்துக் கொண்டு, சத்தற்ற பாலை மட்டுமே விட்டுவைக்கும்.

இதுவரை கூறியபடி, நிலத்தின் மீதான ஒற்றை வரி மட்டுமே சமூக மற்றும் பொருளாதார கஷ்டத்தை எதிர் கொண்டுவிட முடியாது; அல்லது வரப்போகும் அழிவையோ அல்லது சமுதாய சீரழிவையோ தடுத்துவிட முடியாது; இதற்கான ஒரு எடுத்துக்காட்டை நாம் குறிப்பிடுகிறோம். இந்தியா பல நூற்றாண்டுகளாய் ஒற்றை வரியை, ஒரு நிலவரியை மட்டுமே கொண்டிருந்தது - நிலமானது பொதுவான ஒன்றாய் வைக்கப்பட்டு, கிராம கட்டுப்பாட்டின் கீழ் செயல்படுத்தப்பட்டது. இதன் பலனாய் இதனுடைய ஜனத்தொகையில் மூன்றில் இரண்டு பாகத்தினர் விவசாயிகளாய் இருக்கின்றனர். இது உலகில் வேறு எந்த நாட்டையும் விட இது பெரிய விகிதத்தில் இருக்கிறது. அநேக வருடங்களுக்குப் பிறகுதான் தனிமனித நில உரிமை என்பது அங்கு ஆங்கிலேயரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அதுவும் வெகு குறிப்பிட்ட குறைந்த பரப்பளவில் மட்டுமே. “திருப்தியும் சௌகரியமும்” உடையவர்கள்

என்று இந்திய மக்களை குறித்துக் கூறப்படலாம். ஆனால் நிச்சயமாய் அது அவர்கள் பணக்காரராயும் - ஆடம்பர, சௌகரியங்கள் யாவும் பெற்றவர்கள் என்பதனால் அல்ல. நவீன இயந்திரங்கள் வெகுவேகமாய் ஏற்கெனவே இருக்கும் மிகக் குறைவான அவர்களது வருவாயை இன்னும் குறைத்து, இதைவிட தரக்குறைவாய் வாழவோ அல்லது பட்டினி கிடக்கவோ அவர்களை கட்டாயப்படுத்துகிறது. பெருவாரியான ஏழைகள் மிகச் சாதாரணமான உணவை அரிதாய் உண்ணக்கூடும் என்பதை காட்டும் மிக நேர்த்தியான ஆதாரத்தை நாம் ஏற்கெனவே சுட்டிகாட்டியிருக்கிறோம். பக்கம் 527ஐ பார்க்கவும்.

ஒற்றை வரி அல்லது இலவச நிலம் என்ற ஆலோசனை தற்கா-கமான விமோசனமாகவே இருக்கக்கூடும். இதை அனுமதிக்க மட்டுமே நம்மால் முடியும்; ஏனெனில் சுயநலம் என்பது ஒரு திசையில் தடைசெய்யப்பட்டால் அது மறுதிசையில் வெடித்துவிடும்; "புதிய இதயங்கள்" மற்றும் "நல்ல எண்ணங்கள்" ஆகியவற்றைத் தவிர வேறு எதுவும் பலனளிக்காது; அத்தோடு இந்த "ஒற்றை வரிக் கொள்கையோ" அல்லது வேறு எந்தவொரு மனித தத்துவங்களோ இவைகளை ஏற்படுத்த முடியாது.

ஒரு வேளை மக்கள் நிலத்தை பெற்று இருக்கும் போது தங்களுக்கு உரியவைகளைத் தவிர வேறு பண்ணை உற்பத்தி பொருட்களை வாங்க மறுப்பது ஒரு முதலீட்டின் கூட்டுக்கு வெகு சாதாரணமான காரியமாக இருக்கக்கூடும். உற்பத்தியாளர்கள் வாழ்வதற்கு மட்டுமே போதுமானவற்றிற்கு அனுமதியளித்து அத்தோடு விவசாய உரம், பண்ணைக் கருவிகள், அவரது குடும்பத்தினரின் உடை மற்றும் வீட்டு உபயோக பொருட்கள் வரை - விவசாயிகள் வாங்கியே தீர வேண்டிய எல்லாப் பொருட்களின் மீதும் கட்டுப்பாட்டையும் அதிகபட்ச விலை நிர்ணயமும் செய்வதும் இவர்களுக்கு எளிதாக இருக்கும்.

தேவை மற்றும் விநியோகத்தின் நியதியானது இன்றைய நாளின் செல்வத்தின் மீதான பேராசையை திருப்தி செய்வதற்கு மிகவும் மந்தமாகவே செயல்படுகிறது.தொழிலாளி இந்த பிரமாணத்தின் செயல்பாட்டை நிறுத்த முடியாது. அதுமட்டுமன்றி இவர்கள் இயந்திரம் மற்றும் வளர்ந்துவரும் ஜனத்தொகை என இரண்டினாலும் நெருக்கப்படுகிறார்கள்; ஆனால் டிரஸ்டுகள், வியாபார குழுக்கள், கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள், முத-யவற்றை அமைத்து ஏராளவிற்கு விநியோகம் மற்றும் விலைகளை கட்டுப்படுத்தக் கூடும். நிலக்கரி வியாபார குழு என்பது இதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.



இந்த ஒற்றைவரி முறையானது சுயநலத்திற்கு எதிரான ஒன்றாக இருக்கக் கூடுமா? அது சக்தியற்ற ஒன்றாக இருக்கக்கூடும்!

ஆனால் ஒருவேளை அந்த இலவச நிலம் மற்றும் ஒற்றை வரி முறையானது வரும் நாட்களில் செயல்முறைக்கு வருமானால், ஒருவேளை பயிர் செய்யும் நிலங்கள் வரி விலக்கு அளிக்கப்படுமானால், ஒவ்வொரு பண்ணைக்கும் ஒரு வீடு, குதிரை, மாடு, கலப்பை மற்றும் அத்தியாவசிய பொருட்கள் கொடுக்கப்பட்டால், இதன் நிமித்தம் பயிரிடப்படும் தற்கால பரப்பளவு இரட்டிப்பாகி, தற்போதைய விளைச்சலும் இரட்டிப்பாகும். இது ஆரோக்கியமாக சாப்பிடுவதற்கு பயிர்கள், கோதுமை மற்றும் காய்கறிகளை பெருமளவில் உற்பத்தி செய்ய உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடும். உற்பத்தி அதிகமாக இருப்பதால் அதன் விலை குறையக் கூடும். அதனால் அது சந்தைக்கு அனுப்பப்படாமல் இருக்கக் கூடும். கையாளுவதற்கு சரியாக பணம் செலுத்தப்படாததால் ஆயிரக்கணக்கான எடை கொண்ட உருளைக் கிழங்கும், முட்டைக் கோசும் அழுகிப் போகும்படி விட்டுவிடப் படலாம். முதல் வருடத்தில் உழைக்க விருப்பமுள்ள வ-மையான ஆட்கள் இந்த முன் சொல்லப்பட்ட பண்ணைகளுக்கு ஆயிரக்கணக்கில் நகரங்களி-ருந்து கவரப்படலாம்; இது நகரத்து தொழிலாளர் போட்டியைச் சற்று தளரச் செய்து, நகரத்திலேயே தங்கிவிட்ட தொழிலாளிகளின் ஊதியத்தை தற்கா-கமாக உயர்த்தக் கூடும். ஆனால் இது ஒரேயொரு வருடம் தான் நீடிக்கும். தானியம் மற்றும் உருளைக் கிழங்குகளை உற்பத்தி செய்வதால், துணி மற்றும் வீட்டு உபயோக பொருட்கள் வாங்க இயலாத நிலையை இந்த விவசாயிகள் கண்டு கொள்ளும் போது, விவசாயத்தை கைவிட்டு, நகரங்களுக்கு திரும்பிச் சென்று அடிப்படை வசதிக்கு மேலாக கொஞ்சம் அதிகம் கிடைக்கக்கூடிய வேலையை ஏற்றுக் கொள்வர். இதனால் வாழ்வின் வசதி மற்றும் சௌகரியங்களின் பங்காக எது கிடைத்தாலும் அதற்கு தயாராகிவிடுவர்.

இலவச நிலம் என்பது பட்டினியை தவிர்க்கின்ற ஒன்று, ஆகையால் நல்லது. நமது வள்ளலான சிருஷ்டிகர் ஆதாமுக்கும் அவனது குடும்பத்துக்கும் பொதுவான வம்சாவழி சொத்தாக பூமியை கொடுத்தார் என்ற உண்மையை பார்க்கும் போது இதுவே சரியான ஒரு நிலையாகவும் இருக்கிறது. மேலும் யூதர்களுக்கு இருந்தது போல், ஒவ்வொரு ஐம்பதாவது வருடமும் கடனை ஒழிப்பதும், நிலங்களை திரும்பப் பெறுவதற்குமான யூபி-யை உலகம் முழுவதுமே பெற்றிருக்குமாயின் நமது நாட்களில் இருக்கும் கஷ்டங்களுக்குப் பெரும் உதவியாய் இருந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் யூதர்களிடையே இருந்தது போல் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் தற்போது இன்னும் இந்தியாவில் இருப்பது போலவே வெறும் சமன்படுத்தும் மருந்தாகவே இருக்கக்கூடும். உண்மையான நிவாரணம் என்பது - வரப்போகும் இப்பூமியில் ராஜாவாகிய - இம்மானுவேல் நிறுவப் போகும் மாபெரும் நிஜமான யூபி-யேயாகும்.

## பிற நம்பிக்கைகளும் அச்சங்களும்

தற்கால நிலைமையின் மேம்பாட்டுக்கான முற்போக்கான அநேகக் கொள்கைகளை நாம் கவனத்துடன் ஆராய்ந்தோம். ஆனால் இவைகள் எதுவுமே போதுமானவைகள் அல்ல என்பது தெளிவாகிறது. அத்தோடு கூட எண்ணிலடங்கா ஜனங்கள் இவைகள் தவறு என்று கண்டு இடைவிடாமல் பிரசங்கம் செய்து ஜெபித்தும் வருகிறார்கள்; அத்தோடு உலகின் இந்த செயல்பாட்டை நிறுத்துவதற்கு இவர்களுக்கு யாராவது ஒருவர் வேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் சாத்தியமான ஒன்றை யாருமே பார்க்கவோ அல்லது பரிந்துரைக்கவோ இல்லை.

ஆனால் இதனுடன் சம்பந்தப்பட்டதை நாம் குறிப்பிட மறந்துவிடக் கூடாது. அதாவது சபைகள், சமீபத்தில் நடக்கப்போகிற பேராபத்தைத் தடுத்து சமுதாயத்தில் புரட்சிகரமான மாறுதலை ஏற்படுத்தி புதிய மேலானதொரு அஸ்திவாரத்தின் மேல் அதை மறு நிர்மாணம் செய்ய முடியும் என்று சில ஆத்துமாக்கள் வீணாய் கற்பனை செய்கின்றனர். மேலும் அவர்கள் சபைகள் எழுச்சி பெற்றால் தான், கிறிஸ்துவுக்காக உலகை ஜெயித்து, அன்பை ஆதாரமாகக் கொண்டு தேவனுக்கும் உண்மையுள்ளவர்களாயும், சகமனிதருக்கான சமமான அன்பு ஆகியவற்றின் மீது தேவனுடைய ராஜ்யத்தை பூமியின் மேல் அவர்களால் ஸ்தாபிக்க முடியும் என்கின்றனர். அவர்களில் இன்னும் சிலர் சபைகளில் கிறிஸ்துவின் - சிந்தையை பெற்றிருப்பதே கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையாக இருக்கக்கூடும் என்றும் கூட சொல்கிறார்கள்.



இந்த கோட்பாடு எவ்வளவு நம்பிக்கையற்ற சாத்தியமில்லாத ஒன்றாக இருக்கிறது. இதை குறிப்பிடுவது மிகவும் அவசியமாய் இருக்கிறது. அதனுடைய பலம் என்று அவர்களால் கருதப்படும் - எண்ணிக்கை என்பது உண்மையில் அதனுடைய பலவீனமே. அவர்கள் 30 கோடி கிறிஸ்தவர்கள் என்ற எண்ணிக்கையை பார்த்து எவ்வளவு பலம் என்று கூறுகின்றார். நாம் அதே எண்ணிக்கையை பார்த்து - எப்படிப்பட்டதொரு பலவீனம் என்று நாம் கூறுகிறோம்.

இந்த மிகப்பெரும் எண்ணிக்கை அன்பினால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட பரிசுத்தவான்களுடையதாக இருக்குமானால் உண்மையில் ஒரு சக்தி இருக்கக்கூடும். அத்தோடு இவர்கள் இந்த உண்மை சூழ்நிலையை கண்டு விழித்தெழுந்தால், சமுதாயத்தை உடனே அவர்களால் புரட்சிகரமானதாக மாற்றிவிடக்கூடும். ஆனால் ஐயோ! "களைகளும்," "பதரும்" அதிகமாய் நிற்கின்றன. "கோதுமை" வகுப்பாரோ மிகச்சிறிய அளவிலேயே இருக்கின்றனர். மாபெரும் மேய்ப்பனானவர் கூறியபடி அவருடையது ஒரு "சிறு மந்தையே," அது அவர்களது மேய்ப்பனைப் போன்று "புகழோ, செல்வாக்கோ" இல்லாதவர்கள். மேலும் அவர்களில் "மாம்சத்தின்படி ஞானிகள் அநேகரில்லை, வல்லவர்கள் அநேகரில்லை, பிரபுக்கள் அநேகரில்லை." *(1கொரி 1:26)* "என் பிரியமான சகோதரரே கேளுங்கள், தேவன் இவ்வுலகத்தின் தரித்திரரை விசுவாசத்தில் ஐசுவரியான்களாகவும், தம்மிடத்தில் அன்பு கூறுகிறவர்களுக்குத் தாம் வாக்குத்தத்தம் பண்ணின ராஜ்யத்தைச் சுதந்தரிக்கிறவர்களாகவும் தெரிந்து கொள்ளவில்லையா?" *(யாக் 2:5)*

இல்லவே இல்லை! சிறுமந்தையில் இருப்பவர்களுக்கு கிறிஸ்துவின் சிந்தை அவர்களிடத்தில் ராஜ்யத்தைக் கொடுக்கும் அளவிற்கு போதுமானதாக இல்லை! இந்த சிந்தையைப் பெற்றவர்கள் இல்லாமல் சபை என்றுமே இருந்ததில்லை. நம்மை

விட்டு கர்த்தர் பிரிவதற்கு முன் கூறியபடி, யுகத்தின் முடிவுவரை அவர் நம்முடன் இருப்பார். எனவே அது நிறைவேறிற்று. ஆனால் (சரீரப் பிரகாரமாய்) யூத யுகத்தின் முடிவில் அவர் நம்மைவிட்டுப் போனதுபோல அதேவிதமாய் இந்த யுகத்தின் முடிவில் அவர் மறுபடியும் வருவதாகவும் கூட வாக்குத்தத்தம் செய்தார். அவர் இல்லாதபோது அவருக்காக உண்மையுள்ளவர்கள் யாவரும் "உபத்திரவத்தை அனுபவிப்பார்கள்" என்று நமக்கு உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார். அதாவது அவர் மறுபடியும் திரும்பவந்து அவர்களை மீட்டுக் கொள்ளும்வரை, தமது ராஜ்யத்தின் உடன் சுதந்திரவாளிகள் "தீமையை அனுபவிக்க" வேண்டும் என்றார். அதன் பிறகு அவர்களது உண்மை விசுவாசத்துக்கும் பாடுகளுக்கும் வெகுமதியாக மகிமை, கனம் மற்றும் சாவாமையை அவர்களுக்கு கொடுத்து அவரது சிங்காசனத்தில் அதன் அதிகாரத்தில் ஒரு பங்களித்து, நீதியான அரசாட்சியாலும், சத்தியத்தின் அறிவினாலும் இவ்வுலகத்தை ஆசீர்வதிக்கவும், மேலும் நீதியின் ஊழியக்காரரிடையே வேண்டுமென்ற அநீதி செய்வோரை முடிவில் அழிக்கவும் அதிகாரம் கொடுப்பார். அதுவுமல்லாமல் ஆவியின் முதற்பலன்களைப் பெற்ற நாமும் கூட (ரோம 8:23) நம்முடைய சரீர மீட்பாகிய புத்திரசுவிகாரம் வருவதற்குக் காத்திருந்து, நமக்குள்ளே தவித்து பிதாவின் வேளைக்காகவும், பிதாவின் ஈவளிக்கும் விதத்துக்காகவும் காத்திருக்கவேண்டும். இந்த ஆசீர்வாதங்களுக்கான நேரம் தற்போது சமீபத்தில் இருக்கிறது என்பதை அவர் மிகத் தெளிவாய் காண்பித்திருக்கிறார். அப்பொழுது இவ்வுலகத்திற்கு உபத்திரவ காலம் தண்டனையாகக் கொடுக்கப்படும். அதற்குமுன் சிறுமந்தையான பரிசுத்தவான்கள் தப்பி மறுரூபமாக்கப்பட்டு அவரது ராஜ்யத்தில் மகிமையடைய வேண்டும்.

ஆனால் செல்வமும், கல்வியும் இவ்வுலகை ஜெயம் கொள்ள தங்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று யாராவது துணிச்சலாய் கூறமுடியுமா? "கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்களான" பேர் சபைக்கு இந்த சிலாக்கியத்தை தேவன் கொடுத்திருக்கிறார். ஆயினும் அந்த சந்தர்ப்பங்கள் பெருமை, அகந்தை மற்றும் நம்பிக்கை துரோகம் ஆகியவற்றை வளர்க்கும்படி - எதிராக செயல்படுவதாகக் காணப்படுகிறது. இது சமுதாயத்தின் சீரழிவில் தான் போய் முடியும்.



"மனுஷ குமாரன் வரும்போது பூமியிலே விசுவாசத்தைக் காண்பாரோ?"

### ஒரே நம்பிக்கை - நம்பியிருக்கிற "அந்த ஆனந்த பாக்கியம்"

"நாம் நம்பியிருக்கிற ஆனந்த பாக்கியத்துக்கும், மகா தேவனும் நமது இரட்கருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய மகிமையின் பிரசன்னமாகுதலுக்கும் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம்." "அந்த நம்பிக்கை நமக்கு நிலையும் உறுதியும் திரைக்குள்ளாகப் போகிறதுமான ஆத்தும நங்கூரமாயிருக்கிறது." "உங்கள் மனதின் அரையைக் கட்டிக் கொண்டு, தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களாயிருந்து; இயேசு கிறிஸ்து வெளிப்படும் போது உங்களுக்கு அளிக்கப்படும் கிருபையின் மேல் பூரண நம்பிக்கையுள்ளவர்களாயிருங்கள்." *தீத்து 2:13; எபி:6:19; 1பேது 1:13*

மனுக்குலத்தையே ஏழை, பணக்காரர் என்று இரண்டு பிரிவுகளாய் பிரிப்பதற்காக இவ்வளவு செயல்படுகிற "தேவை மற்றும் விநியோகம்" குறித்த இந்த வெறுப்பான கேள்வியை கண்ணோக்கும் போது, இருவகுப்பார் மீதும் கூடுமான வரையில் கடுமையான விமர்சனத்தை தவிர்த்திருக்கிறோம். ஏழை, பணக்காரர் யாவரையும் ஒரேவிதமாக - மனுகுலத்தின் மிகப் பெரும்பான்மையோரின் மீது ஆதிக்கம் செய்கின்ற சுயநலத்தின் (ஆதாமின் வீழ்ச்சியின் பலன்) விளைவுதான் தற்கால நிலைமை என்பதைக் காண்பிக்க நாம் பிரயத்தனம் செய்திருக்கிறோம். ஆழப்பதிந்து விட்ட இந்த சுயநலத்தின் அடிப்படை நியதிகள் ஒரு சிறு எண்ணிக்கையாரால் (முக்கியமாய் ஏழைகள்) மிகவும் வெறுக்கப்படுகின்றன. இவர்கள் கிறிஸ்துவைக் கண்டுக் கொண்டவர்களாய், இதய பூர்வமாய் அவரது சிந்தைக்கும், அன்பின் பிரமாணத்துக்கும் கீழ் வந்து, எல்லா சுயநலத்தையும் விருப்பத்துடன் விட்டுவிலகலாம். ஆனால் அது முடியவில்லை. இந்த பிரமாணங்கள் அவ்வப்பொழுது சிறு வியாபாரிகள், ஒப்பந்தக்காரர் மற்றும் தொழிலாளிகளை சூழ்ந்து நெருக்குகிறது. இருப்பினும் ஒருவேளை இன்று இருக்கும் பணக்காரர்கள் எல்லோரும் இறந்து, அவர்களது செல்வம் யாவும் விகிதாச்சாரப்படி பிரித்து விநியோகிக்கப்பட்டாலும், மறுபடியும் ஒரு சில

வருடங்களுக்குள்ளேயே இந்த விதிகள் இதேவிதமான ஒரு சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிடும் என்கிற அளவிற்கு இதன் நடவடிக்கை இருக்கிறது. உண்மையில், இன்றைய கோடீஸ்வரர்களில் அநேகர் ஏழைச் சிறுவர்களாய் இருந்தவர்களே. பெரும்பாலான மனிதர்கள் எப்படிப்பட்ட சட்டத்தை இயற்றினாலும் அது மனிதனுடைய பேராசை மற்றும் சுயநலத்தை அப்பியாசப்படுத்த அவனை கவர்ந்து இழுக்கும். மேலும் இது முன்னேற்றத்தை அழித்துவிட்டு - மிக வேகமாய் நாகரீக வளர்ச்சியை அஜாக்கிரதை, சோம்பேறித்தனம் மற்றும் பண்பற்ற நிலைமைக்கு பின்னோக்கி திருப்பிவிடும்.

ஆயிரவருட அரசாங்கமாகிய நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தில் தான் இவ்வுலகத்துக்கு ஒரேயொரு நம்பிக்கையிருக்கிறது. தேவனால் அநேக காலங்களுக்கு முன்னமே வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட ஒரு தீர்வு. அதன் குறித்த காலம் வரும்வரை தாமதப்படுகிறது. மேலும் தற்போது அது வாசலருகே நிற்கிறது. தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். இன்னும் ஒருமுறை மனிதனுடைய முடிவானது தேவனுடைய சந்தர்ப்பமாக இருக்கும். மனுகுலத்தின் புத்திசாதுர்யம் மற்றும் திறமை யாவும் தீர்ந்து, தீர்வு ஒன்றைத் தேடி பெறாதிருக்கும் நிலைமையில் “சகல ஜாதிகளாலும் விரும்பப்பட்டவர் வருவார்.” உண்மையில் அனுபவம் என்னும் பள்ளியில் மாபெரும் பாடத்தை கற்பிக்க இது ஒரு தெய்வீக ஏற்பாடாக காணப்படும். இவ்வாறாகவே யூதர்களுக்கு நேரடியாய் (நாமும், மற்றெல்லா மனிதரும் மறைமுகமாய்) நியாயப்பிரமாணத்தின் கிரியைகளினால் (வீழ்ந்துபோன) எந்த மனுஷனும் தேவனுக்கு முன்பாக நீதிமானாக்கப்படுவதில்லை என்ற மாபெரும் பாடம் கற்றுக் கொடுக்கப்பட்டது. இவ்வாறாக கிறிஸ்துவின் மூலமான மேலான புதிய உடன்படிக்கையின் கிருபைக்கு தமது பிள்ளைகளை இழுக்கிறார்.

“நீதியைச் சரிக்கட்டும் நாளாகிய” உபத்திரவத்தின் காலத்துடன் இந்த யுகம் முடிவு பெற்று, ஆயிரவருட அரசாட்சியின் காலம் துவங்கும். இது தவறாய் உபயோகிக்கப்பட்ட சிலாக்கியங்களுக்காக பதிலளிப்பதாய் மட்டுமே இல்லாமல்,



மனிதனுடைய முரட்டாட்டத்தை மாற்றி தாழ்மைப்படுத்தி அவர்களை “ஆவியில் எளிமை” உள்ளவர்களாய் மாற்றி மாம்சமான யாவர் மீதும் ஊற்ற தயாராயிருக்கும் பெரிய ஆசீர்வாதங்களுக்கு தயாராக்கவுமே ஆகும். *(யோவே. 2:28)* இவ்வாறாய் அவர் காயத்தை ஆற்றுகிறார்.

ஆனால் தெய்வீக ஏற்பாடுகளைக் குறித்து அறியாதவர்கள், இந்த மனித முறைமைகள் யாவும் தோற்றுப்போகும் போது, தேவனுடைய ராஜ்யம் எப்படி நிறுவப்படும்? என்றும் எப்படிப்பட்ட மாறு பட்டதொரு திட்டத்தை அது அறிமுகப்படுத்தும் என்றும், அதனுடைய திட்டங்கள் தேவவார்த்தையில் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால், இப்போதே ஏன் அதை மனிதன் செயல்படுத்தி, பெரிய உபத்திரவத்தை தவிர்க்கக் கூடாது என்றும் ஒரு வேளை கேள்வி எழுப்புவர்.

தேவனுடைய ராஜ்யம் மக்களுடைய ஓட்டெடுப்பின் மூலமோ அல்லது பிரபுக்கள் மற்றும் ஆட்சியாளரது ஓட்டெடுப்பின் மூலமோ நிறுவப்படாது என்று பதிலளிக்கிறோம். ஏற்ற காலத்தில் “உரிமைக்காரரான” அவர் தமது விலையேறப் பெற்ற இரத்தத்தால் அதை வாங்கியவர் ஆளுகையை எடுத்துக் கொள்வார். தம்முடைய மாபெரும் அதிகாரத்தையும் ஆளுகையையும் தாமே எடுத்துக் கொள்வார். அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி, “இரும்புக் கோலால் அவர்களை (ஜாதிகளை) ஆளுவார்; அவர்கள் மண்பாண்டங்களைப் போல நொறுக்கப்படுவார்கள்.” *(வெளி 2:27)* அவர்“தமது சினமாகிய உக்கிர கோபத்தையெல்லாம் அவர்கள்மேல் சொரியும்படி ஜாதிகளை சேர்த்து ராஜ்யங்களைக் கூட்டுவார். பூமியெல்லாம் அவரின் எரிச்ச-ன் அக்கினியினால் அழியும்; (அவர்கள் தாழ்மையடைந்து அவரது ஆலோசனையைக் கேட்டு, பின்பற்றத் தயாரான பின்பு) அப்பொழுது அவர்களது பாஷையை சுத்தமான பாஷையாக மாறப்பண்ணுவார். அதனால் அவர்கள் ஒருமனப்பட்டு அவரது நாமத்தைத் தொழுதுகொண்டு அவருக்கு ஆராதனை செய்வார்கள்.” *செப் 3:8,9*

மனிதனால் எதிர்க்க முடியாத ஒரு வல்லமை மற்றும் அதிகாரத்தினால் மட்டும் ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படாமல், ஆயிரவருட

ஆட்சிகாலம் முழுவதும் அது தொடரும் படியானதாகவும் கூட இருக்கும். ஏனெனில் நீதியின் சத்துருக்களை அழிப்பதே இந்த ஆளுகையின் முழுமையான முக்கிய நோக்கம் ஆகும். “எல்லா சத்துருக்களையும் தமது பாதத்திற்கு கீழாக்கிப் போடும் வரை அவர் ஆளுகை செய்வார்.” “அவருடைய சத்துருக்கள் மண்ணை நக்குவார்கள்.” “அந்தத் தீர்க்கத்தரிசியின் (மோசேக்கு நிஜமான மகிமையான கிறிஸ்து) சொற்கேளாதவன் எவனோ, அவன் ஜனத்தி-ராதபடிக்கு நிர்மூலமாக்கப்படுவான்,” இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவான்.

சாத்தான் கட்டப்பட்டு - அவனது ஒவ்வொரு வஞ்சகமும், தவறான வழிகாட்டுதலும் தடுக்கப்படும் - இதனால் மனிதருக்கு தீமை நன்மையைப் போல் தோன்றுவது இனிமேலும் இருக்காது. அல்லது நன்மை தீமையைப் போல தோன்றுவதும் இருக்காது; சத்தியம் மனிதனுக்கு இனிமேல் பொய்யைப் போலவும் அல்லது பொய் மெய்யைப் போலவும் தோற்றமளிக்காது. (வெளி 20:2)

ஆனால் இதுவரை காண்பித்தபடி அந்த ஆளுகை அதிகாரம் உடையதாக மட்டுமே இருக்காது. அத்தோடு கூட இரக்கமும் சமாதானமும் கொண்ட ஒ-வ மரக்கிளையாக - உலகமனைத்திலும் இருந்து பூமியிலே அவரது நியாயதீர்ப்புகள் நடக்கும் போது பூச்சக்கரத்துக்குடிகள் நீதியைக் கற்றுக் கொள்ளும்படியான அதிகாரமுடையதாயும் இருக்கும். (ஏசா 26:9) பாவத்தால் குருடாக்கப்பட்ட கண்கள் திறக்கப்படும்; உலகமே நன்மை தீமையையும், நீதியையும், அநீதியையும் - தற்போதிருக்கும் வெளிச்சத்துக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட “ஏழத்தனையான” வெளிச்சத்தில் காணும். (ஏசா 30:26; 29:18-20) இப்போதிருக்கும் தகாததைச் செய்யும் வெளித் தோற்றமான தூண்டுதல்கள் பெரும்பாலும் களைந்துவிடப்படும்; தீமைகள் அனுமதிக்கப்படவோ, இடங்கொடுக்கப்படவோ மாட்டாது; ஆனால் பாவிகள் மீது தீவிரமான, நிச்சயமான ஒரு தண்டனை சடுதியில் வரும்; அந்த காலத்தின் தகுதியும் மகிமையும் உடைய நியாயதிபதிகளால் நீதியாக நியாயத்தீர்ப்பு கொடுக்கப்படும். எளியவர் மீது மனதுருக்கம் உடையவராயிருப்பார்கள். 1கொரி 6:2; சங் 96:13; அப் 17:31



இந்த நியாயதிபதிகள் தங்கள் கண் கண்டபடி நியாயம் தீர்க்காமலும் தங்கள் காது கேட்டபடி தீர்ப்புச் செய்யாமலும் நீதியின்படி நியாயம் விசாரிப்பார்கள். (ஏசா 11:3) எந்தத் தவறும் நடக்காது; தீய செயல்கள் அனைத்தும் அதனுடைய நியாயமான பலனை பெறும். இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் தீமை செய்யக்கூடிய முயற்சியும் கூட விரைவாய் முடிவுக்கு வரும். முழங்கால்கள் யாவும் முடங்கும் (அப்போது இருக்கிற அதிகாரத்திற்கு), நாவுகள் யாவும் பாவங்களை அறிக்கை பண்ணும் [நீதியினிடத்தில்]. (பி- 2:10,11) பின்பு அநேகரிடையே படிப்படியாய் பெரும்பாலும், புதிய செயல்பாட்டின் காரியங்கள் சிலருடைய இருதயங்களில் தோன்ற ஆரம்பிக்கும், முதலாவது கீழ்ப்படிதல் என்பது ஆதிகாரத்தினால் வந்து கொண்டிருந்தது மாறி, கீழ்ப்படிதல் என்பது அன்பினாலும் நீதியை மதிப்பதினாலும் வரும். மேலும் முடிவில் கட்டாயத்தினால் மட்டுமே கீழ்ப்படிகிற யாவரும் - இரண்டாம் மரணத்தின் மூலம் நிர்மூலமாக்கப்படுவார்கள். வெளி 20:7-9; அப் 3:23.

இவ்வண்ணமாய் அன்பின் பிரமாணமும், சட்டமும் அமுல்படுத்தப்படும். பெரும்பான்மையினரின் சம்மதத்தோடு இல்லாமல், எதிர்ப்போடு இது நடக்கும். இது குடியரசு ஆட்சியி-ருந்து பின்னிட்டு போய் ஒரு ஏகாதிபத்திய ஆட்சியின் கீழ் தற்கா-கமாய் ஒரு ஆயிர வருடத்துக்கு இருக்கும். இப்படிப்பட்ட இந்த ஏகாதிபத்திய ஆட்சி ஒரு துன்மார்க்கனிடமோ அல்லது ஒரு தகுதியற்றவனிடமோ இருந்தால் அது மிகப்பயங்கரமாய் இருக்கும்; ஆனால் அந்த யுகத்தின் சர்வாதிகாரியானவர் - சமாதானப் பிரபுவாகிய நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து என்று கூறும் போது நமது எல்லா பயங்களி-ருந்தும் தேவன் நம்மை விடுவிக்கிறார். இந்த கிறிஸ்து மனிதனுடைய நலன்களின் மேல் அக்கரை கொண்டு, நமது “ஈட்டுக்கிரயமாக” தமது ஜீவனைக் கொடுத்தவர்; புதிய உடன்படிக்கைக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவரது கிருபையை ஏற்றுக் கொள்ளும் யாவரையும் அவர்களது பாவ அழுக்கி-ருந்து தூக்கியெடுத்து பூரணத்துக்கும் தெய்வீக ஆசீர்வாதங்களுக்கும் திருப்புவர்.

தேவன் வரையறுத்த இந்த வழிமுறை ஒன்று மட்டுமே பாவம், துரோகம், சுயநலம் நிறைந்த உலகத்தின் சூழ்நிலைக்கு

தேவை என்பது ஆயிரவருட அரசாட்சியின் ஆரம்பத்தில் யாவருக்கும் வெளிப்படையாய் தெரியும். உண்மையில், உலகத்தின் மாபெரும் தேவை என்பது வ-மையும் நீதியுமான ஒரு அரசாங்கம் என்று சிலர் ஏற்கெனவே கண்டிருக்கின்றனர். இன்னும் அதிகமதிகமாய் அவர்கள் காணத்துவங்கியது என்னவெனில் - புதிதாக்கப்பட்ட சித்தங்கள், புதிதாக்கப்பட்ட இருதயங்கள், கிறிஸ்துவின் சிந்தை ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கும் - பெரிதும் மனமாற்றம் அடைந்தவர்கள் மட்டுமே மிகச்சரியான சுதந்திரத்தை பத்திரமாக பாதுகாக்கமுடியும் என்பதாகும்.

## தேவ ஜனத்தின் மிகச்சரியான மனோபாவம்

ஆனால் சிலர் கேள்வியெழுப்பக்கூடும். சத்தியத்தின் வெளிச்சத்தில் இந்த காரியங்களை காண்பவர்கள் இப்போது செய்ய வேண்டியது என்ன? நமக்குச் சொந்த நிலம் இருப்பின் அதை கொடுத்துவிடவோ அல்லது கை விடவோ வேண்டுமோ? இல்லை ; உண்மையாகவே தேவைப்படும் ஏழைக்கு அதை கொடுத்தால் தவிர வேறு எந்த நன்மையும் இதனால் ஏற்படாது. அத்தோடு அதை பயன்படுத்துவதில் அவன் தோல்வியைக் கண்டால், அவன் தனது துரதிருஷ்டத்துக்குக் காரண கர்த்தாவாகிய உங்களைத்தான் நிந்திக்கக்கூடும்.

ஒருவேளை நாம் விவசாயிகளோ, வியாபாரிகளோ அல்லது உற்பத்தியாளராகவோ இருந்தால், ஆயிரவருட அரசாட்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு நாம் வியாபாரம் செய்ய ஆரம்பிக்கலாமா? இல்லை ; ஏனெனில் ஏற்கெனவே காண்பிக்க பட்டபடி, இப்படிச் செய்வது உங்களுக்கு பொருளாதார சீர்கேட்டையும், உங்களுக்கு பணம் கொடுப்பவர்களுக்கும் உங்களை சார்ந்தவர்களுக்கும் தீங்கையும் கொடுப்பதுடன், உங்கள் தொழிலாளர் மீதும் இது கேடு விளைவிக்கும்.

இப்போது நாம் அறிவுறுத்துவது எல்லாம் நமது சாந்தகுணம் எல்லா மனிதருக்கும் தெரியவேண்டும் என்பதே ; யாரையும் கஷ்டப்படுத்துவதை தவிர்க்கலாம்; நியாயமான ஊதியம் அல்லது லாபத்தில் பங்கைக் கொடுக்கலாம்; எவ்விதத்திலும் நேர்மையின்மையைத் தவிர்ப்போம்; "மனுஷருக்கு முன்பாக



யோக்கியமானவைகளை செய்ய நாடுங்கள்." "போதுமென்கிற மனதுடனே கூடிய தேவ பக்திக்கு" முன் மாதிரியாக இருப்போமாக - அத்தோடு எப்போதும் சொல்லாலும், கிரியையாலும் கொடுமையை மட்டுமன்றி அதிருப்தியையும் தடைசெய்வோமாக; விசுவாசத்தோடும் முழுமையான அர்ப்பணிப்போடும் - வருத்தப்பட்டு பாரம் சுமப்பவரை கிறிஸ்துவிடமும் தேவ வசனத்திடமும் வழி நடத்த பார்ப்போமாக. தேவனுடைய கிருபையால் நீங்கள் செல்வத்தின் உக்கிராணக்காரரானபடியால் - அதை பூஜிக்க வேண்டாம். அல்லது உங்களது வாரிசுகள் துஷ்பிரயோகம் செய்யவோ, அதன் மீது சண்டையிடவோ காரணமாக்கக்கூடிய அளவிற்கு - அதை எவ்வளவு அதிகமாய் சேர்த்துவைக்க முடியும் என்று தேடாமலும் இருக்கவேண்டும்; ஆனால் அதை - உங்கள் சௌகரியப்படி உபயோகப்படுத்துங்கள் - அது உங்களுடையதோ அல்லது உங்களுக்காக மட்டுமே உபயோகிக்க சேர்த்துவைக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றோ அல்ல. ஆனால் அது உங்களுடைய பாராமரிப்பின் கீழ் மகிழ்ச்சியாக ஊழியத்திற்கு செலவு செய்யப்படவும், நமது ராஜாவின் மகிமைக்காகவும் தேவனால் கொடுக்கப்பட்ட ஒன்று.

நடைமுறை வாழ்க்கையில் நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய விஷயங்களைக் குறித்து ஒரு ஆலோசனையாக நாம் கீழ்க்கண்டவைகளைக் கூறுகிறோம். இது நமது அரை மாத சஞ்சரிகையின் வாசகர் ஒருவர் அனுப்பிய கடிதம் மற்றும் அதற்குண்டான பதிலும் ஆகும். அதில் பிரசுரிக்கப்பட்ட இது பிறருக்கும் உபயோகமாய் இருக்கும்.

## இந்த உலகத்தில் ஆனால் இந்த உலகத்துக்குரியவர்களாய் அல்ல

பென்சில் வேனியா

*அன்புள்ள சகோதரரே : கடந்த ஞாயிறு எங்களது கூட்டத்தில் ரோமர் 12:1 -ருந்து ஒரு பாடத்தை நாங்கள் பெற்றோம். இதி-ருந்து நமது அர்ப்பணிக்கப்பட்ட காலத்துக்கு உபயோகமான விதத்தில் உங்களுக்கு சிலவற்றை அளிக்கிறோம். நான் மளிகை கடை*

வியாபாரத்தில் இருக்கிறேன். ஆனால் இந்த வியாபாரம் பெரும்பாலும் 'நிரந்தர விழிப்பை' இக்காலத்தில் எதிர்பார்க்கிறது.

எனக்கு அநேக முறை எழும்பும் கேள்வி என்னவெனில், அர்ப்பணம் செய்தவர்களில் ஒருவனாக இருக்கும் நான், இப்போது செயல்படுவதைப் போல் செய்து, பழக்கவழக்கத்தை பாராமரித்து, அதற்காக இப்படிப்பட்ட முயற்சிகளை செய்ய வேண்டுமா? நான் வாரந்திர விலைப்பட்டியலை வெளியிடுகிறேன். அநேக சமயங்களில் பொருட்களை அதன் கொள்விலைக்கும் குறைவாக உண்பதற்கு கொடுத்துவிடுகிறேன். அத்தோடு மிகவும் லாபகரமான பொருட்களைப் 'பரிசு'களாக நான் கொடுத்துவிடுகிறேன்; இப்படிப்பட்ட செயலை விருப்பத்தின் காரணமாய் செய்யவில்லை. ஆனால் எனது எல்லா போட்டியாளர்களுமே இதையேதான் செய்கின்றனர். அத்தோடு எனது வியாபாரத்தையும் வாழ்க்கையையும் பாரமரிக்கும்படி (நான் வசதியற்றவன்) இந்த விதத்தைப் பின்பற்றும்படி வற்புறுத்தப்படுகிறேன்.

இவ்வகையான செயல்முறையின் மற்றொரு ஆட்சேபனைக்குரிய அம்சம் என்னவெனில், அது இதே வியாபாரத்தில் இருக்கும் எனது பெலவீனமான சகோதரரை இது பிழிந்தெடுப்பதுதான். அவர்களில் அநேகரை நான் அறிவேன். அவர்களில் சிலர் விதவைகள் - இவர்கள் இந்த பொருட்களை விற்பதன் மூலம் ஒரு நேர்மையான வாழ்வை பெறுவதற்கு முயற்சி செய்பவர்கள்; ஆனால் என்னுடைய மேலான எண்ணங்களை காற்றில் பறக்கவிட்டு, யாரை அது நோகடித்தாலும் கூட அதை தொடரும்படி கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறேன். சமீபத்தி-ருப்பதாக நாம் நம்புகிற யுகத்தில், சுயநலம் என்னும் பள்ளத்தாக்கி-ருந்து மனுக்குலத்தை கைதூக்கிவிட வேண்டிய வேலையில் வித்தகருக்கு உடனிருக்க முயற்சி செய்கிற ஒருவனுடைய பாவ அறிக்கை. இந்த எனது செயலை நீங்கள் நியாயப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் முயற்சி செய்யவில்லை. ஆனால் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம் செய்யப்பட்ட பிள்ளையாக - தற்காலத்தில் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் எனக்கு, பெரிய மீன் பல சின்ன மீன்களை சாப்பிடுவது போன்ற இந்த ஒரு விஷயத்தில் உங்களது கருத்துக்களை நான் ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கிறேன்.



கிறிஸ்துவுக்குள் உங்கள் சகோதரன்,

இதற்கான பதில்: நீங்கள் குறிப்பிட்டிருக்கும் இந்த நிலைமை பெரும்பாலும் எந்தவகை வியாபாரத்திலும் சாதாரணமாய் காணப்படுகிற ஒன்று. அதிலும் நாகரீக வளர்ச்சியடைந்த உலகத்தில் இது தொடர்ந்து அதிகரித்து வருகிறது. இது நமது காலக் கட்டத்தின் பொதுவான உபத்திரவத்தின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. இயந்திரங்களின் பெருக்கம் - மனித குடும்பங்களின் பெருக்கம் ஆகிய இரண்டுமே ஊதியத்தை குறைத்து, நிலையான வேலைவாய்ப்பை மிகவும் நிச்சயமில்லாததாக்குகிறது. வியாபாரத்தில் ஈடுபட பலபேர் நாட்டமுடன் இருக்கின்றனர். போட்டிகள், சிறு லாபங்கள் ஆகியவை ஏழைகளுக்கு உபயோகமாய் இருந்தாலும்,வியாபார ரீதியில் சிறு கடைகளையும், விலை உயர்வையும் நசுக்குகிறது. இதன் விளைவின் பலனாய், சிறு கடைகளும் சிறு தொழிற்சாலைகளும் பெரியவைகளுக்கு வழிவிட்டுவிடுகின்றன. மேன்மையான பொருளாதார ஒழுங்குகள், நல்ல சேவை மற்றும் குறைந்த விலையுமே இதற்கு காரணம். பழங்காலத்து சிறிய கடையில் - ஊசிப்போன சரக்குகள், அதிகவிலை, அலட்சியமான சேவை ஆகியவற்றை ஒப்பிடும் போது, அதிக அளவு சரக்குகளின் கையிருப்பு, புத்தம் புது சரக்குகள், குறைந்த விலை மற்றும் மேலான சேவை ஆகியவை மக்களுக்கு சாதகமாய் இருக்கின்றன. கடைகளை நவீனப்படுத்த முடியாதவர்களாக சில ஏழை விதவைகள் அல்லது குறைந்த வசதி படைத்தவர்கள் மன ரீதியில், சரீர ரீதியில் மற்றும் பொருளாதார ரீதியில் கஷ்டப்படவும் கூடும். ஒருவேளை இவர்களும் கூட நிலவுகிற சூழ்நிலையை பரந்த கண்ணோட்டத்தில் பார்ப்பார்களேயாகில் தங்களுடைய சொந்த விஷயத்தில் அசௌகரியம் திணிக்கப்பட்டாலும் பொது நலனில் மனமகிழ்வார்கள். இவர்கள் தற்போது லாபமடைபவர்களுடன் சேர்ந்து மனமகிழ்ந்து, வரப்போகும் ராஜ்யத்துக்காக பொறுமையுடன் காத்திருக்கக்கூடும். அந்த ஆட்சியில் தற்காலத்தைக் காட்டிலும் தேவ ஆசீர்வாதங்கள் அதிகமாய் எல்லோருக்கும் பொதுவான ஒன்றாக இருக்கும். ஆனால் 'புதிய சுபாவத்தையும்' அதன் அன்பையும் பெற்றுக் கொண்டவர்களாலேயே இப்படியான

சுயநலமற்ற விதத்தில் காரியங்களை கண்ணோக்கும்படி எதிர்பார்க்க முடியும். எனவே தற்போதைய வர்த்தக போட்டியானது கலப்படமில்லாத தீமை அல்ல. மாபெரும் ஆயிரவருட யுகத்துக்குள் நுழைவதற்கு முன்னால் உலகுக்கு கொடுக்கப்படும் ஒரு மாபெரும் ஆயத்த பாடங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். வியாபார உலகமானது முழுமையாக இல்லையென்றாலும் பெரும்பாலும் சோஷ-ஸ நோக்குடன் அடியெடுத்து வைக்கப் போகும் போது, அது தனிப்பட்டவரின் சொத்துக்கோ லாபத்துக்கோ அனுகூலமாக இல்லாமல் பொது நலனுக்காகவே இருக்கும்.

அதுவரையில் உயரிய பெருந்தன்மையானவர்களிடம் - கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தாலும், இல்லாமற்போனாலும் - சுயநலமான போட்டியின் கடுமையான உணர்ச்சி மிகவும் வருந்தத்தக்க வகையில் தொடர்ந்து வளரும். இந்த விஷயத்தை குறித்த உங்களது சொந்த கருத்தையும், தற்போதைய நிலைமையை குறித்த உங்கள் அதிருப்தியையும் குறித்து அறிவதில் நாங்கள் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம்.

நமது யோசனை என்னவெனில் கவனமாய் கூர்ந்து கவனித்துக் கொண்டேயிருங்கள் - ஒருவேளை இன்னும் அதிகமான லாபத்துடன், குறைந்த போட்டியுடன் இருக்கும் வியாபாரம் ஏதாவது ஒன்றை நீங்கள் காண நேர்ந்தால் - அதற்கு மாறிவிடுங்கள். அல்லது இன்னும் லாபகரமான தொழிலை பார்க்கும் வரை அல்லது அனுகூலமான சூழ்நிலை கிடைக்கும் வரை நீங்கள் இருக்கும் இடத்திலேயே உங்கள் ஓட்டத்தை ஓரளவிற்கு மாற்றி அமைத்துக் கொண்டிருக்கும்படி நாம் ஆலோசனை கூறுகிறோம். அதாவது மூன்று முரண்பட்ட விருப்பங்களை - உங்கள் சொந்த விருப்பம், உங்கள் போட்டியாளர்களின் விருப்பம் மற்றும் உங்களது ஆதரவாளர் அல்லது அயலாரின் விருப்பங்களை உங்களால் முடிந்தவரை சமமாய் பிரித்துவிடவும். உங்களது வியாபாரம், செலவுகளை சமாளிக்கும் வகையில் அதற்குமேல் நியாயமான லாபம் கொடுத்தால், அதை அப்படியே தொடர முயற்சிக்கவும். ஆனால் 'பணக்காரராகும்படி' பிரயத்தனம் பண்ண வேண்டாம். ஏனெனில் "ஐசுவரியவான்களாக விரும்புகிறவர்கள் சோதனையிலும் கண்ணியிலும் .....விழுவார்கள்." *(1தீமோ 6:9)* அவமரியாதைக்குரிய போட்டி அல்லது போட்டியாளருக்கு எதிரான தரக்குறைவான செயல்கள், மேலும் வாடிக்கையாளருக்கு கொடுக்கும் பொருட்களில் போ-ஆகியவைகளை நாம் தவிர்க்க வேண்டும். எந்த சூழ்நிலையிலும் நீதியும், நேர்மையும் மிகவும் ஜாக்கிரதையுடன் காக்கப்படவேண்டும். அதோடு உங்களது போட்டியாளரது அனுகூலத்துக்கு சூழ்நிலை அனுமதிக்கின்றபடி அன்பினால் செய்யக்கூடிய எல்லா நடுநிலைமையையும் கடைபிடிக்கவும்.



"தீமை செய்ய திரளானபேர்களைப் பின்பற்றாதிருப்பாயாக?" *(யாத் 23:2)* என்பதையோ அல்லது அநீதியோடு சிறிதளவாவது இசைந்து போகும் ஆலோசனை எதையும் பின்பற்றாதிருப்பாயாக என்ற கட்டளையையும் நாம் மறந்துவிடவில்லை. உங்கள் கேள்வியை நாங்கள் எடுத்துக் கொள்கிறோம். நீங்கள் நியாயத்தை செய்பவர் என்பதற்காக அல்ல. ஆனால் பழக்கவழக்கம் அனுமதியளிக்கின்ற, நியாயம் ஆட்சேபனை தெரிவிக்காத, உங்கள் அன்பு அனுமதிக்கும் எல்லாவற்றையும் நீங்கள் செய்வீர்களா? என்று மட்டும் பார்க்கிறோம். இப்படிப்பட்ட "அற்பகாரியங்களை"க் குறித்து உலகத்தோடு ஒத்த இருதயம் நியாயப்படி யோசனை செய்யாது; உங்களது 'புதிய சுபாவமே' அன்பை பிரமாணமாகக் கொண்டதாகிய இது, உங்கள் போட்டியாளருடைய செழுமையையும் குறித்து அக்கறை கொண்டு சந்தர்ப்பம் வாய்க்கும் போதெல்லாம் எல்லா மனிதருக்கும், விசேஷமாய் விசுவாச வீட்டாருக்கும், நன்மை செய்ய ஏங்கும். இந்த 'புதிய சுபாவத்தை' கூடுமான எல்லா வழிகளிலும் அன்பின் பிரமாணமானத்திற்கு கீழ்படிவதன் மூலம் மேலும் வளர்க்கவும். "கூடுமானல் உங்களால் ஆன மட்டும், எல்லா மனிதரோடும் சமாதானமாய் இருங்கள்" - தாராள மனதுடன் பாவித்து அன்பின் வழியிலேயே நடவுங்கள். அன்பின் ஆவியோடு ஊறிப்போய் விட்டவர்கள், தங்கள் போட்டியாளருக்குக் கூட தீங்கு நினைக்க மாட்டார்கள். தனது சுய லாபத்தை மட்டுமே நோக்கமாலும், போட்டியாளரின் தோல்வியில் மனமகிழ்ச்சி அடையாமலும் இருப்பார்கள்.

அன்பிற்கு முற்றிலும் ஒவ்வாத, சுயநலத்தின் இழிவான அஸ்திபாரத்தின் மேல் முழு உலகமே ஓடிக்கொண்டிருப்பது தான் கஷ்டமான விஷயம். சிலரிடம் இந்த அளவு அதிகமாகவும் சிலரிடம

சற்று குறைவாகவும் இருக்கிறது. சிலர் நியாயமான முறையில் தங்களது சுயநலத்தை கட்டுப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். மற்றவர்கள் சுயநலத்தினால் அநீதி, நேர்மையின்மையின் அளவிற்கு இறங்கிவிடுகின்றனர். அதன் நோக்கம் எப்போதும் கீழ்நோக்கியே இருக்கிறது. கிறிஸ்துவுக்குள்ளான புதிய சிருஷ்டியானது எப்போதுமே நீதி, நேர்மைக்கு கீழாக போய்விடக் கூடாது. அத்தோடு இந்த உலகின் மிக மேன்மையான தகுதியை விட பூரண அன்பை நோக்கி கூடுமானவரைக்கும் உயர்ந்து நிற்க முயற்சிக்க வேண்டும். வாங்குபவரது ஆர்வமும், விற்பவரது ஆர்வமும் எப்போதுமே முரண்பட்டதாய் இருப்பதே இப்போதைய போட்டி முறைமையின் குறையாக இருக்கிறது. தேவன் வாக்குத்தத்தம் செய்திருக்கும் ஆயிர வருட அரசாட்சியின் அதிகாரத்தை தவிர வேறு எந்த சக்தியும் இவை யாவற்றையும் சரிசெய்யவோ, கட்டுப்படுத்தவோ, சீராக மாற்றியமைக்கவோ முடியாது. இந்த அதிகாரம் மட்டுமே அன்பின் சட்டத்தை வ-யுறுத்தி, இந்த மனோபாவங்கள் மற்றும் சுயநலத்தின் கட்டுகளி-ருந்து விடுவிக்கமுடியும். அதன்பிறகு யாவருமே மேலானதொரு வழியைக் கண்டும் அறிந்தும் அப்பொழுது அளிக்கப்படும் உதவியை ஏற்றுக் கொள்ளவும் செய்வார்கள்.

*** *** *** ***

தற்போதைய சமூக சட்டங்களின் கீழ் நாம் தெளிவாய் கண்டவைகள்: ஒன்று செல்வத்துக்கும், புத்தி கூர்மைக்கும் அடிமைகளைப் போன்று பெருவாரியான மனுகுலம் நசுக்கப்படுதல் அல்லது வேதத்தின் வெளிப்பாடாய் இனிவரும் காலத்தில் இருக்கப்போகிறதான அராஜகத்தின் ஆளுகையின் கீழ் தற்போதைய சமூக முறைமைகள் நசுக்கப்படுதல்; மேலும் இது ஏழை, பணக்காரர், படித்தவர், படிக்காதவர் என எல்லா மனிதர் மீதும் ஒரு பயங்கரமான தெய்வ தண்டனையை கொண்டுவரும். அத்தோடு உண்மையான செயல் விளக்கத்தால் சுயநலத்தின் முட்டாள்தனத்தை மனிதனுக்குக் கற்பித்து, எதிர்காலத்தில் தேவனுடைய அன்பின் பிரமாணத்தின் ஞானத்தை பாராட்டுவதற்கு அவர்களுக்கு உதவி செய்யும்; மேலும் "மகா உபத்திரவமானது" பயங்கரமான, ஆனால் அதே சமயத்தில் மிகவும் பிரயோஜனமுள்ள பாடத்தை கற்றுக் கொடுக்கும். எனவே



இந்த யுக முடிவில் நடைபெறவிருக்கும் போராட்டத்தில் "பாபிலோனாகிய கிறிஸ்தவ ராஜ்யங்கள்" விழுந்துபோவதைக் குறித்து வேதம் நமக்கு சொல்வதை அடுத்த பாடத்தில் ஆராய தயாராக இருக்கிறோம்.

கிறிஸ்துவின் சிந்தையைக் குறித்த போதனைகளை கடைபிடிப்பதில் கிறிஸ்தவ ராஜ்யத்தின் தோல்வி, அத்தோடு அவரது போதனைகளால் பெறப்பட்ட ஞானம் மற்றும் சுதந்திரம் ஆகியவை, தீமை மற்றும் சுயநலத்தின் சிந்தையுடன் எப்படி கலந்துவிட்டது என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். அத்தோடு தற்கால எச்சரிக்கையி-ருந்து நாம் தெளிவாய் குறிப்பிடும் பயங்கரமான பேராபத்தை - அராஜகம் மற்றும் ஒவ்வொரு தீய செயல் - நாம் குறிப்பிடுகிறோம். இது அனுமதிக்கப்படுவதற்கான நியாயத்தையும் நாம் காண்கிறோம். அதி-ருந்து தெய்வீக சட்டத்தின் தண்டனையையும் நாம் அறிகிறோம். மேலும் உபத்திரவத்திற்கு உள்ளாக்கும் தீமைகளை குறித்து நாம் புலம்பினாலும் கூட, அதனுடைய அவசியத்தையும் நியாயத்தையும் உணர்ந்தவர்களாய் இதன் காரணமாய் முடிவில் பெறப்போகும் இரக்கத்தின் பலன்களை கற்றறிந்தவர்களாய் நமது இதயம், "சர்வவல்லமையுள்ள தேவனாகிய கர்த்தாவே, தேவரீருடைய கிரியைகள் மகத்துவமும் ஆச்சரியமுமானவைகள்; பரிசுத்தவான்களின் ராஜாவே, தேவரீருடைய வழிகள் நீதியும் சத்தியமுமானவைகள்" என்று ஆர்ப்பரிக்கும். *(வெளி 15:3)*

"காலைப்பொழுதுக்காய் காத்திரு -நிச்சயம் அது வரும்,
இரவு தேவையை கொடுத்திருக்கும் அளவிற்கு அது அத்தனை நிச்சயமானது;
ஆவல் நிறைந்த கண்கள் கடைசியில் தங்கள் பார்வையில் பிரயாசைப்படும்,
காலை ஒளியால் பதிலளிக்காத ஏதும் இனிமேல் இராது;
கண்ணீரால் இனிமேலும் அவர்கள் வீணாய் போராடவேண்டியதில்லை,
உங்கள் சந்தேகங்கள் மற்றும் பயத்தின் இருட்டை துளைப்பதற்கு,
கடந்துவிட்ட இருளைக் குறித்த புன்னகை பரவசமாய் வரும்.

*“காலைப் பொழுதுக்காய் காத்திரு, ஓ தாக்குண்ட பிள்ளையே ,*
*இகழப்பட்டு, தண்டிக்கப்பட்டு, துன்புறுத்தப்பட்டு,*
*நிந்திக்கப்பட்டு*
*தாகத்தோடும், பட்டினியோடும் இருக்கும் உங்களுக்கு*
*இரங்குவாரில்லை,*
*துயரத்தின் முட்களால் பின்னப்பட்ட கிரீடத்தால் சூட்டப்பட்டு*
*அடர்ந்த இருட்டினூடே சூரிய ஒளியின் மங்கலான ஒளிக்கதிர்*
*கூட இல்லை.*
*அப்போதிருந்து உங்களை வழிநடத்த எல்லையில்லா*
*அதிகாலைப் பொழுதுக்காய் காத்திரு - நிச்சயம் அது வரும்,*
*இரவுத் தேவையை கொடுத்திருக்கும் அளவிற்கு*
*அது அத்தனை நிச்சயமானது.”*

-ஜேம்ஸ் ஒயிட்கோம் ரிலே.

**அ அ**